

EUROOPAN KESKUSPANKKI
PANKKIVALVONTA

Julkinen kuuleminen

Luonnos tarkistuksista Euroopan keskuspankin ohjeisiin unionin oikeuden sallimista vaihtoehtoista ja harkintavallasta

BANKENTOEZICHT

Kesäkuu 2021

BANKTILLSYN BANKU UZRAUDZĪBA

BANKŪ PRIEŽIŪRA NADZÓR BANKOWY

VIGILANZA BANCARIA

BANKFELÜGYELET

BANKING SUPERVISION

SUPERVISION BANCAIRE BANČNI NADZOR

MAOIRSEACHT AR BHAINCÉIREACHT NADZOR BANAKA

BANKING SUPERVISION

PANGANDUSJÄRELEVALVE

SUPERVISÃO BANCÁRIA

BANKOVNI DOHLED

БАНКОВ НАДЗОР

BANKTILLSYN

BANKENAUF SICHT

ΤΡΑΠΕΖΙΚΗ ΕΠΟΠΤΕΙΑ PANKKIVALVONTA

SUPRAVEGHERE BANCARĂ BANKOVÝ DOHL'AD

SUPERVIŽJONI BANKARJA

SUPERVISIÓN BANCARIA

BANKING SUPERVISION

SUPERVISÃO BANCÁRIA

BANKENAUF SICHT

Sisällys

Osa I Vaihtoehtoja ja harkintavaltaa koskevat ohjeet: tiivistelmä	2
1 Tarkoitus	2
2 Soveltamisala, sisältö ja vaikutus	2
3 Vaihtoehtojen ja harkintavallan käyttö poikkeuksellisissa olosuhteissa tai rahapolitiikan tukena	5
Osa II Vakavaraisuusasetukseen ja vakavaraisuusdirektiiviin sisältyvien vaihtoehtojen ja harkintavallan käyttöä koskevat EKP:n periaatteet	7
Luku 1 Konsolidoitu valvonta ja vakavaraisuusvaatimuksia koskevat vapautukset	7
Luku 2 Omat varat	24
Luku 3 Pääomavaatimukset	29
Luku 4 Laitosten suojajärjestelmät	33
Luku 5 Suuret asiakasriskit	43
Luku 6 Maksuvalmius	45
Luku 7 Velkaantuneisuus	64
Luku 8 Vakavaraisuusvaatimusten ja taloudellisten tietojen raportointi	66
Luku 9 Luottolaitoksen liiketoiminnan harjoittamista koskevat yleiset vaatimukset	66
Luku 10 Määräosuuksien ehdotettujen hankintojen arvioinnin määräajat	67
Luku 11 Hallinnointi- ja ohjausjärjestelmät sekä vakavaraisuusvalvonta	67
Osa III EKP:n yleiset periaatteet vakavaraisuusasetukseen ja vakavaraisuusdirektiiviin sisältyvien vaihtoehtojen ja harkintavallan käytöstä lisätoimia tai -arviointia vaativissa tapauksissa	73
Luku 1 Konsolidoitu valvonta ja vakavaraisuusvaatimuksia koskevat vapautukset	73
Luku 2 Omat varat	74
Luku 3 Pääomavaatimukset	74
Luku 4 Maksuvalmius	75

Osa I

Vaihtoehtoja ja harkintavaltaa koskevat ohjeet: tiivistelmä

1 Tarkoitus

1. Näissä ohjeissa esitetään Euroopan keskuspankin (EKP) näkemys siitä, miten Euroopan unionin lainsäädäntökehykseen eli Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) 575/2013¹ (vakavaraisuusasetus) sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2013/36/EU² (vakavaraisuusdirektiivi) sisältyviä vaihtoehtoja ja harkintavaltaa tulisi käyttää luottolaitosten vakavaraisuusvalvonnassa.
2. Sen jälkeen, kun ohjeet julkaistiin vuonna 2016, vakavaraisuusasetukseen ja -direktiiviin on tehty joukko muutoksia, joiden huomioon ottamiseksi ohjeita on tarkistettu ja päivitetty. Huomattavimmat muutokset sisältyvät Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) 2019/876³ ja direktiiviin (EU) 2019/878⁴.
3. Ohjeiden tarkoituksena on yhtenäistää, tehostaa ja selkeyttää valvontaperiaatteita, joita merkittäviin luottolaitoksiin sovelletaan yhteisen valvontamekanismin (YVM) valvontaprosesseissa. Erityisenä tavoitteena on auttaa yhteisiä valvontaryhmiä ottamaan tehtäviensä yhteydessä huomioon periaatteet, joita EKP aikoo noudattaa merkittävien luottolaitosten valvonnassa.

2 Soveltamisala, sisältö ja vaikutus

1. Nämä ohjeet koskevat luottolaitoksia, jotka EKP on luokitellut merkittäviksi.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1). Vaihtoehtojen ja harkintavallan käyttöä käsitellään myös Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä luottolaitosten maksuvalmiusvaatimuksen osalta 10.10.2014 annetussa komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/61 (EUVL L 11, 17.1.2015, s. 1).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/876, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta vähimmäisomavaraisuusasteen, pysyvän varainhankinnan vaatimuksen, omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimusten, vastapuoliriskin, markkinariskin, keskusvastapuoliin liittyvien vastuiden, yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin liittyvien vastuiden, suurten asiakasriskien ja raportointi- ja julkistamisvaatimusten osalta sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 1).

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/878, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, direktiivin 2013/36/EU muuttamisesta vapautettujen yhteisöjen, rahoitusalan holdingyhtiöiden, rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden, palkitsemisen, valvontatoimenpiteiden ja -valtuuksien sekä pääoman ylläpitämistoimenpiteiden osalta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 253).

2. Ohjeissa esitetään yleiset näkökohdat, jotka EKP ottaa huomioon määrittäessään merkittävien luottolaitosten vakavaraisuusvaatimuksia. Yhteiset valvontaryhmät käyttävät tässä asiakirjassa esitettyjä periaatteita ohjeistuksenaan arvioidessaan yksittäisiä hakemuksia ja/tai päätöksiä, joiden osalta voidaan käyttää vaihtoehtoa tai harkintavaltaa.
3. Ohjeiden rakenne noudattelee asiaankuuluvien säädösten (kuten vakavaraisuusasetuksen ja vakavaraisuusdirektiivin) rakennetta, ja ohjeita tulisi lukea yhdessä niiden kanssa.
4. Ohjeissa käytetyillä termeillä tarkoitetaan samaa kuin vakavaraisuusasetuksessa, vakavaraisuusdirektiivissä ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1024/2013 (YVM-asetus)⁵, paitsi silloin kun jokin termi määritellään erikseen vain tätä asiakirjaa varten⁶.
5. Viittauksilla vakavaraisuusasetukseen ja -direktiiviin tulisi katsoa tarkoitettavan kyseisiä säädöksiä sellaisina kuin ne ovat muutettuina EU:n lainsäädännöllä, joka on voimassa, kun näiden ohjeiden tarkistettu versio julkaistaan EKP:n pankkivalvonnan verkkosivuilla. Viittausten tulisi katsoa kattavan myös kyseisissä säädöksissä tarkoitetut tekniset sääntely- ja täytäntöönpanostandardit, jotka on jo annettu tai jotka Euroopan komissio vielä antaa ja jotka julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Samoin viittauksilla komission delegeoituun asetukseen (EU) 2015/61 tulisi katsoa tarkoitettavan kyseistä asetusta sellaisena kuin se on muutettuna EU:n lainsäädännöllä⁷, joka on voimassa, kun näiden ohjeiden tarkistettu versio julkaistaan EKP:n pankkivalvonnan verkkosivuilla. Vakavaraisuusdirektiivin nojalla huomioon on otettava myös kansallinen täytäntöönpanolainsäädäntö (ks. myös 12 kohta).
6. Näihin ohjeisiin sisältyvissä periaatteissa on otettu huomioon vaikutusarvioinnin ja 11.11.–16.12.2015 järjestetyn julkisen kuulemismenettelyn tulokset. EKP on tutkinut huolellisesti kuulemismenettelyn aikana saamansa kannanotot ja esittänyt oman arvionsa palauteyhteenvedossa, joka julkaistiin 24.3.2016. Ajalla 19.2.–15.4.2016 järjestettiin vielä toinen julkinen kuuleminen, joka koski vakavaraisuushallinnassa käytettäville laitosten suojajärjestelmille tehtäviä hyväksyttävyyсарviointeja. Lisäksi ajalla 18.5.–21.6.2016 järjestettiin julkinen kuuleminen lisäosasta Euroopan keskuspankin ohjeisiin. Palauteyhteenvedot, joissa EKP esittää omat arvionsa julkisissa kuulemisissa saaduista kannanotoista, julkaistiin 12.7. ja 10.8.2016. EKP:n arvioinnissa otetaan lisäksi huomioon vaihtoehtojen ja harkintavallan soveltamistilanne YVM:n piiriin kuuluvilla lainkäyttöalueilla ja tarkastellaan Baselin

⁵ Neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63).

⁶ Konsolidoidun valvonnan piirissä ”luottolaitoksella” tarkoitetaan samaa kuin vakavaraisuusasetuksen 11 artiklan 2 kohdassa.

⁷ Etenkin komission delegeoitu asetus (EU) 2018/1620, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä luottolaitosten maksuvalmiusvaatimuksen osalta annetun komission delegeoidun asetuksen (EU) 2015/61 muuttamisesta (EUVL L 271, 30.10.2018, s. 10).

pankkivalvontakomitean tapaa suhtautua vaihtoehtoihin ja harkintavaltaan sekä Euroopan pankkiviranomaisen (EPV) suosittamaa sääntelytapaa.

7. Ajalla [...] järjestettiin julkinen kuuleminen tarkistetusta ohjelunoksesta, jossa on otettu huomioon unionin lainsäädäntökehukseen asetuksella (EU) 2019/876 ja direktiivillä (EU) 2019/878 tehdyt muutokset. Ohjeiden d.m.2021 julkaistussa versiossa päivitettyjä periaatteita tulisi katsoa sovellettavan julkaisupäivästä alkaen.
8. Näissä ohjeissa esitetyillä lopullisilla periaatevalinnoilla pyritään saavuttamaan YVM-asetuksen johdanto-osan 12 kappaleessa esitetyt YVM:n tavoitteet eli varmistamaan, ”että luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaa koskeva unionin politiikka pannaan täytäntöön yhdenmukaisella ja tehokkaalla tavalla, että rahoituspalvelujen yhteistä sääntökirjaa sovelletaan tasapuolisesti kaikkien asianomaisten jäsenvaltioiden luottolaitoksiin ja että kyseisiä luottolaitoksia valvotaan parhaalla mahdollisella tavalla”. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi periaatevalinnoissa otetaan huomioon yksittäisten luottolaitosten erityispiirteet mutta myös liiketoimintamallien erityispiirteet sekä osallistuvien jäsenvaltioiden alueita koskevat indikaattorit. Yksittäistapauksista laadittavissa EKP:n arvioissa otetaan lisäksi huomioon merkittävien luottolaitosten ja eri markkinoiden ominaisuudet ja erityispiirteet.
9. Tässä asiakirjassa ei aseteta uusia sääntelyvaatimuksia, eikä siihen sisältyviä ehtoja ja periaatteita tulisi pitää oikeudellisesti sitovina sääntöinä.
10. Kuhunkin periaatevalintaan sisältyvässä ohjeistuksessa esitetään menettelytapa, jota EKP noudattaa valvontatehtäviään suorittaessaan. Tiettyihin tapauksiin voi sisältyä seikkoja, joiden vuoksi ohjeistuksesta on perusteltua poiketa. Tällöin EKP:llä on oikeus tehdä päätös, jossa poiketaan näissä ohjeissa vahvistetuista yleisistä periaatteista, mikäli se esittää päätökselleen selkeät ja riittävät perustelut. Ohjeista poikkeavan periaatevalinnan perusteluissa on myös noudatettava unionin lainsäädännön yleisiä periaatteita ja varsinkin valvottavien yhteisöjen yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, suhteellisuusperiaatetta ja luottamuksensuojan periaatetta. Näin noudatetaan myös Euroopan unionin tuomioistuimen vakiintunutta oikeuskäytäntöä, jossa näiden ohjeiden kaltainen sisäinen ohjeistus määrittellään käytäntösääntöiksi, joista unionin toimielimet voivat poiketa perustelluissa tapauksissa⁸.
11. EKP katsoo oikeudekseen tarkistaa tässä asiakirjassa esitettyä ohjeistusta ottaakseen huomioon lainsäädännöllisiä muutoksia tai erityistilanteita sekä uusia delegoituja säädöksiä, joissa tiettyä asiaa säännellään ehkä eri tavalla. Tällaiset tarkistukset julkistetaan, ja niissä otetaan huomioon edellä mainittu

⁸ Ks. 28.6.2005 annettu Euroopan unionin tuomioistuimen tuomio yhdistetyissä asioissa C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P – C-208/02 P ja C-213/02 P, 209 kohta: ”Yhteisöjen tuomioistuin on jo aiemmin katsonut hallinnon sisäisten toimenpiteiden osalta, että vaikkei niitä voitaisikaan pitää oikeussääntöinä, joita hallinto on joka tapauksessa velvollinen noudattamaan, niissä vahvistetaan kuitenkin käytäntösääntöjä, joissa ilmaistaan noudatettava käytäntö ja joista hallinto voi poiketa erityistapauksissa vain sellaisin perustein, jotka ovat sopusoinnussa yhdenvertaisen kohtelun periaatteen kanssa. Tällaiset toimenpiteet ovat näin ollen yleisesti sovellettavia toimia, joiden lainvastaisuuteen kyseessä olevat virkamiehet ja toimihenkilöt voivat vedota niiden perusteella tehtyjä yksittäisiä päätöksiä vastaan nostamiensa kanteiden tueksi.”

luottamuksensuojan periaate, suhteellisuusperiaate ja yhdenvertaisen kohtelun periaate.

12. Tuodessaan näissä ohjeissa esiin oman periaatekantansa EKP toimii sovellettavan unionin lainsäädännön asettamissa rajoissa. EKP:n periaatekannat eivät rajoita direktiivien kansallisten täytäntöönpanosäädösten soveltamista etenkään silloin, kun ohjeissa viitataan vakavaraisuusdirektiiviin sisältyviin vaihtoehtoihin ja harkintavaltaan ja kun kyseistä direktiiviä koskeva periaatevalinta on jo vahvistettu kansallisessa lainsäädännössä. EKP mukautuu myös sovellettaviin EPV:n ohjeisiin asetuksen (EU) N:o 1093/2010⁹ 16 artiklaan perustuvan ”noudata tai selitä” -järjestelyn mukaisesti.
13. Näissä ohjeissa määritellyt periaatteet eivät rajoita eivätkä koske sellaisia unionin lainsäädännön sisältämiä vaihtoehtoja ja harkintavaltaa, joita EKP jo käyttää asetuksen (EU) 2016/445¹⁰ nojalla.

3

Vaihtoehtojen ja harkintavallan käyttö poikkeuksellisissa olosuhteissa tai rahapolitiikan tukena

1. Asetus (EU) 2019/876 ja komission delegoitu asetukset (EU) 2018/1620 sisältävät useita vaihtoehtoja ja harkintavaltaa, joita voidaan käyttää poikkeuksellisissa olosuhteissa tai rahapolitiikan tukena. Esimerkkejä:
 - Maksuvalmiusvaatimus – mahdollisuus jättää soveltamatta kumoamismekanismeja tietyihin transaktioihin komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 17 artiklan 4 kohdan nojalla
 - Pysyvän varainhankinnan vaatimus – mahdollisuus jättää huomioimatta tiettyjen johdannaissopimusten vaikutus (vakavaraisuusasetuksen 428 d artiklan 6 kohta) sekä tiettyjen omaisuususerien etuuskohtelu, kun kyse on keskuspankkien toteuttamista epätavanomaisista, väliaikaisista toimituksista (vakavaraisuusasetuksen 428 p artiklan 7 kohta ja 428 aq artiklan 7 kohta)
 - Vähimmäisomavaraisuusaste – mahdollisuus laskea vähimmäisomavaraisuusaste ilman tiettyjä keskuspankkiin liittyviä vastuita (vakavaraisuusasetuksen 429 a artiklan 5 kohta)
2. EKP ei odota saavansa laitoksilta näiden vaihtoehtojen ja harkintavallan käyttöä koskevia hakemuksia. Sen sijaan EKP käyttää tarvittaessa näitä vaihtoehtoja ja harkintavaltaa toimivaltaisena viranomaisena poikkeuksellisissa olosuhteissa ja

⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

¹⁰ Euroopan keskuspankin asetukset (EU) 2016/445, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2016, unionin oikeuden sallimien vaihtoehtojen ja harkintavallan käytöstä (EKP/2016/4) (EUVL L 78, 24.3.2016, s. 60)

säännösten mukaisin edellytyksin joko keskusteltuaan kyseisen keskuspankin kanssa tai sen suostumuksella.

Osa II

Vakavaraisuusasetukseen ja vakavaraisuusdirektiiviin sisältyvien vaihtoehtojen ja harkintavallan käyttöä koskevat EKP:n periaatteet

Tässä osassa esitetään ohjeistus, jota EKP aikoo noudattaa arvioidessaan valvottavien luottolaitosten yksittäisiä hakemuksia, joihin voi kuulua tähän asiakirjaan sisältyvien vaihtoehtojen ja harkintavallan käyttöä. Tämän osan tarkoituksena on auttaa yhteisiä valvontaryhmiä suorittamaan valvontatehtävänsä ja tiedottaa vaihtoehtoja ja harkintavaltaa koskevista EKP:n periaatteista luottolaitoksille ja yleisölle avoimuuden ja läpinäkyvyyden takaamiseksi.

Luku 1

Konsolidoitu valvonta ja vakavaraisuusvaatimuksia koskevat vapautukset

1. Tässä luvussa esitetään EKP:n valitsemat periaatteet, jotka koskevat konsolidoidun valvonnan yleisperiaatteita sekä tietyistä vakavaraisuusvaatimuksista myönnettäviä vapautuksia.
2. Sovellettavan lainsäädäntö- ja sääntelykehyksen muodostavat vakavaraisuusasetuksen ensimmäisen osan 6–24 artikla sekä komission delegoitu asetus 2015/61.
3. POIKKEUS VAKAVARAISUUSVAATIMUSTEN SOVELTAMISESTA YKSITTÄISEEN LAITOKSEEN (vakavaraisuusasetuksen 7 artikla)

Luottolaitosten tytäryritykset sekä emoyrityksinä toimivat luottolaitokset voidaan vapauttaa vakavaraisuusvaatimusten soveltamisesta silloin, kun sekä tytäryritys että sen emoyrityksenä toimiva luottolaitos ovat saaneet toimiluvan ja niitä valvotaan samassa jäsenvaltiossa. Vapaus myönnetään tapauskohtaisen arvioinnin jälkeen, jos vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa asetetut edellytykset täyttyvät.

EKP tarkastelee arvioinnissa seuraavia tekijöitä.

- **Vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan 1 kohta: tytäryrityksinä toimivien luottolaitosten vapauttaminen vaatimuksista**

- (1) Sen arvioimiseksi, täyttyykö 7 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tytäryritykselle asetettu edellytys siitä, ettei emoyrityksen nopealle omien varojen siirrolle tai

velkojen takaisinmaksulle ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa olevia olennaisia käytännön esteitä tai oikeudellisia esteitä, EKP aikoo tarkistaa, että

- (i) ryhmän osakeomistukset ja oikeudellinen rakenne eivät estä omien varojen siirtomahdollisuutta tai velkojen takaisinmaksua;
 - (ii) emoyrityksen ja tytäryrityksen välistä omien varojen siirtoa koskeva muodollinen päätöksentekoprosessi takaa nopeat siirrot;
 - (iii) emoyrityksen ja tytäryritysten säännöt, osakassopimukset tai muut yleisesti tiedossa olevat sopimukset eivät sisällä määräyksiä, jotka saattavat estää emoyritystä siirtämästä omia varoja tai maksamasta velkoja takaisin;
 - (iv) aiemmin ei ole esiintynyt vakavia yrityksen johtoon tai hallinnointi- ja ohjausjärjestelmään liittyviä ongelmia, jotka saattavat vaikeuttaa nopeaa omien varojen siirtoa tai velkojen takaisinmaksua;
 - (v) kolmannet osapuolet¹¹ eivät voi käyttää määräysvaltaa omien varojen nopeassa siirrossa tai velkojen takaisinmaksussa eivätkä estää niitä;
 - (vi) vapautuksen myöntäminen on otettu asianmukaisesti huomioon elvytyssuunnitelmassa ja mahdollisessa konsernin sisäisessä rahoitustukisopimuksessa;
 - (vii) vapautuksella ei ole suhteettoman suuria haittavaikutuksia kriisintarkaisusuunnitelmaan;
 - (viii) ryhmän vakavaraisuutta koskevaan COREP-raportointilomakkeeseen (komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 680/2014, liite I¹²), jonka tarkoituksena on antaa yleiskuva riskien ja omien varojen jakautumisesta ryhmän sisällä, ei sisälly tältä osin ristiriitaisuuksia.
- (2) Arvioidessaan, täyttyykö vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetty edellytys siitä, että joko emoyritys pystyy osoittamaan toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä tavalla, että tytäryrityksiä johdetaan vakaasti, ja on toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella esittänyt ilmoituksen, että se takaa tytäryrityksensä sitoumukset, tai tytäryritykseen liittyvät riskit ovat merkitykseltään vähäisiä, EKP ottaa huomioon,
- (i) noudattavatko luottolaitokset kansallista lainsäädäntöä, jolla pannaan täytäntöön vakavaraisuusdirektiivin VII osaston 2 luku;

¹¹ Kolmas osapuoli on osapuoli, joka ei ole emoyritys, tytäryritys, päätöksentekovelinten jäsen tai osakkeenomistaja.

¹² Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 680/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisista laitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää raportointia koskevista teknisistä täytäntöönpanostandardeista (EUVL L 191, 28.6.2014, s. 1).

- (ii) osoittaako emoyritystä koskeva valvojan arviointiprosessi (SREP), että sen käyttöön ottamat järjestelyt, strategiat, prosessit ja mekanismit takaavat sen tytäryritysten kestävä liikkeenjohdon;
 - (iii) vapautuksella ei ole suhteettoman suuria haittavaikutuksia kriisintarkkailusuunnitelmaan;
 - (iv) riskien vähäisen merkityksen osalta, onko tytäryrityksen osuus kokonaisriskin määrästä enintään 1 prosentti ryhmän kokonaisriskin määrästä tai sen osuus omien varojen kokonaismäärästä enintään 1 prosentti ryhmän omien varojen kokonaismäärästä.¹³ (EKP voi kuitenkin poikkeustapauksissa käyttää korkeampaa ylärajaa, jos se on asianmukaisesti perusteltu. Kokonaisriskin määrän kannalta vähämerkityksisinä pidetyt tytäryritysten yhteenlasketut osuudet voivat joka tapauksessa olla enintään 5 prosenttia koko ryhmän kokonaisriskin määrästä ja niiden osuudet omien varojen kokonaismäärästä voivat olla enintään 5 prosenttia koko ryhmän omien varojen kokonaismäärästä.)
- (3) Arvioidessaan, täyttyykö 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetty edellytys siitä, että tytäryritys kuuluu emoyrityksen riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyjen piiriin, EKP aikoo ottaa huomioon,
- (i) osallistuuko emoyrityksen toimiva johto riittävästi tytäryrityksen strategiseen päätöksentekoon, riskinottohalukkuuden määrittämiseen ja riskienhallintaan;
 - (ii) toimivatko tytäryrityksen ja emoyrityksen riskienhallinnasta ja säännöstenmukaisuuden valvonnasta vastaavat toiminnot täysin yhteistyössä (emoyrityksen valvontatoiminnot saavat esimerkiksi helposti kaikki tytäryrityksestä tarvitsemansa tiedot);
 - (iii) onko tytäryrityksen ja emoyrityksen tietojärjestelmät integroitu tai ovatko ne ainakin täysin yhdenmukaiset;
 - (iv) noudattaako vapautuksen kohteena oleva tytäryritys ryhmän riskienhallintakäytäntöä ja riskinottohalukkuutta koskevaa linjausta (ja etenkin limiittijärjestelmää);
 - (v) tuleeko emoyrityksen SREP-arvioinnissa ilmi sisäistä hallintoa ja riskienhallintaa koskevia puutteita.
- (4) Arvioidessaan, täyttyykö 7 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädetty edellytys siitä, että emoyrityksellä on yli 50 prosenttia tytäryrityksen osuuksiin tai osakkeisiin kuuluvista äänioikeuksista tai oikeus nimittää tai erottaa enemmistö tytäryrityksen ylimmän hallintoelimen jäsenistä, EKP aikoo tarkistaa, että

¹³ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 680/2014, liitteessä II olevan II osan 37 kohta.

- (i) ei ole olemassa lisäsopimuksia, jotka estävät emoyritystä toteuttamasta toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen ryhmän ohjaamiseksi siten, että sen toiminta on vakavaraisuusvaatimusten mukaista.
- (5) Arvioidessaan vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti hakemusta yksittäisen laitoksen vapauttamiseksi vakavaraisuusvaatimusten soveltamisesta EKP aikoo myös ottaa huomioon vähimmäisomavaraisuusasteeseen liittyvät näkökohdat, sillä kyseisen vapautuksen myöntäminen merkitsee vakavaraisuusasetuksen 6 artiklan 5 kohdan perusteella vapautuksen myöntämistä samalle konsernirakenteen tasolle.
- **Vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan 3 kohta: emoyrityksinä toimivien laitosten vapauttaminen vaatimuksista**
- (1) Sen arvioimiseksi, täyttyykö 7 artiklan 3 kohdan a alakohdassa säädetty edellytys siitä, ettei nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalle laitokselle ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa olevia olennaisia käytännön esteitä tai oikeudellisia esteitä, EKP aikoo tarkistaa, että
- (i) ryhmän osakeomistukset ja oikeudellinen rakenne eivät estä omien varojen siirtomahdollisuutta tai velkojen takaisinmaksua;
 - (ii) omien varojen siirtoa jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalle luottolaitokselle koskeva muodollinen päätöksentekoprosessi takaa nopeat siirrot;
 - (iii) emoyrityksen ja tytäryritysten säännöt, osakassopimukset tai muut yleisesti tiedossa olevat sopimukset eivät sisällä määräyksiä, jotka saattavat estää siirtämästä omia varoja tai maksamasta velkoja takaisin emoyrityksenä toimivalle luottolaitokselle;
 - (iv) aiemmin ei ole esiintynyt vakavia yrityksen johtoon tai hallinnointi- ja ohjausjärjestelmään liittyviä ongelmia, jotka saattavat vaikeuttaa nopeaa omien varojen siirtoa tai velkojen takaisinmaksua;
 - (v) kolmannet osapuolet eivät voi käyttää määräysvaltaa omien varojen nopeassa siirrossa tai velkojen takaisinmaksussa eivätkä estää niitä;
 - (vi) vapautuksen myöntäminen on otettu asianmukaisesti huomioon elvytyssuunnitelmassa ja mahdollisessa konsernin sisäisessä rahoitustukisopimuksessa;
 - (vii) vapautuksella ei ole suhteettoman suuria haittavaikutuksia kriisintarkkaisuun;
 - (viii) ryhmän vakavaraisuutta koskevaan COREP-raportointilomakkeeseen, jonka tarkoituksena on antaa yleiskuva riskien ja omien varojen jakautumisesta ryhmän sisällä, ei sisälly tältä osin ristiriitaisuuksia.

- (2) Arvioidessaan, täyttykö 7 artiklan 3 kohdan a alakohdassa mainittu edellytys siitä, ettei nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalle laitokselle ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa olevia olennaisia käytännön esteitä tai oikeudellisia esteitä, EKP ottaa huomioon edellä mainittujen ehtojen lisäksi, toteutuvatko seuraavat seikat:
- (i) Euroopan talousalueella (ETA) sijaitsevilla tytäryrityksillä on riittävästi omia varoja, jotta emoyritykselle voidaan myöntää vapautus (eli vapautuksen myöntämistä ei tulisi perustella kolmansista maista peräisin olevilla varoilla, paitsi jos unioni on hyväksynyt virallisesti kolmannen maan vastaavuuden eikä muita esteitä ole tiedossa);
 - (ii) Tytäryritysten vähemmistöosakkailta ei ole yhdessä niin paljon äänivaltaa, että ne voisivat sovellettavan kansallisen yhtiölainsäädännön nojalla estää yhtiökokouksen hyväksymän sopimuksen, päätöksen tai toimen;
 - (iii) Mahdolliset valuutanvaihtorajoitukset eivät estä omien varojen nopeaa siirtoa tai velkojen takaisinmaksua.
- (3) Arvioidessaan, täyttykö 7 artiklan 3 kohdan b alakohdassa säädetty edellytys siitä, että emoyritys kuuluu jäsenvaltiossa sellaisten konsolidoidun valvonnan kannalta relevanttien menettelyjen piiriin, joilla arvioidaan, mitataan ja valvotaan riskejä, EKP aikoo ottaa huomioon,
- (i) osallistuuko konsolidoidun valvonnan kannalta relevanteista riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyistä vastaavan yhteisön toimiva johto riittävästi emoyrityksen strategiseen päätöksentekoon, riskinottohalukkuuden määrittämiseen ja riskienhallintaan;
 - (ii) toimivatko konsolidoidun valvonnan kannalta relevanteista riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyistä vastaavan yhteisön ja emoyrityksen riskienhallinnasta ja säännöstenmukaisuuden valvonnasta vastaavat toiminnot täysin yhteistyössä (yhteisön valvontatoiminnot saavat esimerkiksi helposti kaikki emoyrityksestä tarvitsemansa tiedot);
 - (iii) onko konsolidoidun valvonnan kannalta relevanteista riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyistä vastaavan yhteisön ja emoyrityksen tietojärjestelmät integroitu tai ovatko ne ainakin täysin yhdenmukaiset;
 - (iv) noudattaako vapautuksesta hyötyvä emoyritys ryhmän riskienhallintakäytäntöä ja riskinottohalukkuutta koskevaa linjausta (ja etenkin limiittijärjestelmää);
 - (v) tuleeko konsolidoidun valvonnan kannalta relevanteista riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyistä vastaavan yhteisön SREP-arvioinnissa ilmi sisäistä hallintoa ja riskienhallintaa koskevia puutteita.
- (4) Arvioidessaan vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti hakemusta yksittäisen laitoksen vapauttamiseksi vakavaraisuusvaatimusten soveltamisesta EKP aikoo myös ottaa huomioon

vähimmäisomavaraisuusasteeseen liittyvät näkökohdat, sillä kyseisen vapautuksen myöntäminen merkitsee vakavaraisuusasetuksen 6 artiklan 5 kohdan perusteella vapautuksen myöntämistä samalle konsernirakenteen tasolle.

- **Vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan 1 ja 3 kohtaan perustuvien vapautusten yhteydessä toimitettavat asiakirjat**
- **Vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan 1 kohtaan perustuvien vapautusten yhteydessä toimitettavat asiakirjat**

Vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan nojalla tehtävässä arvioinnissa (tehtävissä arvioinneissa) laitoksen edellytetään esittävän seuraavat asiakirjat, joita EKP pitää osoituksena lainsäädännössä asetettujen edellytysten täyttämiseksi:

- (i) Emoyrityksen toimitusjohtajan allekirjoittama ja ylimmän hallintoelimen hyväksymä kirje, jossa todetaan, että merkittävä valvottava ryhmä täyttää kaikki vakavaraisuusasetuksen 7 artiklassa säädetyt vapautuksen (vapautusten) myöntämisedellytykset.
- (ii) Riippumattoman ulkopuolisen kolmannen osapuolen tai sisäisen lakiasianosaston antama oikeudellinen lausunto, jonka emoyrityksen ylin hallintoelin on hyväksynyt ja joka osoittaa, että sovellettavassa lainsäädännössä (kuten verolainsäädännössä) tai sääntelyssä taikka oikeudellisesti sitovissa sopimuksissa ei ole näkökohtia, jotka estävät emoyritystä siirtämästä omia varoja tai maksamasta velkoja.
- (iii) Sisäinen arviointi, jossa vahvistetaan, että vapautuksen myöntäminen on otettu asianmukaisesti huomioon elvytysuunnitelmassa ja mahdollisessa konsernin sisäisessä rahoitustukisopimuksessa, jotka laitos on laatinut Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU¹⁴ (pankkien elvytys- ja kriisintarkaisudirektiivi) nojalla.
- (iv) Näyttö siitä, että emoyritys on taannut kaikki tytäryrityksen velkasitoumukset; näyttönä voidaan esittää esimerkiksi allekirjoitetun takauksen jäljennös tai tällaisen takauksen olemassaolon vahvistava julkisen rekisterin ote tai vastaava vakuutus, joka joko esitetään emoyrityksen yhtiöjärjestyksessä tai jolla on yhtiökokouksen hyväksyntä ja joka mainitaan konsolidoidun tilinpäätöksen liitteessä. Takauksen vaihtoehtona luottolaitokset voivat esittää näytön siitä, että tytäryrityksen riskit ovat merkitykseltään vähäiset.
- (v) Luettelo yhteisöistä, joiden osalta vapautusta haetaan.

¹⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisintarkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

- (vi) Toimintakuvaus rahoitusjärjestelyistä, joita on määrä käyttää laitoksen joutuessa mahdollisesti taloudellisiin vaikeuksiin, kuten tiedot siitä, miten järjestelyillä varmistetaan, että varat ovat a) milloin tahansa käytettävissä ja b) vapaasti siirrettävissä.
- (vii) Emoyrityksen toimitusjohtajan allekirjoittama ja sen ylimmän hallintoelimen sekä vapautusta hakevan toisen laitoksen (vapautusta hakevien toisten laitosten) ylinter hallintoelinten hyväksymä lausuma, jossa vahvistetaan, ettei mikään käytännön seikka estä emoyritystä siirtämästä varoja tai maksamasta takaisin velkoja.
- (viii) Emoyrityksen ja vapautusta hakevan toisen laitoksen (hakevien toisten laitosten) ylimpien hallintoelinten hyväksymät asiakirjat, joissa vahvistetaan, että emoyrityksessä käytettävät riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyt kattavat kaikki hakemukseen sisältyvät laitokset.
- (ix) Lyhyt yleisesitys emoyrityksenä toimivassa laitoksessa tai – horisontaalisen ryhmän tapauksessa – konsolidoivassa laitoksessa käytettävistä riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyistä sekä tiedot sopimuksista, joiden nojalla asianomainen ohjauksesta vastaava yhteisö voi valvoa koko ryhmän riskienhallintaa.
- (x) Tytäryrityksen osakkeisiin ja osuuksiin kuuluvien äänioikeuksien rakenne.
- (xi) Mahdollinen sopimus, jossa emoyritykselle annetaan oikeus nimittää tai erottaa enemmistö tytäryrityksen ylimmän hallintoelimen jäsenistä.

- **Vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan 3 kohtaan perustuvien vapautusten yhteydessä toimitettavat asiakirjat**

Laitosten, jotka hakevat vapautusta vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan 3 kohdan nojalla, edellytetään esittävän EKP:lle seuraavat asiakirjat:

- (i) Emoyrityksen toimitusjohtajan allekirjoittama ja ylimmän hallintoelimen hyväksymä kirje, jossa todetaan, että merkittävä valvottava ryhmä täyttää kaikki vakavaraisuusasetuksen 7 artiklassa säädetty vapautuksen (vapautusten) myöntämisedellytykset.
- (ii) Riippumattoman ulkopuolisen kolmannen osapuolen tai sisäisen lakiasianosaston antama oikeudellinen lausunto, jonka emoyrityksen ylin hallintoelin on hyväksynyt ja joka osoittaa, että sovellettavassa lainsäädännössä (kuten verolainsäädännössä) tai sääntelyssä taikka oikeudellisesti sitovissa sopimuksissa ei ole näkökohtia, jotka estävät siirtämästä omia varoja tai maksamasta velkoja emoyritykselle.
- (iii) Sisäinen arviointi, jossa vahvistetaan, että vapautuksen myöntäminen on otettu asianmukaisesti huomioon elvytysuunnitelmassa ja mahdollisessa konsernin sisäisessä rahoitustukisopimuksessa, jotka laitos on laatinut pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin nojalla.

- (iv) Toimintakuvaus rahoitusjärjestelyistä, joita on määrä käyttää emoyrityksen joutuessa mahdollisesti taloudellisiin vaikeuksiin, kuten tiedot siitä, miten järjestelyillä varmistetaan, että varat ovat a) milloin tahansa käytettävissä ja b) vapaasti siirrettävissä.
- (v) Asianomaisten tytäryritysten toimitusjohtajien allekirjoittama ja niiden ylinten hallintoelinten hyväksymä lausuma, jossa vahvistetaan, ettei mikään käytännön seikka estä siirtämästä varoja tai maksamasta takaisin velkoja emoyritykselle.
- (vi) Konsolidoidun valvonnan kannalta relevanteista riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyistä vastaavan yhteisön ylimmän hallintoelimen hyväksymät asiakirjat, joissa vahvistetaan, että käytettävät riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyt kattavat emoyrityksen.
- (vii) Lyhyt yleisesitys konsolidoidun valvonnan kannalta relevanteista riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyistä.

Jos laitoksella on ETA-alueen ulkopuolisiin maihin sijoittautuneita tytäryrityksiä, sen on esitettävä edellä mainittujen asiakirjojen lisäksi tällaisten tytäryritysten vakavaraisuutta valvovan kolmannen maan viranomaisen antama kirjallinen vahvistus siitä, etteivät mitkään käytännön seikat estä kyseistä tytäryritystä siirtämästä omia varoja tai maksamasta velkoja vapautusta hakevalle emoyrityksenä toimivalle laitokselle.

4. MAKSUVALMIUTTA KOSKEVAT VAPAUTUKSET (vakavaraisuusasetuksen 8 artikla)

Toimivaltainen viranomainen voi vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan nojalla kokonaan tai osittain vapauttaa laitoksen ja kaikki tai jotkin sen tytäryrityksistä EU:ssa vakavaraisuusasetuksen kuudennessa osassa asetettujen maksuvalmiusvaatimusten soveltamisesta ja valvoa niitä yhtenä maksuvalmiusalaryhmänä, kunhan tietyt edellytykset täyttyvät. Vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan nojalla voidaan myöntää vapautus seuraavista vaatimuksista:

- (i) vakavaraisuusasetuksen 412 artiklan 1 kohdan mukaisen ja komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/61 täsmennetyt maksuvalmiusvaatimuksen soveltaminen
- (ii) vakavaraisuusasetuksen 413 artiklan 1 kohdan mukaisen ja saman asetuksen kuudennen osan IV osastossa täsmennetyt pysyvän varainhankinnan vaatimuksen soveltaminen
- (iii) vakavaraisuusdirektiivin 86 artiklan soveltaminen
- (iv) vakavaraisuusasetuksen 430 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisten maksuvalmiuden raportointivaatimusten, myös 415 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun maksuvalmiuden seurannan edellyttämään lisämetriikkaan liittyvien raportointivaatimusten, soveltaminen.

Kun luottolaitokset hakevat vapautusta vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan nojalla, niiden tulisi ottaa huomioon seuraavat seikat:

- (i) EKP ei aio sisällyttää vapautusten piiriin maksuvalmiuden raportointivaatimuksia eli niitä sovelletaan edelleen paitsi mahdollisesti tapauksissa, joissa kaikki maksuvalmiusalaryhmän luottolaitokset sijaitsevat samassa jäsenvaltiossa.
- (ii) Luottolaitokset, jotka on jo vapautettu vakavaraisuusasetuksen 413 artiklan 1 kohdan mukaisesta pysyvän varainhankinnan vaatimuksesta esimerkiksi siksi, ettei niihin sovelleta vakavaraisuusasetuksen kuudetta osaa niiden nykyisen vapautuspäätöksen nojalla, on pääsääntöisesti vapautettu kuudennen osan IV osaston mukaisesta pysyvän varainhankinnan vaatimuksesta. EKP saattaa milloin tahansa tarkistaa nykyisiä vapautuspäätöksiä määrittääkseen, täyttävätkö luottolaitokset edelleen vapautuksen myöntämisedellytykset.
- (iii) Kun EKP harkitsee laitoksen vapauttamista vakavaraisuusdirektiivin 86 artiklan soveltamisesta, se ottaa huomioon, täyttääkö laitos kaikki vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan ja alla täsmennetyt ehdot sekä haetaanko vapautusta samassa yhteydessä myös maksuvalmiusvaatimuksesta ja pysyvän varainhankinnan vaatimuksesta.

- **Yleiset ehdot – aina vapautusta haettaessa**

Luottolaitosten odotetaan toimittavan jokaisessa vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan nojalla tehdyssä hakemuksessa seuraavat asiakirjat:

- (1) Tarkat tiedot yhteisöistä, jotka alaryhmään aiotaan sisällyttää, sen yhteisön nimi, johon alaryhmän maksuvalmiuden hallintatoiminto sijoittuu, sekä selvitys vapautushakemuksen perusteluista.
- (2) Vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetty edellytys siitä, että emoyrityksenä toimiva laitos konsolidoinnin perusteella tai tytäryrityksenä toimiva laitos alakonsolidointiryhmän tasolla täyttää vakavaraisuusasetuksen kuudennessa osassa säädetyt velvoitteet:
 - (i) Vapautuksen kohteena olevia maksuvalmiusalaryhmän tasolla sovellettavia maksuvalmiusvaatimuksia (maksuvalmiusvaatimus ja/tai pysyvän varainhankinnan vaatimus) koskeva laskelma, joka osoittaa, että alaryhmä täyttää sijoittautumisvaltionsa lainkäyttöalueella sovellettavat maksuvalmiusvaatimukset
 - (ii) Sisäiset seurantaraportit, jotka osoittavat laitoksen likviditeettiaseman ja/tai rahoitusaseman olevan moitteeton. Likviditeettiasemaa ja/tai rahoitusasemaa pidetään moitteettomana, jos konsolidoivan luottolaitoksen maksuvalmiuden ja/tai varainhankinnan hallinta ja valvonta on ollut riittävää kahden viime vuoden aikana. Luottolaitoksen edellytetään ilmoittavan esteet, joita kansalliset likviditeettisäännökset saattavat

aiheuttaa vapaalle varainsiirrolle joko markkinoiden tavanomaisessa tilanteessa tai stressitilanteessa.

- (iii) Kunkin alaryhmään kuuluvan yhteisön maksuvalmiusvaatimus ja/tai pysyvän varainhankinnan vaatimus sekä senhetkiset suunnitelmat asiaankuuluvan vaatimuksen (asiaankuuluvien vaatimusten) täyttämiseksi tai noudattamiseksi edelleen, mikäli vapautuksia ei myönnetä.
- (3) Vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan 1 kohdan b alakohdassa asetettu edellytys siitä, että emoyrityksenä toimiva laitos konsolidoinnin perusteella tai tytäryrityksenä toimiva laitos alakonsolidointiryhmän tasolla seuraa ja valvoo jatkuvasti alaryhmän kaikkien tämän vapautuksen kohteina olevien luottolaitosten likviditeettiasemaa ja/tai rahoitusasemaa sekä varmistaa riittävän maksuvalmius- ja rahoitustason kaikkien näiden luottolaitosten osalta:
- (i) alaryhmän maksuvalmiuden hallintatoiminnon organisaatiokaavio, josta käy ilmi toimien keskittymisaste alaryhmän tasolla;
 - (ii) kuvaus prosesseista, menettelytavoista ja keinoista, joita käytetään yhteisöjen likviditeettiasemien jatkuvassa sisäisessä seurannassa ja tieto siitä, missä määrin niitä on suunniteltu alaryhmän tasolla;
 - (iii) kuvaus maksuvalmiusalaryhmälle laaditusta maksuvalmiutta koskevasta varautumissuunnitelmasta.
- (4) Vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan 1 kohdan c alakohdassa asetettu edellytys siitä, että luottolaitokset ovat tehneet toimivaltaisten viranomaisten hyväksymät sopimukset, jotka mahdollistavat varojen vapaan liikkuvuuden niiden välillä, jotta kyseiset laitokset voivat täyttää laitoskohtaiset ja yhteiset velvoitteensa niiden erääntyessä:
- (i) maksuvalmiusalaryhmään kuuluvien yhteisöjen väliset sopimukset, joissa ei vahvisteta tiettyjä määriä tai aikarajoja tai joissa vahvistetaan aikaraja tapauksen mukaan näiden ohjeiden alakohdan ”Lisäehdot haettaessa vapautusta maksuvalmiusvaatimuksesta” tai ”Lisäehdot haettaessa vapautusta pysyvän varainhankinnan vaatimuksesta” mukaisesti;
 - (ii) näyttö siitä, että varojen vapaata liikkuvuutta ja mahdollisuutta täyttää laitoskohtaiset ja yhteiset velvoitteet niiden erääntyessä ei rajoiteta ehdoilla, jotka saattavat olla niiden esteenä tai rajoittaa niitä, sekä tämän vahvistava oikeudellinen lausunto, jonka on antanut joko riippumaton ulkopuolinen kolmas osapuoli tai sisäinen lakiasianosasto ylimmän hallintoelimen hyväksynnällä;
 - (iii) näyttö siitä, että jollei EKP peruuta vapautusta,¹⁵ kumpikaan osapuoli ei voi irtisanoa tai purkaa oikeudellisia sopimuksia yksipuolisesti, tai että oikeudellisissa sopimuksissa on irtisanomisaika, joka vahvistetaan

¹⁵ Sopimuksessa tulisi olla lauseke, jossa määrätään, että jos toimivaltainen viranomainen peruuttaa vapautuksen, sopimus voidaan purkaa yksipuolisesti välittömin vaikutuksin.

tapauksen mukaan näiden ohjeiden alakohdan ”Lisäehdot haettaessa vapautusta maksuvalmiusvaatimuksesta” tai ”Lisäehdot haettaessa vapautusta pysyvän varainhankinnan vaatimuksesta” mukaisesti.

- (5) Vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa asetettu edellytys siitä, ettei vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen sopimusten täyttämiseksi ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa olevia olennaisia käytännön esteitä tai oikeudellisia esteitä:
- (i) oikeudellinen lausunto, jonka on antanut joko riippumaton ulkopuolinen kolmas osapuoli tai sisäinen lakiasianosasto ylimmän hallintoelimen hyväksynnällä ja jossa vahvistetaan, ettei oikeudellisia esteitä aiheudu esimerkiksi kansallisista maksukyvyttömyyslaeista;
 - (ii) sisäisen arvioinnin tuloksena annettu lausuma, jonka mukaan edellä mainitun sopimuksen täyttämiseksi ei ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa olevia olennaisia käytännön esteitä tai oikeudellisia esteitä ja jossa vahvistetaan, että vapautuksen myöntäminen on otettu asianmukaisesti huomioon elvytysuunnitelmassa ja mahdollisessa konsernin rahoitustukisopimuksessa, jotka luottolaitos on laatinut pankkien elvytys- ja kriisinsäätämismääräysten mukaisesti;
 - (iii) toimivaltaiselta kansalliselta viranomaiselta saatu vahvistus siitä, ettei (mahdollisissa) kansallisissa likviditeetti- ja/tai varainhankintasäännöksissä ole olennaisia käytännön esteitä tai oikeudellisia esteitä sopimuksen täyttämiseksi;
 - (iv) sisäisen arvioinnin tuloksena annettu lausuma, jonka mukaan vapautuksella ei ole suhteettoman suuri negatiivinen vaikutus elvytys- ja kriisinsäätämismääräysten mukaisesti.

- **Lisäehdot haettaessa vapautusta maksuvalmiusvaatimuksesta**

Kun kyseessä on vapautus maksuvalmiusvaatimuksesta, vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen sopimusten kohdalla odotuksena on, että

- (1) sopimuksissa ei vahvisteta tiettyjä aikarajoja tai niissä vahvistetaan vapautuspäätöksen voimassaoloa vähintään kuusi kuukautta pidempi aikaraja
- (2) on näyttöä siitä, että jollei EKP peruuta vapautusta, kumpikaan osapuoli ei voi irtisanoa tai purkaa oikeudellisia sopimuksia yksipuolisesti, tai että niissä on kuuden kuukauden irtisanomisaika ja velvollisuus ilmoittaa irtisanomisesta EKP:lle.

- **Lisäehdot haettaessa vapautusta pysyvän varainhankinnan vaatimuksesta**

Kun kyseessä on vapautus maksuvalmiusvaatimuksesta, vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen sopimusten kohdalla odotuksena on, että

- (1) sopimuksissa ei vahvisteta tiettyjä aikarajoja tai niissä vahvistetaan vapautuspäätöksen voimassaoloa vähintään 18 kuukautta pidempi aikaraja
- (2) on näyttöä siitä, että jollei EKP peruuta vapautusta, kumpikaan osapuoli ei voi irtisanoa tai purkaa oikeudellisia sopimuksia yksipuolisesti, tai että niissä on 18 kuukauden irtisanomisaika ja velvollisuus ilmoittaa irtisanomisesta EKP:lle.

- **Rajat ylittävällä tasolla myönnettävät vapautukset maksuvalmiusvaatimuksesta ja pysyvän varainhankinnan vaatimuksesta**

Jos vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan nojalla tehty maksuvalmiusvaatimuksen soveltamiseen liittyvä vapautushakemus koskee luottolaitoksia, jotka ovat sijoittautuneet useaan jäsenvaltioon, EKP käyttää arvioinnissa mainittuja kansallisen tason vapautusehtoja ja arvioi lisäksi seuraavien ehtojen täyttymisen:

- (1) Sen arvioimiseksi vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan 3 kohdan a alakohdan nojalla, miten likviditeettiriskin hallinta ja järjestäminen täyttävät vakavaraisuusdirektiivin 86 artiklassa säädetty vaatimukset yhdessä maksuvalmiusalaryhmässä, EKP tarkistaa, että SREP:n maksuvalmiusarvioinnissa ei ilmene vaatimustenvastaisuutta hakuajankohtana eikä kolmen edellisen kuukauden aikana ja että luottolaitoksen maksuvalmiuden hallinta on SREP-arvioinnin perusteella laadukas.
- (2) Jos vapautushakemus koskee maksuvalmiusvaatimusta, vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan 3 kohdan b alakohdan eli yhden maksuvalmiusalaryhmän hallinnassa oleviksi vaadittujen likvidien varojen määrien jakautumisen ja näiden varojen sijainnin ja omistuksen osalta otetaan huomioon, onko jäsenvaltiossa sijaitsevilla merkittäväillä alayhteisöillä¹⁶ tai niiden merkittäväillä ryhmittymillä kyseisessä jäsenvaltiossa riittävä määrä laadukkaita likvidejä varoja. Riittävä määrä vastaa pääsääntöisesti 75:tä prosenttia siitä laadukkaiden likvidien varojen määrästä, joka vaadittaisiin maksuvalmiusvaatimuksen täyttämiseksi yksittäisen yrityksen tai alaryhmän tasolla komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 ja vakavaraisuusasetuksen nojalla.¹⁷
- (3) Jos vapautushakemus koskee pysyvän varainhankinnan vaatimusta, vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan 3 kohdan b alakohdan eli yhden maksuvalmiusalaryhmän käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen määrien jakautumisen ja näiden varojen sijainnin ja omistuksen osalta otetaan

¹⁶ Tämä vaatimus koskee tytäryrityksiä, jotka täyttävät vähintään yhden YVM-kehysasetuksen 50, 56, 59, 61 tai 65 artiklassa asetetuista määrällisistä kynnyksistä yksittäisen yrityksen tasolla. Jos useampi kuin yksi tytäryritys on sijoittautunut tiettyyn jäsenvaltioon mutta yksikään niistä ei täytä näitä määrällisiä kynnyksiä yksittäisen yrityksen tasolla, tätä edellytystä tulisi soveltaa myös, jos kaikki kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneet yhteisöt täyttävät vähintään yhden YVM-kehysasetuksen 50, 56, 59 ja 61 artiklassa säädettyistä kynnyksistä joko kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevan emoyrityksen konsolidoidun aseman perusteella tai perustuen kaikkien sellaisten tytäryritysten yhteenlaskettuun asemaan, jotka ovat saman EU:ssa sijaitsevan emoyrityksen tytäryrityksiä ja ovat sijoittautuneet kyseiseen jäsenvaltioon.

¹⁷ Laskettaessa riittävää määrää laadukkaita likvidejä varoja yksittäisen yrityksen tai alaryhmän tasolla ei tulisi ottaa huomioon mitään maksuvalmiusvaatimuksen osalta sovellettavaa etuoikeutettua kohtelua eikä varsinkaan kohtelua, joka on mahdollinen vakavaraisuusasetuksen 425 artiklan 4 ja 5 kohdan ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 34 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan nojalla

huomioon, onko jäsenvaltiossa sijaitsevilla merkittävillä alayhteisöillä¹⁸ tai niiden merkittävillä ryhmittymillä kyseisessä jäsenvaltiossa riittävästi käytettävissä olevaa pysyvää rahoitusta. Riittäväksi katsotaan pääsääntöisesti määrä, joka vastaa 75:tä prosenttia siitä käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen määrästä, joka vaadittaisiin pysyvän varainhankinnan vaatimuksen täyttämiseksi yksittäisen yrityksen tai alaryhmän tasolla vakavaraisuusasetuksen 413 artiklan 1 kohdan nojalla ja saman asetuksen kuudennen osan IV osastossa täsmennetyin edellytyksin.¹⁹

- (4) Arvioitaessa vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan 3 kohdan d alakohdan nojalla tarvetta käyttää tiukempia parametreja kuin mitä vakavaraisuusasetuksen kuudennessa osassa säädetään otetaan huomioon seuraava seikka: Kun vapautusta hakee sekä osallistuvassa jäsenvaltiossa että osallistumattomassa jäsenvaltiossa sijaitseva laitos ja kun kansallisissa säännöksissä ei aseteta tiukempia parametreja, maksuvalmiusvaatimuksena ja pysyvän varainhankinnan vaatimuksena käytetään tytäryritysten ja ylimmän konsolidoivan yhteisön sijaintimaiden kesken sovellettavaa korkeinta tasoa, jos kansallinen lainsäädäntö tämän sallii.
- (5) Sen arvioimiseksi vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan 3 kohdan f alakohdan nojalla, ymmärretäänkö poikkeuksen vaikutukset kokonaisuudessaan, EKP ottaa huomioon:
- (i) senhetkiset varasuunnitelmat lakisäätteisten vaatimusten täyttämiseksi, mikäli vapautuksia ei myönnetä tai niiden myöntäminen lopetetaan;
 - (ii) ylimmän hallintoelimen ja tarvittaessa toimivaltaisten viranomaisten laatima täydellinen vaikutusarviointi, joka suoritetaan ja esitetään EKP:lle.

- **Vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan osalta toimitettavat asiakirjat**

Vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan nojalla suoritettavassa arvioinnissa luottolaitoksen on esitettävä seuraavat asiakirjat, joita EKP pitää osoituksena lainsäädännössä asetettujen edellytysten täyttymisestä:

- (i) luottolaitoksen toimitusjohtajan allekirjoittama ja ylimmän hallintoelimen hyväksymä saatekirje, jossa todetaan, että luottolaitos täyttää kaikki vakavaraisuusasetuksen 8 artiklassa asetetut vapautuksen myöntämisedellytykset;

¹⁸ Tämä vaatimus koskee tytäryrityksiä, jotka täyttävät vähintään yhden YVM-kehysasetuksen 50, 56, 59, 61 tai 65 artiklassa asetetuista määrällisistä kynnyksistä yksittäisen yrityksen tasolla. Jos useampi kuin yksi tytäryritys on sijoittautunut tiettyyn jäsenvaltioon mutta yksikään niistä ei täytä näitä määrällisiä kynnyksiä yksittäisen yrityksen tasolla, tätä edellytystä tulisi soveltaa myös, jos kaikki kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneet yhteisöt täyttävät vähintään yhden YVM-kehysasetuksen 50, 56, 59 ja 61 artiklassa säädettyistä kynnyksistä joko kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevan emoyrityksen konsolidoidun aseman perusteella tai perustuen kaikkien sellaisten tytäryritysten yhteenlaskettuun asemaan, jotka ovat saman EU:ssa sijaitsevan emoyrityksen tytäryrityksiä ja ovat sijoittautuneet kyseiseen jäsenvaltioon.

¹⁹ Laskettaessa käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen määrää yksittäisen yrityksen tai alaryhmän tasolla ei tulisi ottaa huomioon mitään etuoikeutettua kohtelua eikä varsinkaan kohtelua, joka on mahdollinen vakavaraisuusasetuksen 428 h artiklan nojalla.

(ii) kuvaus muodostettavan maksuvalmiusalaryhmän (-ryhmien) laajuudesta sekä luettelo kaikista yhteisöistä, jotka vapautus kattaisi;

(iii) tarkka kuvaus vaatimuksista, joiden osalta luottolaitos hakee vapautusta.

5. YKSILÖLLINEN KONSOLIDOINTIMENETELMÄ (vakavaraisuusasetuksen 9 artikla)

EKP aikoo käyttää vakavaraisuusasetuksen 9 artiklan 1 kohdassa säädettyä yksilöllistä konsolidointimenetelmää luottolaitoksen tytäryrityksiin, jotka sijaitsevat samassa jäsenvaltiossa ja joiden olennaiset vastuut tai olennaiset velat ovat kyseiselle emoyrityksenä toimivalle laitokselle. EKP suorittaa tällaisen arvioinnin tapauskohtaisesti tarkastellen muun muassa tietoa siitä, ovatko alakonsolidoidut omat varat riittävät, jotta laitos täyttää vaatimukset oman yksilöllisen tilanteensa perusteella. Arvioinnissa otetaan huomioon asiaankuuluvilta osin ja vakavaraisuusasetuksen 9 artiklan 1 kohdassa säädetyn edellytyksin myös vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan mukaiset vapautuksen myöntökriteerit, jotka esitettiin edellä.

6. PYSYVÄSTI KESKUSLAITOKSEEN LIITTYNEITÄ LUOTTOLAITOKSIA KOSKEVAT VAPAUTUKSET (vakavaraisuusasetuksen 10 artikla)

EKP myöntää vapautuksen sekä keskuslaitokseen liittyneille laitoksille että keskuslaitokselle itselleen, mikäli vakavaraisuusasetuksen 10 artiklan mukaiset edellytykset täyttyvät.

Sen arvioimiseksi, voidaanko keskuslaitokseen liittyneille laitoksille myöntää vapautus vakavaraisuusasetuksen 10 artiklan 1 kohdan nojalla, EKP ottaa huomioon, täytyvätkö seuraavat lainsäädäntökehyksen mukaisia edellytyksiä täsmäntävät kriteerit.

(1) Jotta voitaisiin arvioida, täytyykö 10 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetty edellytys siitä, että keskuslaitoksen ja siihen liittyneiden laitosten sitoumukset ovat yhteisvastuullisia tai että keskuslaitos takaa siihen liittyneiden laitosten sitoumukset kokonaan, otetaan huomioon,

(i) voidaanko varoja siirtää tai velkoja maksaa takaisin nopeasti verkoston yhdeltä jäseneltä toiselle ja onko siirto- tai takaisinmaksumenetelmä riittävän yksinkertainen;

(ii) osoittavatko verkoston jäsenten välisistä rahavirroista saadut aiemmat kokemukset, että varoja voidaan siirtää tai velkoja maksaa takaisin nopeasti;

(iii) sisältävätkö verkoston jäsenten säännöt, osakassopimukset tai muut yleisesti tiedossa olevat sopimukset määräyksiä, jotka saattavat estää omien varojen siirron velkojen takaisinmaksun;

(iv) riittääkö keskuslaitoksen ja siihen liittyneiden laitosten yhteinen riskinsietokyky kattamaan verkoston jäsenten odotetut ja odottamattomat tappiot.

- (2) Sen arvioimiseksi, täyttykö 10 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetty edellytys siitä, että keskuslaitoksen ja kaikkien siihen liittyneiden laitosten vakavaraisuutta ja maksuvalmiutta valvotaan kokonaisuutena niiden konsolidoitujen tilinpäätösten perusteella, EKP tarkistaa, että
- (i) ryhmän vakavaraisuutta koskevaan COREP-lomakkeeseen, jonka tarkoituksena on antaa yleiskuva riskien ja omien varojen jakautumisesta ryhmän sisällä, ei sisälly tältä osin ristiriitaisuuksia;
 - (ii) keskuslaitos ja siihen liittyneet laitokset täyttävät konsolidoidusti vakavaraisuusasetuksessa asetetut vaatimukset, raportointivaatimukset mukaan lukien.
- (3) Sen arvioimiseksi, täyttykö 10 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetty edellytys siitä, että keskuslaitoksen johdolla on valtuudet antaa ohjeistusta siihen liittyneiden laitosten johdolle, EKP ottaa huomioon,
- (i) varmistetaanko ohjeistuksella, että keskuslaitokseen liittyneet laitokset täyttävät lainsäädännön ja laitosten sääntöjen vaatimukset ryhmän vakaan toiminnan turvaamiseksi;
 - (ii) kattaako ohjeistus, jonka keskuslaitos voi antaa, vähintään 18. marraskuuta 2010 annetuissa CEBS:n ohjeissa²⁰ luetellut tavoitteet.

Jotta EKP voisi arvioida, voidaanko keskuslaitokselle myöntää vapautus vakavaraisuusasetuksen 10 artiklan 2 kohdan nojalla, luottolaitoksen edellytetään esittävän edellä mainitut asiakirjat osoittaakseen, että vakavaraisuusasetuksen 10 artiklan 1 kohdan mukaiset edellytykset on täytetty.

Vakavaraisuusasetuksen 10 artiklan 2 kohdassa mainitun toisen edellytyksen arvioimiseksi laitoksen on esitettävä kyseisten asiakirjojen lisäksi näyttö siitä, että keskuslaitokseen liittyneet laitokset takaavat kokonaisuudessaan tämän sitoumukset. Näyttönä voidaan esittää esimerkiksi allekirjoitetun takauksen jäljennös tai tällaisen takauksen olemassaolon vahvistava julkisen rekisterin ote tai vastaava vakuutus, jotka joko esitetään keskuslaitokseen liittyneen laitoksen yhtiöjärjestyksestä tai joilla on yhtiökokouksen hyväksyntä ja jotka mainitaan tilinpäätöksen liitteessä.

7. ALAKONSOLIDOINTIRYHMÄN TASOLLA HARJOITETTAVA VALVONTA (vakavaraisuusasetuksen 11 artiklan 6 kohta)

EKP:n mielestä on järkevää, että laitosten edellytetään täyttävän vakavaraisuusasetuksen toisessa–kahdeksannessa osassa sekä direktiivin 2013/36/EU VII osastossa asetetut velvoitteet alakonsolidointiryhmän tasolla vakavaraisuusasetuksen 11 artiklan 6 kohdan nojalla silloin, kun

²⁰ ”CEBS’s guidelines regarding revised Article 3 of Directive 2006/48/EC”, Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitea, marraskuu 2010.

- (i) se on valvonnan kannalta perusteltua luottolaitoksen riskien erityisen luonteen tai pääomarakenteen vuoksi;
- (ii) jäsenvaltiot ovat säätäneet kansallisia lakeja, jotka edellyttävät toimintojen rakenteellista eriyttämistä pankkiryhmän sisällä.

EKP arvioi tilanteen tapauskohtaisesti.

8. KONSOLIDOINTI (vakavaraisuusasetuksen 18 artiklan 7 kohta)

EKP aikoo antaa laitoksille luvan soveltaa muuta kuin pääomaosuusmenetelmää vain, jos laitos on tehnyt siitä hakemuksen ja osoittaa täyttävänsä vakavaraisuusasetuksen 18 artiklan 7 kohdassa säädetyt edellytykset.

Jotta edellä mainitut edellytykset täyttyvät, laitoksen tulisi tehdä hakemus, joka sisältää seuraavat tiedot: i) kattavat perustelut eri menetelmän käytölle, ii) laadullinen ja määrällinen arvio, joka osoittaa, että pääomaosuusmenetelmä ei ottaisi riittävällä tavalla huomioon riskejä tai sen soveltaminen olisi kohtuuttoman raskasta, ja iii) näyttö siitä, että vaihtoehtoinen menetelmä johtaa yhtä varovaiseen käsittelyyn kuin pääomaosuusmenetelmä.

EKP aikoo sisällyttää luvanmyöntämispäätöksiin uudelleentarkastelulausekkeen sen todentamiseksi, että jos 18 artiklan 7 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen yritysten omistusosuuksien vakavaraisuuskohtelu muuttuu, eri menetelmää sovelletaan edelleen yhtä varovaisesti kuin pääomaosuusmenetelmää.

9. KONSOLIDOINNIN ULKOPUOLELLE JÄTTÄMINEN (vakavaraisuusasetuksen 19 artiklan 2 kohta)

EKP:n mielestä varovaisuusperiaatteen mukaisen konsolidoinnin soveltamisalan ulkopuolelle jättäminen vakavaraisuusasetuksen 19 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla tulisi sallia ainoastaan poikkeuksellisissa olosuhteissa ja vakavaraisuusasetuksessa säädettyjen edellytysten täytyessä. Tässä yhteydessä laitoksilla, rahoituslaitoksilla tai oheispalveluyrityksillä, jotka ovat tytäryrityksiä tai joissa on omistusyhteys, voidaan katsoa olevan ainoastaan vähäinen merkitys luottolaitosten valvonnan tavoitteiden kannalta, kun laitokset pystyvät esittämään vahvan näytön merkityksen vähäisyydestä kaikkien näihin yhteisöihin liittyvien riskien kattavan arvioinnin pohjalta, ja EKP päättää tapauskohtaisesti, että niiden jättäminen varovaisuusperiaatteen mukaisen konsolidoinnin soveltamisalan ulkopuolelle ei vaikuta eikä sen odoteta vaikuttavan laitosten konsolidoituun valvontaan. EKP voi poikkeustapauksessa antaa mahdollisuuden jättää konsolidoinnin soveltamisalan ulkopuolelle tytäryrityksen tai yhteisön, jossa on omistusyhteys. Tällöin EKP odottaa, että omistusosuutta kyseisessä tytäryrityksessä tai yhteisössä pidetään merkittävänä sijoituksena finanssialan yhteisössä, mikäli omistusosuus täyttää vakavaraisuusasetuksen 43 artiklan mukaisen määritelmän ja se arvostetaan pääomaosuusmenetelmällä tai sovellettavassa tilinpäätössäännöstössä vaaditulla muulla menetelmällä, jos pääomaosuusmenetelmän soveltaminen olisi kohtuuttoman raskasta.

10. OMAISUUSERIEN JA TASEEN ULKOPUOLISTEN ERIEN ARVOSTAMINEN –
IFRS-STANDARDIEN KÄYTTÖ VAKAVARAISUUSRAPORTOINNISSA
(vakavaraisuusasetuksen 24 artiklan 2 kohta)

EKP ei aio yleisesti soveltaa vakavaraisuusasetuksen 24 artiklan 2 kohdassa säädettyä vaihtoehtoa, jonka mukaan toimivaltaiset viranomaiset voivat vakavaraisuusraportoinnin yhteydessä vaatia, että luottolaitokset arvostavat omaisuuserät ja taseen ulkopuoliset erät sekä määrittävät omat varat kansainvälisten tilinpäätösstandardien mukaisesti myös silloin, kun kansallisesti sovellettava tilinpitojärjestelmä edellyttää kansallisten yleisesti hyväksytyjen tilinpäätösperiaatteiden (n-GAAP) käyttöä (ks. myös vakavaraisuusasetuksen 24 artiklan 1 kohta). Pankit voivat siis edelleen käyttää vakavaraisuusraportoinnissa kansallisia yleisesti hyväksytyjä tilinpäätösperiaatteita.

EKP aikoo kuitenkin arvioida hakemukset kansainvälisten tilinpäätösstandardien käyttämisestä vakavaraisuusraportoinnissa (myös silloin, kun kansallisesti sovellettava tilinpitojärjestelmä edellyttää kansallisten yleisesti hyväksytyjen tilinpäätösperiaatteiden käyttöä) vakavaraisuusasetuksen 24 artiklan 2 kohdan nojalla.

Tätä varten EKP edellyttää seuraavaa:

- (1) Hakemuksen tekevät kaikkien niiden pankkiryhmän yhteisöjen lailliset edustajat, jotka aikovat käyttää kansainvälisiä tilinpäätösstandardeja vakavaraisuusraportoinnissa, jos hakemus hyväksytään.
- (2) Kaikki samaan pankkiryhmään kuuluvat tiedonantajayhteisöt soveltavat vakavaraisuusraportoinnissa samoja tilinpäätösstandardeja, jotta tilinpitokäytännöt ovat yhtenäiset niin samassa jäsenvaltiossa kuin eri jäsenvaltioissakin toimivien tytäryhtiöiden välillä. Tässä yhteydessä pankkiryhmällä tarkoitetaan kaikkia niitä pankkiryhmään kuuluvia merkittäviä valvottavia yhteisöjä, jotka on määritetty hakijayhteisöihin sovellettavassa merkittävyttä koskevassa päätöksessä.
- (3) Ulkopuolisen tilintarkastajan on lausunnossaan vahvistettava, että laitos noudattaa hakemuksen hyväksynnän jälkeisessä IFRS-standardien mukaisten tietojen raportoinnissa Euroopan komission hyväksymiä IFRS-standardeja. Lausunto sekä tilintarkastajan vahvistamat tilinpäätöstiedot on toimitettava EKP:lle vuosittain.

Saatuana EKP:ltä ilmoituksen hakemuksen hyväksymisestä luottolaitos voi käyttää pysyvästi IFRS-tilinpäätösstandardeja kaikessa asiaankuuluvassa vakavaraisuusraportoinnissa.

EKP voi tarpeen mukaan harkita myös tapauskohtaista siirtymäaikaa, jonka kuluessa yllä mainitut ehdot tulee täyttää täysimääräisinä.

Luku 2

Omat varat

1. Tässä luvussa esitetään EKP:n periaatteet siitä, miten omat varat on määriteltävä ja laskettava.
2. Sovellettavan lainsäädäntö- ja sääntelykehyyksen muodostavat vakavaraisuusasetuksen toinen osa ja komission delegoitu asetus (EU) N:o 241/2014²¹.
3. MYÖHEMPIEN LIIKKEESEENLASKUJEN LUOKITTELU YDINPÄÄOMAN (CET1) INSTRUMENTEIKSI (vakavaraisuusasetuksen 26 artiklan 3 kohta)

EKP pitää aiempiin ja myöhempisiin liikkeeseenlaskuihin sovellettavia säännöksiä ”sisällöltään vastaavina”, jos aiempiin liikkeeseenlaskuihin sovellettaviin säännöksiin²² ei ole tehty muutoksia, jotka vaikuttaisivat ydinpääomaan sisällyttämisen tai luvan myöntämisen kannalta tärkeiden lausekkeiden asiasisältöön.

Jos luottolaitos haluaa käyttää ilmoitusmenettelyä, sen odotetaan toimittavan EKP:lle seuraavat asiakirjat vähintään 20 kalenteripäivää ennen instrumentin suunniteltua luokittelua ydinpääomainstrumentiksi:

- (1) vakuutus, että i) vakavaraisuusasetuksen 28 ja 29 artiklan sekä komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 241/2014 noudattamisen arvioinnin kannalta tärkeisiin liikkeeseenlaskua koskeviin säännöksiin ei ole tehty asiasisältöön vaikuttavia muutoksia, ii) laitos ei rahoita instrumenttia suoraan tai välillisesti, ja iii) ei ole vakavaraisuusasetuksen 79 a artiklassa tarkoitettuja muita järjestelyjä, jotka voisivat muuttaa instrumentin taloudellista sisältöä;
- (2) näyttö siitä, että instrumentti on kokonaan maksettu;
- (3) kuvaus aiempiin liikkeeseenlaskuihin sovellettaviin säännöksiin tehdyistä muutoksista ja oma arvio siitä, miksi muutokset eivät ole tärkeitä vakavaraisuusasetuksen 28 ja 29 artiklan sekä komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 241/2014 noudattamisen arvioinnin kannalta;
- (4) liikkeeseenlaskuun sovellettavat säännökset kaikki muutosmerkinnät sisältävänä versiona, josta ilmenee, miten nykyiseen liikkeeseenlaskuun

²¹ Komission delegoitu asetus (EU) N:o 241/2014, annettu 7 päivänä tammikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla laitoksia koskevien omien varojen vaatimusten alalla (EUVL L 74, 14.3.2014, s. 8).

²² Jos pääomainstrumenttiin sovelletaan voittojen ja tappioiden siirtoa koskevaa sopimusta, myös sopimukseen tehdyt muutokset pitää ottaa asianmukaisesti huomioon. EKP ei todennäköisesti pidä luontoissuorituksia vastaan liikkeeseen laskettuja pääomainstrumentteja myöhemmin liikkeeseenlaskuina, joihin sovellettavat säännökset ovat sisällöltään vastaavia kuin aiempiin, jo luvan saaneisiin liikkeeseenlaskuihin sovellettavat säännökset. Toisin kuin käteissuoritukset, luontoissuoritukset vaihtelevat liikkeeseenlaskukohtaisesti, joten on hyvin epätodennäköistä, että niiden yhteydessä voitaisiin nojautua aiemman liikkeeseenlaskun etukäteisen luvan myöntämisen yhteydessä tehtyyn arvioon.

sovellettavat säännökset poikkeavat aiempaan liikkeeseenlaskuun sovelletuista säännöksistä.²³

Ilmoitus katsotaan toimitetun EKP:lle, kun EKP vahvistaa luottolaitokselle vastaanottaneensa täydellisen ilmoituksen. Jos EKP:llä ei ole 20 päivän kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta huomautettavaa aiempiin ja myöhempisiin liikkeeseenlaskuihin sovellettavien säännösten vastaavuutta koskevan edellytyksen suhteen, laitos voi luokitella instrumentin ydinpääoman instrumentiksi. Jos EKP:llä on huomautettavaa, sovelletaan vakavaraisuusasetuksen 26 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaista tavanomaista prosessia eli lupa on saatava etukäteen.

4. KESKINÄISTEN YHTIÖIDEN MÄÄRITELMÄ (vakavaraisuusasetuksen 27 artiklan 1 kohdan a alakohta)

EKP katsoo, että laitos luokitellaan vakavaraisuusasetuksen 27 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitetuksi keskinäiseksi yhtiöksi, mikäli se määritellään sellaiseksi kansallisen lainsäädännön nojalla ja komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 241/2014 mukaisten erityisten kriteerien perusteella.

5. VAKUUTUSYRITYSTEN OMISTUSOSUUKSIEN VÄHENTÄMINEN (vakavaraisuusasetuksen 49 artiklan 1 kohta)

Vakavaraisuusasetuksen 49 artiklan 1 kohdan yhteydessä sovellettavan omistusosuuksien vähentämättä jättämisen osalta merkittäviä luottolaitoksia aiotaan kohdella seuraavasti:

- (i) Jos lupa vähentämättä jättämiseen on saatu toimivaltaiselta kansalliselta viranomaiselta ennen 4. marraskuuta 2014, luottolaitokset voivat jatkaa vakuutusyritysten omistusosuuksien vähentämistä kyseisen luvan perusteella.
- (ii) Jos luottolaitos aikoo hakea EKP:ltä tällaista lupaa, EKP myöntää luvan, mikäli laitos täyttää vakavaraisuusasetuksen mukaiset kriteerit ja asiaankuuluvat julkistamisvaatimukset.

6. FINANSSIALAN YHTEISÖISSÄ OLEVIEN OMISTUSOSUUKSIEN VÄHENTÄMINEN (vakavaraisuusasetuksen 49 artiklan 2 kohta)

EKP katsoo, että konsolidoidun valvonnan piiriin kuuluvien finanssialan yhteisöjen liikkeeseen laskemissa omien varojen instrumenteissa olevien omistusosuuksien vähentäminen vakavaraisuusasetuksen 49 artiklan 2 kohdan nojalla on välttämätöntä tietyissä tapauksissa ja erityisesti silloin, kun on kyse rakenteellisesta eriyttämisestä ja kriisinratkaisun suunnittelusta. Vakavaraisuusasetuksen 49 artiklan 2 kohdan viimeisen alakohdan nojalla tätä säännöstä ei kuitenkaan sovelleta

²³ Vielä liikkeeseen laskemattomien instrumenttien tapauksessa tulee viiden arkipäivän kuluessa liikkeeseenlaskupäivästä toimittaa vakuutus, että laitos ei rahoita instrumenttia suoraan tai välillisesti, sekä todistettu näyttö, että instrumentti on kokonaan maksettu.

laskettaessa 92 a ja 92 b artiklassa vahvistettuja omien varojen vaatimuksia, jotka lasketaan 72 e artiklan 4 kohdassa säädetyn vähennyskehyksen mukaisesti.

7. LAUKAISEVAN TAPAHTUMAN LASKEMINEN KOLMANTEEN MAAHAN SJOITTAUTUNEEN TYTÄRYRITYKSEN LIIKKEESEEN LASKEMIEN ENSISIJAISEN LISÄPÄÄOMAN (AT1) INSTRUMENTTIEN TAPAUKSESSA (vakavaraisuusasetuksen 54 artiklan 1 kohdan e alakohta)

EKP aikoo pitää instrumentteja koskevia kolmannen maan kansallisia lakeja tai sopimusmääräyksiä vakavaraisuusasetuksen 54 artiklassa säädettyjä vaatimuksia vastaavina, jos

- (i) laitos esittää EKP:lle riippumattomalta ja tunnustetulta lakiasiantuntijalta saadun ja allekirjoitetun oikeudellisen lausunnon, jossa vahvistetaan, että kyseisen kolmannen maan lait ja sopimusmääräykset vastaavat vähintään vakavaraisuusasetuksen 54 artiklan vaatimuksia;
- (ii) EPV:n kuuleminen vahvistaa arvion vastaavuudesta.

8. OMIEN VAROJEN VÄHENTÄMINEN: PÄÄOMAVAATIMUKSEN YLITTÄVÄ MARGINAALI (vakavaraisuusasetuksen 78 artiklan 1 kohdan b alakohta)

EKP aikoo määrittää ylimääräisen marginaalin, joka vakavaraisuusasetuksen 78 artiklan 1 kohdan b alakohdassa vaaditaan omien varojen vähentämiseksi, mikäli 78 artiklan 1 kohdan mukaiset edellytykset täyttyvät ja arvioituaan kaikki seuraavat tekijät:

- (i) ylittyisivätkö vakavaraisuusasetuksen 77 artiklan 1 kohdassa lueteltuja toimia toteuttavassa luottolaitoksessa vielä kolmen vuoden ajan viimeisimmässä sovellettavassa valvonta-arviopäätöksessä asetetut yhteenlasketut pääomavaatimukset²⁴ vähintään samassa päätöksessä asetetun lisäpääomaa koskevan ohjeistuksen suuruisella marginaalilla.
- (ii) ylittyisivätkö vakavaraisuusasetuksen 77 artiklan 1 kohdassa lueteltuja toimia toteuttavassa luottolaitoksessa vielä kolmen vuoden ajan soveltuvat pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin sekä vakavaraisuusasetuksen 92 a ja 92 b artiklan vaatimukset vähintään marginaalilla, jota yhteinen kriisinratkaisuneuvosto pitää yhteisymmärryksessä EKP:n kanssa tarpeellisena vakavaraisuusasetuksen 78 a artiklan edellytyksen täyttämiseksi.
- (iii) vähentämissuunnitelman vaikutus asianomaiseen omien varojen luokkaan.
- (iv) ylittyisivätkö vakavaraisuusasetuksen 77 artiklan 1 kohdassa lueteltuja toimia toteuttavassa luottolaitoksessa vielä kolmen vuoden ajan

²⁴ Yhteenlasketut pääomavaatimukset ylittävällä pääomalla tarkoitetaan, että pääoma ylittää samalla marginaalilla myös suuremmat omien varojen vaatimukset eli a) ydinpääomavaatimuksen ja yhteenlasketun puskurivaatimuksen sekä b) ensisijaisen pääoman vaatimuksen ja yhteenlasketun puskurivaatimuksen

vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa asetetut vähimmäisomavaraisuusastetta koskeva vaatimus, viimeisimmässä sovellettavassa valvonta-arviopäätöksessä ylivelkaantumisriskin varalta asetettu omien varojen lisävaatimus sekä vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 1a kohdassa asetettu vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskeva vaatimus vähintään viimeisimmässä sovellettavassa valvonta-arviopäätöksessä ylivelkaantumisriskin varalta asetetun lisäpääomaa koskevan ohjeistuksen suuruisella marginaalilla.

Jos laitos, jossa edellä esitetyt marginaalit eivät toteudu, tekee hakemuksen omien varojen vähentämisestä, hakemus voidaan silti hyväksyä tapauskohtaisesti, jos se on perusteltu asianmukaisesti hyvillä vakavaraisuusnäkökohdilla. Jos alakohdan ii mukainen marginaali ei toteudu, EKP pyytää yhteiseltä kriisinsuostolta lausunnon siitä, saattaisiko omien varojen vähentäminen vaarantaa vakavaraisuusasetuksen 92 a tai 92 b artiklaan ja pankkien elvytys- ja kriisinsuostudirektiiviin perustuvien omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimusten noudattamisen.

Jos laitokselle ei ole annettu alakohdissa i–iv tarkoitettua lisäpääomaa koskevaa ohjeistusta, marginaali määritetään tapauskohtaisesti laitoksen erityisolosuhteet huomioon ottaen.

9. OMIEN VAROJEN VÄHENTÄMINEN: YLEINEN ETUKÄTEINEN LUPA (vakavaraisuusasetuksen 78 artiklan 1 kohdan toinen alakohta)

EKP aikoo myöntää vakavaraisuusasetuksen 78 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun yleisen etukäteisen luvan, jos siinä ja komission delegoidussa asetuksessa (EU) N:o 241/2014 säädetyt edellytykset täyttyvät. EKP aikoo määrittää vakavaraisuusasetuksen 78 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun marginaalin arvioituaan kaikki edellä kohdassa 8 esitetyt muut tekijät.

10. OMIEN VAROJEN VÄHENTÄMINEN: KESKINÄISET YHTIÖT, SÄÄSTÖPANKIT, OSUUSKUNNAT (vakavaraisuusasetuksen 78 artiklan 3 kohta)

Vakavaraisuusasetuksen 27 ja 29 artiklassa tarkoitettujen keskinäisten yhtiöiden, säästöpankkien, osuuskuntien ja vastaavien laitosten liikkeeseen laskemien pääomainstrumenttien osalta EKP aikoo myöntää vakavaraisuusasetuksen 78 artiklan 3 kohdassa säädetyin poikkeuksin tapauskohtaisesti, mikäli komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 241/2014 10 ja 11 artiklassa asetetut edellytykset täyttyvät. Se ottaa huomioon erityisesti seuraavat näkökohdat:

- (i) onko laitoksella oikeus sekä lykätä lunastusta että rajoittaa lunastettavaa määrää;
- (ii) onko laitoksella tällaiset oikeudet rajoittamattomaksi ajaksi;
- (iii) määrittääkö laitos rajoitusten laajuuden kulloinkin vallitsevan vakavaraisuustilanteensa perusteella ottaen huomioon a) yleisen rahoitus-, maksuvalmius- ja vakavaraisuustilanteensa ja b) ydinpääoman (CET1), ensisijaisen pääoman (T1) ja kokonaispääoman määrän suhteessa

kokonaisriskin määrään, omia varoja koskeviin erityisvaatimuksiin ja yhteenlaskettuun puskurivaatimukseen, sikäli kuin niitä laitokseen sovelletaan.

EKP voi asettaa lunastukselle lakiin tai sopimukseen perustuvien rajoitusten lisäksi muitakin rajoituksia.

11. ENSISIJAISEN LISÄPÄÄOMAN TAI TOISSIJAISEN PÄÄOMAN INSTRUMENTTIEN VÄHENTÄMINEN VIIDEN VUODEN KULUESSA NIIDEN LIIKKEESEENLASKUPÄIVÄSTÄ (vakavaraisuusasetuksen 78 artiklan 4 kohta)

Edellyttäen että asianmukaiset vakavaraisuusasetuksen 78 artiklan 1 kohdan edellytykset täyttyvät, EKP aikoo

- (i) yleisesti sallia ensisijaisen lisäpääoman tai toissijaisen pääoman instrumenttien vähentämisen viiden vuoden kuluessa niiden liikkeeseenlaskupäivästä vakavaraisuusasetuksen 78 artiklan 4 kohdan c ja e alakohdassa säädetyin edellytyksin;
- (ii) sallia ensisijaisen lisäpääoman tai toissijaisen pääoman instrumenttien vähentämisen viiden vuoden kuluessa niiden liikkeeseenlaskupäivästä vakavaraisuusasetuksen 78 artiklan 4 kohdan a, b ja d alakohdassa säädetyin edellytyksin ainoastaan, jos tapauskohtainen arviointi osoittaa sen olevan perusteltua.

12. RAHOITUSTUEN TAPAUKSESSA MYÖNNETTÄVÄ VÄLIAIKAINEN POIKKEUS, JOKA KOSKEE OMIA VAROJA INSTRUMENTTIEN TAI HYVÄKSYTTÄVIEN VELKOJEN VÄHENTÄMISTÄ OMISTA VAROISTA JA HYVÄKSYTTÄVISTÄ VELOISTA (vakavaraisuusasetuksen 79 artiklan 1 kohta)

EKP katsoo, että väliaikainen poikkeus omien varojen instrumenttien tai hyväksyttävien velkojen vähentämisestä voidaan myöntää rahoitustuen helpottamiseksi vakavaraisuusasetuksen 79 artiklan 1 kohdassa ja komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 241/2014 33 artiklassa säädetyin edellytyksin.

13. ERILLISYHTIÖN LIIKKEESEEN LASKEMAA ENSISIJAISTA LISÄPÄÄOMAA (AT1) JA TOISSIJAISTA PÄÄOMAA (T2) KOSKEVA POIKKEUS (vakavaraisuusasetuksen 83 artiklan 1 kohta)

EKP aikoo myöntää 31. joulukuuta 2021 saakka vakavaraisuusasetuksen 83 artiklan 1 kohdassa säädetyin poikkeuksen erillisyhtiön liikkeeseen laskemien ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) instrumenttien sisällyttämiseksi ehdot täyttäviin luottolaitoksen ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) instrumentteihin kyseisessä kohdassa ja komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 241/2014 34 artiklassa säädetyin edellytyksin. EKP myöntää tällaisen poikkeuksen, kun erillisyhtiön omistamat muut omaisuuserät ovat minimaaliset ja merkityksettömät.

14. VÄHEMMISTÖSUUDET, JOTKA SISÄLLYTETÄÄN KONSOLIDOITUUN YDINPÄÄOMAAN (CET1) (vakavaraisuusasetuksen 84 artikla)

EKP:n mielestä vakavaraisuusasetuksen 84 artiklan 1 kohtaa olisi tarkoituksenmukaista soveltaa luottolaitoksen emoyrityksenä toimivaan rahoitusalan holdingyhtiöön. Näin voidaan varmistaa, että lakisääteiseen pääomaan sisällytetään ainoastaan se osa konsolidoiduista omista varoista, joka saadaan nopeasti käyttöön emoyrityksen tasolla aiheutuneiden tappioiden kattamiseksi.

Luku 3

Pääomavaatimukset

1. Tässä luvussa esitetään pääomavaatimuksia koskevat EKP:n periaatteet.
2. Sovellettavan lainsäädäntö- ja sääntelykehysten muodostavat vakavaraisuusasetuksen kolmas osa ja sitä koskevat EPV:n ohjeet.
3. RISKIPAINOTETTujen VASTUUERIEN YHTEISMÄÄRÄN LASKEMINEN – RYHMÄN SISÄISET VASTUUT (vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 6 kohta)

EKP:n kanta on, että luottolaitokselle voidaan erillisestä hakemuksesta antaa tapauskohtaisen harkinnan perusteella lupa olla soveltamatta vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 1 kohtaa. Kuten 113 artiklan 6 kohdan a alakohdassa säädetään, luottolaitoksen vastapuolen on tällöin oltava toinen laitos, rahoituslaitos tai oheispalveluyritys, johon sovelletaan asianmukaisia vakavaraisuusvaatimuksia. Lisäksi vastapuolen on oltava sijoittautunut samaan jäsenvaltioon kuin luvanhakijalaitos (113 artiklan 6 kohdan d alakohta).

EKP tarkastelee arvioinnissa seuraavia tekijöitä.

- (1) Arvioidessaan, täyttyykö vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 6 kohdan b alakohdassa säädetty vaatimus vastapuolen kuulumisesta kokonaisuudessaan samaan konsolidointiryhmään kuin luvanhakijalaitos, EKP aikoo ottaa huomioon, sisältyvätkö arvioitavat yhteisöt vakavaraisuusasetuksen 18 artiklassa säädetyn varovaisuusperiaatteen mukaisten konsolidoinnin menetelmien perusteella kokonaisuudessaan samaan konsolidointiryhmään yhteiseen valvontamekanismiin osallistuvissa jäsenvaltioissa.
- (2) Arvioidessaan, täyttyykö vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 6 kohdan c alakohdassa säädetty vaatimus samojen riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyjen soveltamisesta vastapuoleen kuin luvanhakijalaitokseen, EKP aikoo ottaa huomioon, täyttyvätkö seuraavat ehdot:
 - (i) Vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 6 kohdan soveltamisalaan kuuluvien yhteisöjen ylin johto on vastuussa riskienhallinnasta, ja riskien mittaamiseen sovellettavia menetelmiä arvioidaan säännöllisesti.
 - (ii) Organisaation sisäinen viestintä on säännöllistä ja avointa, jotta ylin hallintoelin, ylin johto, liiketoiminta-alueet, riskienhallintatoiminto ja muut valvontatoiminnot voivat jakaa riskien mittaamiseen, analysointiin ja valvontaan liittyviä tietoja.

- (iii) Organisaation sisäiset menettelyt ja tietojärjestelmät ovat johdonmukaisia ja toimivat luotettavasti koko konsolidointiryhmässä, niin että kaikki riskien lähteet voidaan tunnistaa ja riskejä voidaan mitata ja valvoa konsolidoidulla tasolla ja tarvittavassa määrin myös yksittäisen yhteisön, liiketoimintayksikön ja salkun tasolla.
 - (iv) Keskeisiä riskejä koskevat tiedot raportoidaan säännöllisesti emoyrityksen riskienhallintatoiminnolle, jotta ryhmän kaikkien asianosaisten yhteisöjen riskejä voidaan arvioida, mitata ja valvoa keskitetysti asianmukaisella tavalla.
- (3) Arvioidessaan, täyttykö vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 6 kohdan e alakohdassa asetettu vaatimus siitä, että mitkään senhetkiset tai ennakoitavissa olevat olennaiset, käytännölliset tai oikeudelliset seikat eivät estä vastapuolta siirtämästä omia varoja nopeasti tai maksamasta takaisin velkoja luvanhakijalaitokselle,²⁵ EKP aikoo ottaa huomioon,
- (i) ovatko ryhmän osakeomistukset ja oikeudellinen rakenne esteenä omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle;
 - (ii) mahdollistaako luvanhakijalaitoksen ja sen vastapuolen väliseen omien varojen siirtoon liittyvä muodollinen päätöksentekoprosessi nopeat siirrot;
 - (iii) sisältykö luvanhakijalaitoksen ja vastapuolen yhtiöjärjestykseen, mahdolliseen osakassopimukseen tai muihin tiedossa oleviin sopimuksiin ehtoja, jotka saattaisivat estää vastapuolta siirtämästä omia varoja nopeasti tai maksamasta velkoja takaisin luvanhakijalaitokselle;
 - (iv) onko aiemmin esiintynyt vakavia yrityksen johtoon tai hallinnointi- ja ohjausjärjestelmään liittyviä ongelmia, jotka saattaisivat haitata nopeaa omien varojen siirtoa tai velkojen takaisinmaksua;
 - (v) voivatko kolmannet osapuolet käyttää määräysvaltaa omien varojen nopeassa siirrossa tai velkojen takaisinmaksussa tai estää niitä;
 - (vi) osoittaako COREP-vakavaraisuusraportointiin kuuluva lomake C06.02, jonka tarkoitus on antaa kokonaisnäkemys riskien ja omien varojen jakautumisesta ryhmässä, että estettä olisi.

- **Vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 6 kohdan mukaisiin lupapäätöksiin liittyvät asiakirjat**

Vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 6 kohdan mukaista lupaa koskevan hakemuksen arviointia varten luvanhakijalaitoksen on toimitettava seuraavat asiakirjat, jos niitä ei ole aiemmin toimitettu EKP:lle muiden asetusten, päätösten tai vaatimusten nojalla:

²⁵ Kansallisesta yrityslainsäädännöstä johtuvia rajoituksia lukuun ottamatta.

- (i) ajantasainen organisaatiokaavio ryhmän yhteisöistä, jotka kuuluvat kokonaisuudessaan samaan konsolidointiryhmään samassa jäsenvaltiossa, yksittäisten yhteisöjen asema vakavaraisuusvalvonnan näkökulmasta (luottolaitos, sijoituspalveluyritys, rahoituslaitos, oheispalveluyritys) sekä luettelo yhteisöistä, jotka aikovat soveltaa vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 6 kohtaa
- (ii) kuvaus riskienhallintaperiaatteista ja -mittareista sekä niiden keskitetystä määrittelystä ja soveltamisesta
- (iii) ryhmätason riskienhallintajärjestelyjen mahdollinen sopimusperusta sekä täydentävät asiakirjat, esimerkiksi ryhmän yhteisöjen luottoriskiä, markkinariskiä, likviditeettiriskiä ja operatiivista riskiä koskevat periaatteet
- (iv) kuvaus emoyrityksen mahdollisuuksista panna täytäntöön ryhmätason riskienhallinta
- (v) kuvaus mekanismeista, jolla varmistetaan omien varojen nopea siirto ja velkojen takaisinmaksu, jos jokin ryhmän yhteisö joutuu taloudellisiin vaikeuksiin
- (vi) ylimmän hallintoelimen hyväksymä saatekirje, jossa on sovellettavan lainsäädännön mukainen emoyrityksen laillisen edustajan allekirjoitus sekä vakuutus siitä, että merkittävä valvottava luottolaitos täyttää kaikki vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 6 kohdassa säädetty edellytykset ryhmätasolla
- (vii) riippumattoman kolmannen osapuolen tai yhteisön sisäisen lakiasianosaston antama ja emoyrityksen ylimmän hallintoelimen hyväksymä oikeudellinen lausunto, jossa vakuutetaan, että varojen siirrolle tai velkojen maksamiselle ei ole sovellettavasta lainsäädännöstä (kuten verolainsäädännöstä) tai sääntelystä taikka oikeudellisesti sitovista sopimuksista johtuvia esteitä kansallisessa yhtiölainsäädännössä asetettuja rajoituksia lukuun ottamatta
- (viii) vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 6 kohdan soveltamislupaa hakevien emoyrityksen ja ryhmän yhteisöjen ylimpien hallintoelimen hyväksymä ja laillisten edustajien allekirjoittama lausunto siitä, että varojen siirrolle tai velkojen maksamiselle ei ole käytännöllisiä esteitä.

4. VASTUIDEN MATURITEETTI (vakavaraisuusasetuksen 162 artikla)

Jos laitokset eivät ole saaneet lupaa käyttää omia tappio-osuuksiaan (LGD) ja luottovasta-arvokertoimiaan yritys-, laitos- tai valtio- ja keskuspankkivastuisiin, EKP katsoo, että niiltä on asianmukaista edellyttää vakavaraisuusasetuksen 162 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa määritellyn maturiteettiarvon (M) käyttöä eikä antaa lupaa käyttää 162 artiklan 2 kohdan mukaista maturiteettia.

5. TIETOJEN KERUU (vakavaraisuusasetuksen 179 artikla)

Vakavaraisuusasetuksen 179 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan viimeisen virkkeen soveltamiseksi EKP aikoo sallia luottolaitoksille jonkin verran joustoa ennen 1.1.2007 kerättyjä tietoja koskevien vaatimusten soveltamisessa, mikäli laitokset ovat tehneet tietoihin asianmukaiset mukautukset, joilla ne saadaan yleisesti ottaen vastaamaan vakavaraisuusasetuksen 178 artiklassa annettua maksukyvyttömyden määritelmää tai vakavaraisuusasetuksen 5 artiklan 2 kohdassa annettua tappion määritelmää.

6. OMAT VOLATILITEETTIKORJAUSTEN ESTIMAATIT (vakavaraisuusasetuksen 225 artiklan 2 kohdan e alakohta)

EKP:n mielestä vakavaraisuusasetuksen 225 artiklan 2 kohdan e alakohtaan soveltamiseksi on tarkoituksenmukaista, että vaatimukset, joiden tarkoituksena on saada luottolaitos käyttämään volatiliteettikorjausten laskennassa lyhyempää havaintojaksoa, pidetään voimassa ainoastaan tapauksissa, joissa tällaiset vaatimukset ovat kansallisen lainsäädännön nojalla jo käytössä ennen näiden ohjeiden lopullista julkaisemista.

7. MERKITTÄVÄN RISKIN SIIRTÄMINEN (vakavaraisuusasetuksen 244 artiklan 2 kohta ja 245 artiklan 2 kohta)

EKP voi katsoa tarpeelliseksi poiketa tapauskohtaisesti ja merkittävästä luottoriskin siirrosta 7. heinäkuuta 2014 annettujen EPV:n ohjeiden²⁶ perusteella yleisestä oletuksesta, jonka mukaan merkittävä luottoriski siirretään perinteistä arvopaperistamista koskevassa 244 artiklan 2 kohdassa ja synteettistä arvopaperistamista koskevassa 245 artiklan 2 kohdassa määritellyissä tapauksissa.

8. SISÄISEN MALLIN MENETELMÄN KÄYTTÖ (vakavaraisuusasetuksen 283 artiklan 3 kohta)

EKP aikoo antaa laitoksille luvan käyttää rajoitetun ajan sisäisen mallin menetelmää vaiheittain eri liiketoimintatyyppisiin vakavaraisuusasetuksen 283 artiklan 3 kohdan nojalla. Lupa myönnetään tapauskohtaisen arvioinnin jälkeen.

Tässä arvioinnissa EKP aikoo ottaa huomioon,

- (i) kuuluvatko mallin hyväksymisajankohtana sen peruskattavuuden piiriin "tavanomainen" korko ja valuuttajohdannaiset, ja kattaako se 50 prosenttia sekä riskipainotetuista omaisuuseristä (laskettu muuhun kuin sisäisen mallin menetelmään perustuvien vastuiden kanssa vakavaraisuusasetuksen 271 artiklan 1 kohdan mukaisesti) että liiketoimien lukumäärästä (eli oikeudelliset liiketoimet, ei yksittäisvelvoitteita);
- (ii) saavutetaanko kolmen vuoden kuluessa yhteenlasketun vastapuoliluottoriskin osalta yli 65 prosentin kattavuus (liiketoimesta riippuen joko sisäisen mallin menetelmällä tai muulla menetelmällä)

²⁶ Ohjeet asetuksen (EU) 575/2013 243 ja 244 artiklassa tarkoitetusta merkittävästä luottoriskin siirrosta (EBA/GL/2014/05), Euroopan pankkiviranomainen, heinäkuu 2014.

lasketuista) riskipainotetuista omaisuuseristä ja yli 70 prosentin kattavuus liiketoimien lukumäärästä (oikeudelliset liiketoimet, ei yksittäisvelvoitteita);

- (iii) jääkö riskipainotetuista omaisuuseristä enemmän kuin 35 prosenttia tai liiketoimien lukumäärästä enemmän kuin 30 prosenttia sisäisen mallin menetelmän ulkopuolelle kolmen vuoden jakson jälkeen, jolloin luottolaitoksen edellytetään osoittavan, että joko jäljellä olevia liiketoimityyppejä ei voida mallintaa puuttuvien kalibrointitietojen vuoksi tai standardimenetelmällä lasketut vastuut, joita käytetään, ovat riittävän varovaiset.

9. VASTUUARVON LASKEMINEN VASTAPUOLILUOTTORISKIN OSALTA (vakavaraisuusasetuksen 284 artiklan 4 ja 9 kohta)

EKP aikoo arvioida tarpeen vaatia vakavaraisuusasetuksen 284 artiklan 4 kohdan mukaiseen vastuuarvon laskelmaan korkeampaa α -kerrointa kuin 1,4 tapauskohtaisesti, mallin puutteista tai malliriskistä riippuen. Se katsoo lisäksi, että vakavaraisuuslaskennassa α -kertoimella tulisi olla lähtökohtaisesti edellä mainitussa kohdassa säädetty arvo.

10. OPERATIIVINEN RISKI: OMIEN VAROJEN VAATIMUSTEN OSALTA KÄYTETTÄVÄ PERUSMENETELMÄ (vakavaraisuusasetuksen 315 artiklan 3 kohta) JA STANDARDIMENETELMÄ (vakavaraisuusasetuksen 317 artikla)

Yritysten sulautumisen, yritysston tai yksiköiden tai toimintojen myynnin tapauksissa EKP aikoo käyttää tapauskohtaisesti molempia vaihtoehtoja, jotka kussakin artiklassa esitetään, niissä säädettyin edellytyksin.

11. TODENNÄKÖISEN TAPPIOLUVUN LASKEMINEN (vakavaraisuusasetuksen 366 artiklan 4 kohta)

EKP:n mielestä lisäkerroin vakavaraisuusasetuksen 364 ja 365 artiklassa tarkoitetun omien varojen vaatimuksen laskemista varten tulisi laskea kaupankäyntisalkun oletetun ja todellisen arvonmuutoksen perusteella ja 366 artiklan 3 kohdassa säädettyjen täsmennysten mukaisesti.

Luku 4 Laitosten suojajärjestelmät

1. Tässä luvussa esitetään EKP:n periaatteet, jotka koskevat laitosten suojajärjestelmän jäseniksi liittyneisiin luottolaitoksiin sovellettavien vaihtoehtojen ja harkintavallan käyttöä.
2. Sovellettavan lainsäädäntö- ja sääntelykehiksen muodostavat vakavaraisuusasetuksen ensimmäinen, toinen ja kolmas osa sekä komission delegoitu asetus (EU) N:o 2015/61.
3. MAKSUVALMIUTTA KOSKEVAT VAPAUTUKSET (vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan 4 kohta)

Luonnos tarkistuksista Euroopan keskuspankin ohjeisiin unionin oikeuden sallimista vaihtoehtoista ja harkintavallasta – Osa II
Vakavaraisuusasetukseen ja vakavaraisuusdirektiiviin sisältyvien vaihtoehtojen ja harkintavallan käyttöä koskevat EKP:n periaatteet

EKP aikoo myöntää vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan 4 kohdan mukaisia vapautuksia luottolaitoksille, jotka kuuluvat samaan laitosten suojajärjestelmään, mikäli kaikki vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät. Yksittäisen alayhteisön tason raportointivaatimukset aiotaan säilyttää.

Arvioinnissa sovelletaan edellä luvussa 1 ja etenkin sen kohdissa 1–5 mainittuja asiakirjoja, jotka koskevat yleisiä ehtoja haettaessa vapautuksia vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan nojalla sekä tilanteen mukaan lisäehtoja haettaessa vapautusta maksuvalmiusvaatimuksesta tai pysyvän varainhankinnan vaatimuksesta.

Luottolaitoksen on esitettävä lisäksi seuraavat asiakirjat:

- (i) todiste valtuutuksen pätevydestä sekä jäljennös valtuutuksen saaneen allekirjoituksesta;
- (ii) oikeudellinen sopimus, jossa määrätään alakonsolidointiryhmään kuuluvan yhteisön peruuttamattomat oikeudet valvoa vapautettuja yhteisöjä likviditeettiriskin hallintajärjestelmässä.

4. OMISTUSOSUUKSIEN VÄHENTÄMINEN LAITOSTEN SUOJAJÄRJESTELMIEN TAPAUKSESSA (vakavaraisuusasetuksen 49 artiklan 3 kohta)

Odotuksena on, että vakavaraisuusasetuksen 49 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut tiedot ilmoitetaan, kuten tässä osassa esitetään, siihen asti kun vakavaraisuusasetuksen 430 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuja teknisiä täytäntöönpanostandardeja aletaan soveltaa. Kun teknisiä täytäntöönpanostandardeja on ryhdytty soveltamaan, ilmoitustiheyttä ja -muotoa koskevia ehtoja tarkistetaan ja muutetaan tarpeen mukaan.

EKP aikoo antaa laitoksille tapauskohtaisesti ja vakavaraisuusasetuksen 49 artiklan 3 kohdassa säädettyjen edellytysten täytyessä mahdollisuuden olla vähentämättä omistusosuuksia samaan suojajärjestelmään kuuluvien muiden laitosten omien varojen instrumenteista, kun ne laskevat omia varoja yksittäisen laitoksen tasolla tai alakonsolidointiryhmän tasolla. Tässä arvioinnissa EKP ottaa huomioon, täytyvätkö seuraavat säädöskehysten mukaisia edellytyksiä täsmenävät kriteerit:

- (1) Vakavaraisuusasetuksen 49 artiklan 3 kohdan a alakohdan iv alakohdassa edellytetään osoitusta siitä, että laitosten suojajärjestelmän laajennettu yhteenlaskettu laskelma vastaa luottolaitosryhmien konsolidoituja tilinpäätöksiä sääntelevän direktiivin 86/635/ETY²⁷ säännöksiä. Ulkopuolisen tilintarkastajan on tarkastettava laskelma, ja omien varojen laskentaan soveltuvien osuuksien moninkertainen käyttö sekä omien varojen epäasianmukainen hankinta laitosten suojajärjestelmän jäsenten välillä on estettävä laskelmassa.
 - (i) Laajennetun yhteenlasketun laskelman tarkastuksesta vastaavan ulkopuolisen tilintarkastajan on vahvistettava vuosittain, että

²⁷ Neuvoston direktiivi 86/635/ETY, annettu 8 päivänä joulukuuta 1986, pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksestä ja konsolidoidusta tilinpäätöksestä (EYVL L 372, 31.12.1986, s. 1).

- (a) yhteenlaskumenetelmällä varmistetaan, että kaikki ryhmän sisäiset vastuut on poistettu;
 - (b) omien varojen laskentaan soveltuvien osuuksien moninkertainen käyttö ja omien varojen epäasianmukainen hankinta laitosten suojajärjestelmän jäsenten välillä on estetty;
 - (c) laitosten suojajärjestelmän jäsenten väliset muut liiketoimet eivät ole johtaneet omien varojen epäasianmukaiseen hankintaan konsolidointitasolla.
- (2) Vakavaraisuusasetuksen 49 artiklan 3 kohdan a alakohdan iv alakohdan viimeisessä virkkeessä edellytetään, että laitosten suojajärjestelmän konsolidoitu tase tai laajennettu yhteenlaskettu laskelma ilmoitetaan toimivaltaisille viranomaisille vähintään vakavaraisuusasetuksen 430 artiklan 7 kohdassa tarkoitetuissa teknisissä täytäntöönpanostandardeissa vahvistetuin määräajoin. Siihen saakka, kunnes teknisiä täytäntöönpanostandardeja aletaan soveltaa, on täytettävä seuraavat raportointivaatimukset:
- (i) Konsolidoitua tasetta tai laajennettua yhteenlaskettua laskelmaa koskevat tiedot on ilmoitettava vähintään puolivuositain.
 - (ii) Konsolidoitua tasetta tai laajennettua yhteenlaskettua laskelmaa koskevien tietojen on oltava asetuksen (EU) 2015/534 (EKP/2015/13) mukaiset seuraavasti:
 - (a) Jos laitosten suojajärjestelmät laativat konsolidoidun taseen IFRS-standardeja käyttäen, niiden on ilmoitettava FINREP-raportoinnin mukaiset tiedot täydellisinä.
 - (b) Kaikkien muiden laitosten suojajärjestelmien on toimitettava valvontaan liittyvien rahoitustietojen raportoinnin tietopisteet (asetuksen (EU) 2015/534 (EKP/2015/13) liite IV). Laitosten suojajärjestelmien on ilmoitettava ainoastaan ne rahoitustietojen raportoinnin tietopisteet, jotka laitosten suojajärjestelmän kaikkien jäsenten on ilmoitettava laitoskohtaisesti.
- (3) Vakavaraisuusasetuksen 49 artiklan 3 kohdan a alakohdan v alakohdassa edellytetään, että laitosten suojajärjestelmien piiriin kuuluvat laitokset täyttävät yhdessä konsolidoidulla tasolla tai laajennetulla yhteenlasketulla tasolla vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan mukaiset omien varojen vaatimukset ja ilmoittavat vaatimusten täyttämistä vakavaraisuusasetuksen 430 artiklan mukaisesti. Arvioidessaan tämän kriteerin täyttymistä EKP kiinnittää huomiota seuraaviin seikkoihin:
- (i) Kaikki ryhmän sisäiset vastuut ja laitosten suojajärjestelmän jäsenten väliset osakkuudet on poistettava konsolidoinnin tai yhteenlaskun yhteydessä.

- (ii) Laitosten suojajärjestelmän jäsenten toimittamien tietojen on perustuttava samoihin tilinpäätösstandardeihin tai on suoritettava asiaankuuluva muutoslaskelma.
 - (iii) Omia varoja koskevien konsolidointiraporttien laatimisesta vastaavan yhteisön on suoritettava laitosten suojajärjestelmän jäsenten toimittamien tietojen riittävä laadunvarmistus ja tarkastettava säännöllisin väliajoin omat tietotekniset järjestelmänsä, joita käytetään konsolidointiraporttien laadintaan.
 - (iv) Ilmoitukset on tehtävä vähintään neljä kertaa vuodessa (kunnes vakavaraisuusasetuksen 430 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuja teknisiä täytäntöönpanostandardeja aletaan soveltaa).
 - (v) Tiedot on ilmoitettava käyttäen komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 680/2014 liitteessä 1 esitettyjä COREP-lomakkeita (kunnes vakavaraisuusasetuksen 430 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuja teknisiä täytäntöönpanostandardeja aletaan soveltaa). Laajennetulla yhteenlasketulla tasolla tehtävän omien varojen ja omia varoja koskevien vaatimusten raportoinnin on perustuttava laitosten suojajärjestelmän yksittäisten jäsenten omista varoista ja omia varoja koskevista vaatimuksista laatimiin raporteihin.
- (4) Selvittäessään vakavaraisuusasetuksen 49 artiklan 3 kohdan a alakohdan v alakohdan toisen virkkeen osalta, vaaditaanko laitosten suojajärjestelmässä sellaisille osuuskunnan jäsenille tai oikeushenkilöille kuuluvan osuuden vähentämistä, jotka eivät ole laitosten suojajärjestelmän jäseniä, EKP ei edellytä tällaista vähentämistä, mikäli omien varojen laskentaan soveltuvien osuuksien moninkertainen käyttö ja omien varojen epäasianmukainen hankinta laitosten suojajärjestelmän jäsenten ja vähemmistöosakkaan, jos se on laitos, välillä on estetty. EKP ottaa huomioon,
- (i) missä määrin laitosten suojajärjestelmän ulkopuolisten laitosten omistamat vähemmistöosuudet sisältyvät konsolidoidulla tai yhteenlasketulla tasolla laadittavaan omien varojen laskelmaan;
 - (ii) sisältyvätkö vähemmistöosuudet implisiittisesti vähemmistöosuuksia omistavien laitosten omien varojen kokonaismäärään;
 - (iii) sovelletaanko laitosten suojajärjestelmässä sen ulkopuolisten laitosten omistamien vähemmistöosuuksien osalta vakavaraisuusasetuksen 84, 85 ja 86 artiklaa, kun omia varoja lasketaan konsolidoidulla tasolla tai laajennetulla yhteenlasketulla tasolla.
5. VAKAVARAIUUSHALLINNASSA KÄYTETTÄVIEN LAITOSTEN SUOJAJÄRJESTELMIEN HYVÄKSYTTÄVYYSARVIOINNIIT (vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohta)

Tässä kohdassa määritetään kriteerit, joita EKP aikoo noudattaa arvioidessaan laitosten suojajärjestelmiin kuuluvien valvottavien luottolaitosten hakemuksia vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdan mukaisen luvan saamiseksi.

EKP voi tapauskohtaisesti myöntää laitoksille luvan olla soveltamatta vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 1 kohdan vaatimuksia laitosten suojajärjestelmän jäsenten välisiin vastuisiin sekä luvan soveltaa kyseisiin vastuisiin 0 prosentin riskipainoa, jos 113 artiklan 7 kohdan edellytykset täyttyvät.

Ennen vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdan a–i alakohdan mukaisten edellytysten yksityiskohtaista arviointia EKP arvioi, kykeneekö laitosten suojajärjestelmä tarjoamaan jäsenlaitoksilleen riittävää tukea vakavissa likviditeettiin ja/tai vakavaraisuuteen liittyvissä häiriöissä. Vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdassa ei määritetä tiettyä ajankohtaa, jolloin tukea on pystyttävä antamaan likviditeetin ja vakavaraisuuden varmistamiseksi ja maksukyvyttömyyden estämiseksi. Laitosten suojajärjestelmän tulisi varmistaa ennakkoivilla ja oikea-aikaisilla toimilla, että sen jäsenlaitokset noudattavat omia varoja ja likviditeettiä koskevia sääntelyvaatimuksia. Mikäli ennaltaehkäisevät toimet eivät ole riittäviä, laitosten suojajärjestelmän tulee päättää käytännön tuen tai rahoitustuen antamisesta. Laitosten suojajärjestelmästä katsotaan olevan tarpeen myöntää tukea jäsenlaitokselle viimeistään silloin, kun on ei voida kohtuudella olettaa, että laitoksen konkurssi olisi estettävissä elvytysuunnitelmaan kirjatulla toimilla tai muilla vaihtoehtoisilla toimilla. Laitosten suojajärjestelmien perustana oleviin sopimusperusteisiin tai lakisääteisiin järjestelyihin tulisi sisältyä laaja valikoima toimenpiteitä, prosesseja ja mekanismeja, jotka ohjaavat suojajärjestelmän toimintaa. Käytettävissä tulisi olla paitsi lievempiä toimenpiteitä, kuten jäsenlaitosten tarkempi seuranta tarkoituksenmukaisten indikaattorien ja laajennettujen raportointivaatimusten perusteella, myös jäsenlaitoksen riskiprofiilin ja rahoitusongelmien mukaan mitoitettuja mittavampia toimenpiteitä, kuten suora pääoma- ja likviditeettituki.

EKP tarkastelee lupahakemusten arvioinnissa seuraavia seikkoja.

- (1) Vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdan a alakohdan sekä 6 kohdan a ja d alakohdan mukaisesti EKP arvioi, täytyvätkö seuraavat edellytykset:
 - (i) Vastapuoli on laitos, rahoituslaitos tai oheispalveluyritys, johon sovelletaan asianmukaisia vakavaraisuusvaatimuksia.
 - (ii) Lupaa hakevat laitosten suojajärjestelmän jäsenet ovat sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon.
- (2) Arvioidessaan, täytyykö vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdan a alakohdassa ja 6 kohdan e alakohdassa säädetty edellytys siitä, että vastapuolen nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle laitokselle ei ole senhetkisiä tai ennakoitavissa olevia olennaisia, käytännöllisiä tai oikeudellisia esteitä, EKP tarkistaa, että
 - (i) laitosten suojajärjestelmän jäsenten omistusrakenne ja oikeudellinen rakenne eivät estä omien varojen siirtoa tai velkojen takaisinmaksua

- (ii) laitosten suojajärjestelmän jäsenten väliseen omien varojen siirtoon liittyvä muodollinen päätöksentekoprosessi mahdollistaa nopeat siirrot
 - (iii) laitosten suojajärjestelmän jäsenten yhtiöjärjestyksiin, mahdollisiin osakassopimuksiin tai muihin tiedossa oleviin sopimuksiin ei sisälly ehtoja, jotka saattaisivat estää vastapuolta siirtämästä omia varoja tai maksamasta velkoja
 - (iv) laitosten suojajärjestelmän jäsenillä ei ole aiemmin esiintynyt vakavia yrityksen johtoon tai hallinnointi- ja ohjausjärjestelmään liittyviä ongelmia, jotka saattavat vaikeuttaa nopeaa omien varojen siirtoa tai velkojen takaisinmaksua
 - (v) kolmannet osapuolet eivät voi käyttää määräysvaltaa omien varojen nopeassa siirrossa tai velkojen takaisinmaksussa eivätkä estää niitä
 - (vi) tiedot laitosten suojajärjestelmän jäsenten välisistä aiemmista varojensiirroista, jotka osoittavat niiden pystyvän siirtämään nopeasti varoja tai maksamaan takaisin velkoja, otetaan huomioon
 - (vii) laitosten suojajärjestelmän roolia välittäjänä kriisinhallinnassa ja suojajärjestelmän vastuuta varojen tarjoamisesta ongelmista kärsiville laitosten suojajärjestelmän jäsenille pidetään ratkaisevan tärkeinä.
- (3) EKP tarkastelee seuraavien seikkojen toteutumista, kun se arvioi, täyttyykö vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdan b alakohdassa säädetty edellytys, jonka mukaan olemassa olevien järjestelyjen tulee taata, että laitosten suojajärjestelmä voi tarvittaessa myöntää saatavilla olevista varoistaan tukea, jonka antamiseen se on sitoutunut.
- (i) Laitosten suojajärjestelmien perustana oleviin järjestelyihin sisältyy laaja valikoima toimenpiteitä, prosesseja ja mekanismeja, jotka ohjaavat suojajärjestelmän toimintaa. Järjestelyihin tulisi kuulua useita mahdollisia menettelyjä: sekä lievempiä toimenpiteitä että tukea tarvitsevan jäsenlaitoksen riskiprofiilin ja sen rahoitusongelmien mukaan mitoitettuja mittavampia toimenpiteitä, kuten suora pääoma- ja likviditeettituki. Laitosten suojajärjestelmän antama tuki voi olla ehdollista ja edellyttää esimerkiksi, että tukea tarvitseva laitos toteuttaa tiettyjä elvytys- ja uudelleenjärjestelytoimenpiteitä.
 - (ii) Laitosten suojajärjestelmän hallintojärjestelmä ja tukipäätösprosessi mahdollistavat tuen antamisen oikea-aikaisesti.
 - (iii) Laitosten suojajärjestelmä on selvästi sitoutunut antamaan tukea, kun jäsenlaitos – riippumatta aiemmasta riskienvalvonnasta ja varhaisen puuttumisen toimenpiteistä – on maksukyvytön tai kärsii maksuvalmiusvaikeuksista tai tämä on todennäköistä. Lisäksi laitosten suojajärjestelmän tulisi varmistaa, että sen jäsenlaitokset noudattavat omia varoja ja likviditeettiä koskevia sääntelyvaatimuksia.

- (iv) Laitosten suojajärjestelmä toteuttaa säännöllisesti stressitestejä pääomaan ja likviditeettiin liittyvien mahdollisten tukitoimien suuruuden määrittämiseksi.
- (v) Laitosten suojajärjestelmän riskinkantokyky (joka koostuu järjestelmään maksetuista varoista ja mahdollisista jälkikäteen kerättävistä maksuosuuksista sekä niihin verrattavissa olevista sitoumuksista) on riittävä tuen tarjoamiseksi suojajärjestelmän jäsenille.
- (vi) Laitosten suojajärjestelmälle on luotu ennakkorahasto, jolla varmistetaan, että suojajärjestelmällä on riittävästi varoja tukitoimia varten.
 - (a) Ennakkorahastoon kerättävät maksuosuudet noudattavat selkeästi määritettyjä periaatteita.
 - (b) Varoja sijoitetaan vain likvideihin ja turvallisiin instrumentteihin, jotka voidaan realisoida milloin tahansa ja joiden arvo ei ole riippuvainen laitosten suojajärjestelmän jäsenten ja niiden tytäryhtiöiden vakavaraisuus- ja likviditeettiasemasta.
 - (c) Ennakkorahaston vähimmäistavoitekokoa määritettäessä otetaan huomioon laitosten suojajärjestelmän stressitestin tulokset.
 - (d) Varojen nopean saatavuuden varmistamiseksi ennakkorahastolle määritetään riittävä vähimmäiskoko.

Laitosten suojajärjestelmä voidaan talletusten vakuusjärjestelmistä annetun direktiivin²⁸ nojalla hyväksyä virallisesti talletusten vakuusjärjestelmiksi. Suojajärjestelmällä voi myös kansallisessa lainsäädännössä säädetyin edellytyksin olla lupa käyttää käytettävissään olevia varoja vaihtoehtoisten toimien toteuttamiseen luottolaitoksen konkurssin estämiseksi. Tällöin EKP ottaa tuen antamiseen käytettävissä olevien varojen saatavuutta arvioidessaan huomioon käytettävissä olevat taloudelliset resurssit. EKP ottaa arviossaan myös huomioon laitosten suojajärjestelmien ja talletusten vakuusjärjestelmien toisistaan poikkeavat käyttötarkoitukset: suojajärjestelmän tarkoituksena on suojata sen jäseniä ja vakuusjärjestelmän tarkoituksena on suojata tallettajia luottolaitoksen konkurssin seurauksilta.

- (4) Vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdan c alakohdassa säädetään, että laitosten suojajärjestelmässä on oltava yhdenmukaisesti määriteltyjä ja siihen soveltuvia järjestelmiä riskien valvomiseksi ja luokittelemiseksi (antaen täydellisen kuvan järjestelmän kaikkien yksittäisten osapuolten riskitilanteesta ja laitosten suojajärjestelmästä kokonaisuudessaan) sekä vastaavat vaikutusmahdollisuudet ja että kyseisillä järjestelmillä tulee valvoa maksukyvyttömiä vastuita vakavaraisuusasetuksen 178 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Arvioidessaan edellytyksen täyttymistä EKP tarkastelee,

²⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/49/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, talletusten vakuusjärjestelmistä (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 149).

- (i) ovatko laitosten suojajärjestelmän jäsenlaitokset velvollisia toimittamaan laitosten suojajärjestelmän ylimmälle hallintoelimelle säännöllisesti ajantasaiset tiedot riskitilanteestaan, mukaan lukien tiedot omista varoista ja omien varojen vaatimuksista;
 - (ii) käyttääkö laitosten suojajärjestelmä asianmukaisia tietovirtoja ja tietotekniikkajärjestelmiä;
 - (iii) määritteleekö laitosten suojajärjestelmän ylin hallintoelin jäsenlaitosten soveltamalle riskienhallintajärjestelmälle yhdenmukaiset standardit ja menetelmät;
 - (iv) käytetäänkö laitosten suojajärjestelmässä riskien seurannassa ja luokittelussa yhdenmukaisia riskimääritelmiä, seurataanko kaikissa laitoksissa samoja riskiluokkia ja käytetäänkö riskien mittaamisessa samaa luottamustasoa ja aikaväliä;
 - (v) luokittelevatko laitosten suojajärjestelmän käyttämät riskien seuranta- ja luokitusjärjestelmät jäsenlaitokset riskitilanteen mukaan. Laitosten suojajärjestelmän tulisi siis jakaa jäsenensä riskiluokkiin voidakseen puuttua tilanteisiin varhaisessa vaiheessa;
 - (vi) pystyykö laitosten suojajärjestelmä vaikuttamaan jäsenlaitosten riskitilanteeseen antamalla niille muun muassa ohjeita tai suosituksia esimerkiksi tiettyjen toimien rajoittamiseksi tai tiettyjen riskien pienentämiseksi.
- (5) EKP tarkastaa seuraavien edellytysten täyttymisen arvioidessaan, täyttyykö vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdan d alakohdassa säädetty edellytys siitä, että laitosten suojajärjestelmä suorittaa omaa riskiarviointia ja välittää sen tulokset järjestelmän yksittäisille osapuolille.
- (i) Laitosten suojajärjestelmä arvioi säännöllisesti jäsenlaitostensa toimialan riskit ja heikkoudet.
 - (ii) Laitosten suojajärjestelmän ylimmän hallintoelimen suorittamien riskiarvioiden tuloksista laaditaan yhteenvetoraportti tai muu asiakirja, ja tulokset jaetaan asiaankuuluville laitosten suojajärjestelmän päätöksentekoeelimille ja/tai suojajärjestelmän jäsenille pian niiden valmistumisen jälkeen.
 - (iii) Yksittäiset jäsenet saavat tiedon laitosten suojajärjestelmän määrittämästä riskiluokituksesta, kuten 113 artiklan 7 kohdan c alakohdassa edellytetään.
- (6) Vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdan e alakohdassa säädetään, että laitosten suojajärjestelmän on laadittava ja julkaistava vähintään kerran vuodessa konsolidointitason raportti, joka sisältää taseen, tuloslaskelman, tilannekatsauksen ja riskiraportin laitosten suojajärjestelmästä kokonaisuudessaan, tai raportti, joka kattaa kokonaistaseen,

kokonaistuloslaskelman, tilannekatsauksen ja riskiraportin, joka kattaa laitosten suojajärjestelmän kokonaisuudessaan. Arvioidessaan edellytyksen täyttymistä EKP tarkastelee,

- (i) tarkastaako riippumaton ulkopuolinen tilintarkastaja konsolidointitason raportin tai (aggregointitason) kokonaisraportin asianmukaisten tilinpäätössääntöjen mukaan. Myös aggregointimenetelmä tarkastetaan tarvittaessa;
 - (ii) onko ulkopuolisella tilintarkastajalla velvollisuus antaa tilintarkastuslausunto;
 - (iii) ovatko konsolidoinnissa/aggregoinnissa mukana kaikki laitosten suojajärjestelmän jäsenet, kaikkien jäsenten tytäryhtiöt, kaikki välirakenteet, kuten holdingyhtiöt ja laitosten suojajärjestelmää ohjaava yhteisö (mikäli oikeushenkilö);
 - (iv) jos laitosten suojajärjestelmä laatii raportin, joka sisältää kokonaistaseen ja kokonaistuloslaskelman, varmistaako aggregointimenetelmä, että kaikki ryhmän sisäiset vastuut nettoutetaan.
- (7) EKP tarkastaa vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdan f alakohdan mukaisesti,
- (i) sisältääkö lakisääteisten järjestelyjen pohjana oleva sopimus tai säädös säännöksen, jonka mukaan laitosten suojajärjestelmän jäsenten on ilmoitettava vähintään 24 kuukautta aikaisemmin, jos ne haluavat lakkauttaa laitosten suojajärjestelmän.
- (8) Vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdan g alakohdassa säädetään, että omien varojen laskentaan soveltuviin osuuksien moninkertainen käyttö (eli pääoman moninkertainen hyväksikäyttö) sekä omien varojen epäasianmukainen hankinta laitosten suojajärjestelmän jäsenten välillä on estettävä. Arvioidessaan vaatimuksen täyttymistä EKP tarkastaa,
- (i) voiko konsolidoidun tai kokonaistilinpäätöksen ulkopuolinen tilintarkastaja vahvistaa, että pääoman moninkertainen hyväksikäyttö sekä omien varojen epäasianmukainen hankinta laitosten suojajärjestelmän jäsenten välillä on estetty
 - (ii) ovatko laitosten suojajärjestelmän jäsenten operaatiot johtaneet omien varojen epäasianmukaiseen hankintaan yksittäisten laitosten tasolla, alakonsolidointitasolla tai konsolidointitasolla.
- (9) EKP tarkastelee seuraavia tekijöitä arvioidessaan, täyttyykö vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdan h alakohdassa säädetty edellytys siitä, että laitosten suojajärjestelmän on perustuttava liiketoimintaprofiililtaan suurelta osin samankaltaisten luottolaitosten laajaan jäsenyyteen.

- (i) Laitosten suojajärjestelmässä tulisi olla riittävästi jäseniä (jäseniksi mahdollisesti soveltuvien laitosten joukosta), jotta järjestelmä pystyy toteuttamaan tarvittavat tukitoimet.
- (ii) Laitosten liiketoimintaprofilia arvioitaessa otetaan huomioon muun muassa niiden liiketoimintamalli, liiketoimintastrategia, koko, asiakkaat, alueellinen painottuminen, tuotteet, rahoitusrakenne, merkittävät riskiluokat, myyntiyhteistyö- ja palvelusopimukset muiden laitosten suojajärjestelmien jäsenten kanssa.
- (iii) Laitosten suojajärjestelmien jäsenlaitosten erilaisten liiketoimintaprofiilien tulisi mahdollistaa niiden riskitilanteiden valvonta ja luokittelu käyttämällä laitosten suojajärjestelmän yhdenmukaisesti määriteltyjä järjestelmiä (vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdan c alakohta).
- (iv) Laitosten suojajärjestelmissä tehdään usein yhteistyötä, eli verkoston keskuslaitokset ja muut erikoistuneet laitokset tarjoavat tuotteita ja palveluita muille suojajärjestelmän jäsenille. Arvioidessaan liiketoimintaprofiilien yhdenmukaisuutta EKP tarkastelee, miten tiiviisti laitosten suojajärjestelmän jäsenten liiketoiminta on liitetty laitosten suojajärjestelmän verkostoon (esim. paikallispankeille tarjotut tuotteet ja palvelut, palvelut yhteisille asiakkaille ja toiminta pääomamarkkinoilla).

6. LAITOSTEN SUOJAJÄRJESTELMÄN JÄSENIKSI LIITTYNEITÄ LUOTTOLAITOKSIA KOSKEVAT MUUT VAPAUTUKSET JA SÄÄNNÖKSET

Mikäli luottolaitoksille myönnetään vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitettu lupa, ne voivat käyttää luvan kattamiin vastuisiin pysyvästi standardimenetelmää vakavaraisuusasetuksen 150 artiklan 1 kohdan f alakohdan nojalla. Kyseisiin vastuisiin ei myöskään sovelleta vakavaraisuusasetuksen 395 artiklan 1 kohtaa, joka koskee suurten asiakasriskien rajoittamista.

Vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdan mukainen lupa on myös ehtona muiden lupien myöntämiselle laitosten suojajärjestelmien jäsenille. Tällaisia muita lupia ovat 1) lupa soveltaa maksuvalmiusvaatimuksen laskennassa ulosvirtauksen alempaa ja sisäänvirtauksen suurempaa prosenttiosuutta (vakavaraisuusasetuksen 422 artiklan 8 kohta ja 425 artiklan 4 kohta sekä komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 29 ja 34 artikla; 2) vapautus komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisen sisäänvirtausten ylärajan soveltamisesta ja 3) lupa soveltaa korkeampia käytettävissä olevia pysyvän rahoituksen kertoimia tai alhaisempia vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimia (vakavaraisuusasetuksen 428 h artikla). Tällaisten vaihtoehtojen ja harkintavallan käyttöä koskevat EKP:n periaatteet käydään läpi näiden ohjeiden luvussa 6.

Luku 5

Suuret asiakasriskit

1. Tässä luvussa esitetään suurten asiakasriskien käsittelyä koskevat EKP:n periaatteet.
2. Sovellettava lainsäädäntökehys asetetaan vakavaraisuusasetuksen neljännessä osassa.
3. SUURIA ASIAKASRISKEJÄ KOSKEVIEN VAATIMUSTEN TÄYTTÄMINEN (vakavaraisuusasetuksen 395 ja 396 artikla)

Jos luottolaitosten vastuut ylittävät poikkeuksellisesti 395 artiklan 1 kohdassa asetetun ylärajan, EKP aikoo myöntää laitoksille 396 artiklan 1 kohdan nojalla määrärajan, jonka kuluessa niiden on ryhdyttävä noudattamaan ylärajaa.

Tässä arvioinnissa EKP tutkii erityisesti, onko asian välitön korjaaminen mahdollista vai ei. Jos välitön korjaaminen ei ole mahdollista, EKP pitää aiheellisenä asettaa määrärajan, johon mennessä nopea korjaaminen on tehtävä. Luottolaitoksen edellytetään lisäksi osoittavan, ettei ylärajan noudattamatta jättäminen johdu normaalin luottoriskinoton tavanomaisista käytännöistä. EKP ei pidä kuitenkaan aiheellisenä sallia edes 396 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa poikkeustapauksissa, että riskit ylittävät 100 prosenttia luottolaitoksen ensisijaisesta pääomasta (T1).

4. VAPAUTUKSET SUURTEN ASIAKASRISKIEN RAJOITTAMISVAATIMUKSESTA: RYHMÄNSISÄISET VASTUUT KOLMANSISTA MAISTA (vakavaraisuusasetuksen 400 artiklan 2 kohdan c alakohta)

EKP aikoo vapauttaa vakavaraisuusasetuksen 395 artiklan 1 kohdassa asetetusta rajoituksesta kokonaan tai osittain vakavaraisuusasetuksen 400 artiklan 2 kohdan c alakohdassa mainitut, kolmansiin maihin sijoittautuneisiin yrityksiin liittyvät vastuut, kunhan vakavaraisuusasetuksen 400 artiklan 3 kohdassa asetetut vaatimukset täyttyvät. EKP aikoo myöntää tällaisia vapautuksia ainoastaan tapauskohtaisen ennakoarvioinnin perusteella luottolaitoksen hakemuksesta.

Luottolaitosten tulisi mainita hakemuksessa, hakevatko ne vastuille täyttä vai vain osittaista vapautusta. EKP ottaa haettavan vapautuksen laajuuden huomioon tapauskohtaista ennakoarviointia tehdessään.

Kun EKP arvioi, täyttyvätkö vakavaraisuusasetuksen 400 artiklan 3 kohdassa säädetyt edellytykset, se ottaa luottolaitoksen erityistilanteen mukaan huomioon paitsi yleisesti sovellettavat tekijät (1 ja 2 kohta asetuksen (EU) 2016/445 liitteessä I) myös esimerkiksi seuraavat tekijät:

- (i) Luottolaitoksella on käytössä riittävät järjestelyt, jotta EKP voi vaihtaa henkilö- ja muita tietoja ja tehdä yhteistyötä vastapuolen vakavaraisuuden valvonnasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen kanssa pysyväisluonteisesti.

- (ii) Vapautusta hakeva luottolaitos kykenee toimittamaan säännöllisesti tarvittavat tiedot kolmansiin maihin sijoittautuneista yhteisöistä, joilta sillä on tai on tarkoitus olla mahdollisen vapautuksen piiriin kuuluvia vastuita. Sitä, että vapautusta hakeva luottolaitos ei kykene toimittamaan näitä tietoja esimerkiksi kolmannessa maassa sovellettavaan lainsäädäntöön sisältyvien kieltojen vuoksi, tulisi yleensä pitää tärkeänä vapautuksen myöntämistä vastaan puhuvana tekijänä.
- (iii) Luottolaitoksen kirjanpitokäytännöt ovat sopusoinnussa sen riskienhallintastrategian ja riskienvalvontamekanismien kanssa sekä laitoksen tasolla että konsolidoidusti. Arvioinnissa ja etenkin mahdollisen osittaisen vapautuksen ehtojen määrittämisessä tulisi ottaa huomioon kirjanpitokäytäntöjä koskevat EKP:n yleiset periaatteet.
- (iv) Ryhmän EU:n ulkopuolella sijaitsevan osan rakenteessa ei ole esteitä sille, että vastapuoli voi maksaa vastuun luottolaitokselle ajallaan.
- (v) Vastapuoli ei ole aiemmin jättänyt siirtämättä varoja luottolaitokselle.
- (vi) Luottolaitoksella on valmiudet luotettavaan vakuushallintaan ja riippumattomaan hintojen varmentamiseen sen varmistamiseksi, että a) ryhmänsisäiset vastuut määritetään riippumattomasti, b) saadut vakuudet ovat laadukkaita ja ne pidetään erillään ryhmän muiden yhteisöjen varoista ja c) riidat ratkaistaan ripeästi.
- (vii) Vapautuksesta ei ole suhteetonta haittaa parhaaksi katsotulle kriisinsuorituskykyä.

- **Vakavaraisuusasetuksen 400 artiklan 2 kohdan c alakohdan nojalla tehtyihin vapautuspäätöksiin liittyvät asiakirjat**

Vakavaraisuusasetuksen 400 artiklan 2 kohdan c alakohtaan perustuvaa vapautusta koskevan hakemuksen arvioimiseksi luottolaitoksen edellytetään toimittavan kaikki asetuksen (EU) 2016/445 liitteessä I olevassa 3 kohdassa vaaditut asiakirjat, jos niitä ei ole aiemmin toimitettu EKP:lle muiden asetusten, päätösten tai vaatimusten nojalla. Vapautusta hakevan luottolaitoksen tulisi toimittaa myös seuraavat asiakirjat:

- (1) Ryhmän rakenteen ja siihen kuuluvien oikeushenkilöiden kuvaus sisältäen kaikki kolmansiin maihin sijoittautuneet yritykset, joilta luottolaitoksella on tai on tarkoitus olla mahdollisen vapautuksen piiriin kuuluvia vastuita.
- (2) Laillisen edustajan allekirjoittama ja ylimmän hallintoelimen hyväksymä lausunto, jossa vakuutetaan, että
 - (i) vapautusta hakeva luottolaitos kykenee toimittamaan säännöllisesti tarvittavat tiedot kolmansiin maihin sijoittautuneista yhteisöistä, joilta sillä on tai on tarkoitus olla mahdollisen suurten asiakasriskien rajaan liittyvän vapautuksen piiriin kuuluvia vastuita;

- (ii) kyseisissä kolmansissa maissa sovellettava lainsäädäntö ei estä vapautusta hakevaa luottolaitosta toimittamasta asiaankuuluvia tietoja EKP:lle;
- (iii) luottolaitoksen kirjanpitoikäntönnöt ovat sopuoinnussa sen riskienhallintastrategian ja riskienvalvontamekanismien kanssa sekä laitoksen tasolla että konsolidoidusti;
- (iv) ryhmän EU:n ulkopuolella sijaitsevan osan rakenteessa ei ole esteitä sille, että vastapuoli voi maksaa vastuun luottolaitokselle ajallaan;
- (v) vastapuoli ei ole aiemmin jättänyt siirtämättä varoja luottolaitokselle;
- (vi) Luottolaitoksella on tarvittavat valmiudet luotettavaan vakuushallintaan ja riippumattomaan hintojen varmentamiseen sen varmistamiseksi, että 1) ryhmänsisäiset vastuut määritetään riippumattomasti, 2) saadut vakuudet ovat laadukkaita ja ne pidetään erillään ryhmän muiden yhteisöjen varoista ja 3) riidat ratkaistaan ripeästi.

EKP odottaa luottolaitosten ilmoittavan sille olennaisista olosuhteiden muutoksista, jotka vaikuttaisivat niiden kykyyn täyttää vakavaraisuusasetuksen 400 artiklan 3 kohdassa säädetyt edellytykset.

Luku 6

Maksuvalmius

1. Tässä luvussa esitetään EKP:n periaatteet maksuvalmiutta ja maksuvalmiusraportointia koskevien vaatimusten täyttämistä.
2. Maksuvalmius- ja raportointivaatimuksia koskevan lainsäädäntökehityksen muodostavat vakavaraisuusasetuksen kuudes osa ja komission delegoitu asetus (EU) 2015/61, jossa säädetään EU:ssa sovellettavasta maksuvalmiusvaatimuksesta sekä täsmennetään maksuvalmiuspuskurin luomista ja likviditeetin ulos- ja sisäänvirtausten laskentaa koskevia edellytyksiä. Delegoitua asetusta alettiin soveltaa 1. lokakuuta 2015.
3. MAKSUVALMIUSVAATIMUSTEN NOUDATTAMINEN (vakavaraisuusasetuksen 414 artikla)

EKP aikoo tapauskohtaisesti ja vakavaraisuusasetuksen 414 artiklassa säädetyin edellytyksin myöntää luottolaitokselle luvan ilmoittaa harvemmin (kuin päivittäin) ja pidemmän määräajan kuluessa (kuin pankkipäivän loppuun mennessä) silloin, kun laitos ei täytä tai ei usko täyttävänsä vakavaraisuusasetuksen 412 artiklan 1 kohdassa asetettua ja komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/61 tarkemmin määritettyä maksuvalmiusvaatimusta tai vakavaraisuusasetuksen 413 artiklan 1 kohdassa asetettua ja saman asetuksen kuudennen osan IV osastossa tarkemmin määritettyä pysyvän varainhankinnan vaatimusta. Kun EKP harkitsee tällaisen luvan myöntämistä, se ottaa huomioon, että

maksuvalmiusvaatimuksen aikajänne on lyhyempi kuin pysyvän varainhankinnan vaatimuksen. Näin ollen luottolaitosten, jotka eivät täytä tai eivät usko täyttävänsä maksuvalmiusvaatimusta, on suhteessa tärkeämpää tehdä ilmoituksia usein kuin luottolaitosten, jotka eivät täytä tai eivät usko täyttävänsä pysyvän varainhankinnan vaatimusta.

Luottolaitosten edellytetään yleisesti ottaen täyttävän maksuvalmiusvaatimusta ja pysyvän varainhankinnan vaatimusta koskevat ilmoitusvaatimukset jatkuvasti. Näiden vaatimusten lisäksi EKP voi likviditeetikriisin sattuessa harkita asettavansa luottolaitoksille lisää raportointivaatimuksia YVM-asetuksen 16 artiklan 2 kohdan j alakohdan nojalla.

4. VALUUTTAEPÄTASAPAINO (komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 8 artiklan 6 kohta)

Komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 8 artiklan 6 kohdan ensimmäisen virkkeen mukaan luottolaitosten on varmistettava, että niiden likvidien varojen jakautuminen eri valuuttoihin vastaa likviditeetin nettoulosvirtauksia eri valuutoissa. Tämä ei kuitenkaan tarkoita, että luottolaitosten olisi täytettävä maksuvalmiusvaatimus sataprosenttisesti merkittävien valuuttojen määräisen maksuvalmiusvaatimuksen osalta (kuten vakavaraisuusasetuksen 415 artiklan 2 kohdassa määritellään). Sen sijaan EKP arvioi mahdollisia valuuttaepätasapainoja vertaamalla niitä komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 8 artiklan 6 kohdassa tarkoitettuihin seikkoihin. Lisäksi EKP tarkastelee luottolaitoskohtaisia varautumissuunnitelmia, joilla valuuttaepätasapainoja on tarkoitus poistaa valvottavakohtaisissa ja/tai markkinakohtaisissa stressitilanteissa. Edellä mainitun arvioinnin perusteella EKP saattaa tilanteen niin vaatiessa asettaa valuuttaepätasapainon vuoksi rajoituksen likviditeetin nettoulosvirtauksille komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 8 artiklan 6 kohdan nojalla.

EKP aikoo lisäksi seurata valuuttaepätasapainoihin liittyviä riskejä yleisemminkin tarkastelemalla myös valuuttaepätasapainoja sellaisten varojen ja velkojen välillä, joiden tosiasiallinen jäljellä oleva maturiteetti on maksuvalmiusvaatimuksessa mainittua 30 kalenteripäivän aikajännettä pitempi.

5. LIKVIDIEN VAROJEN HAJAUTTAMINEN (komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 8 artiklan 1 kohta)

EKP aikoo asettaa luottolaitoksille tapauskohtaisesti rajoituksia tai vaatimuksia varmistaakseen, että niiden hallussa olevat likvidit varat hajautetaan, kuten komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 8 artiklan 1 kohdassa säädetään. Rajoituksia tai vaatimuksia asetetaan mahdollisesti valvonta-arviopäätöksissä, ja ne tarkistetaan vuosittain. EKP arvioi kunkin tapauksen yhteydessä varojen keskittymistä koskevat raja-arvot jokaisessa likvidien varojen luokassa ja keskittyy erityisesti komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 10 artiklan 1 kohdan f alakohdassa, 11 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa sekä 12 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuihin katettuihin joukkolainoihin, jos niiden yhteenlaskettu osuus on yli 60 prosenttia likvidien varojen kokonaismäärästä, josta on vähennetty sovellettavat arvoneikkaukset.

Lisäksi EKP seuraa yleisemmin, onko luottolaitoksilla käytössä toimintalinjat ja rajoitukset, joilla varmistetaan, että niiden hallussa olevat likvidit varat, joista niiden maksuvalmiuspuskuri koostuu, ovat aina asianmukaisesti hajautettuja, kuten komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 8 artiklan 1 kohdassa edellytetään.

6. LIKVIDIEN VAROJEN HALLINTA (komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 8 artiklan 3 kohta)

EKP aikoo sallia komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 8 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla sen, että luottolaitokset yhdistelevät saman asetuksen 8 artiklan 3 kohdan a ja b alakohdassa säädettyjä menettelytapoja konsolidointiryhmän tasolla tai maksuvalmiusalaryhmän tasolla, jos niille on myönnetty laitoskohtainen vapautus maksuvalmiudesta vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan nojalla. Luottolaitoksille voidaan myös antaa lupa yhdistää molemmat menettelytavat yksittäisen laitoksen tasolla edellyttäen, että ne pystyvät selittämään, miksi menettelytapojen yhdistäminen on tarpeen.

7. MUITA TUOTTEITA JA PALVELUITA KOSKEVAT LIKVIDITEETIN LISÄULOSVIRTAUKSET (komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 23 artiklan 2 kohta)

Kun laitokset määrittävät komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 23 artiklan soveltamisalaan kuuluvia tuotteita ja palveluja, niiden odotetaan ottavan huomioon yleisluonteiset periaatteet ja esimerkit, joita EPV esittää ensimmäisessä raportissaan maksuvalmiusvaatimuksen soveltamisesta EU:ssa²⁹, sekä aihetta koskevat EPV:n tulevat julkaisut ja täsmennykset.

Komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 23 artiklan 2 kohdan mukaisesti EKP kerää vähintään vuosittain luottolaitoksilta tiedot niistä saman artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista tuotteista ja palveluista, joiden osalta likviditeetin ulosvirtausten todennäköisyys ja potentiaalinen volyyymi ovat merkittäviä. EKP määrittää ulosvirtausasteet joko hyväksymällä luottolaitosten soveltamat ulosvirtausasteet tai määräämällä itse, mitä ulosvirtausastetta sovelletaan.

8. KORKEAMPI ULOSVRTAUSASTE (komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 25 artiklan 3 kohta)

EKP aikoo määrätä valvonnassa sovellettavat ulosvirtausasteet komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 25 artiklan 3 kohdan nojalla erityisesti silloin, kun

- (i) empiiristen tietojen mukaan tiettyjen vähittäistalletusten osalta havaittu todellinen ulosvirtausaste on korkeampi kuin kyseisessä asetuksessa riskisemmille vähittäistalletuksille asetetut ulosvirtausasteet;
- (ii) tietyt luottolaitokset laativat aggressiivisia markkinointiperiaatteita, jotka aiheuttavat riskin niiden likviditeettiasemalle ja järjestelmäriskin varsinkin

²⁹ "Monitoring of liquidity coverage ratio implementation in the EU – First report", Euroopan pankkiviranomainen, heinäkuu 2019.

siksi, että ne voivat laukaista riskisempiä talletusmuotoja koskevien markkinakäytäntöjen muutoksen.

9. ULOSVIRTAUKSET, JOILLA ON RIIPPUVUUSSUHDE SISÄÄNVIRTAUSTEN KANSSA (komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 26 artikla)

• **Yleiset näkökohdat**

Jos luottolaitoksilla on ulosvirtauksista riippuvia sisäänvirtauksia, EKP aikoo antaa niiden laskea vastaavat ulosvirtaukset ilman niistä riippuvia sisäänvirtauksia komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 26 artiklan nojalla, mikäli ennakkohyväksyntää hakeva luottolaitos osoittaa täyttävänsä seuraavat kriteerit, joilla täsmennetään saman asetuksen 26 artiklassa säädettyjä edellytyksiä:

- (1) Komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 26 artiklan a alakohta: Toisistaan riippuvien sisään- ja ulosvirtausten ei pitäisi kuulua raportoivan luottolaitoksen arviointivaltaan tai harkinnanvaraiseen päätösvaltaan.
- (2) Komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 26 artiklan a alakohta: Ulosvirtauksesta riippuvaa sisäänvirtausta ei pidä esittää muulla tavoin luottolaitoksen vakavaraisuusvaatimuksessa kahdenkertaisen laskennan välttämiseksi.
- (3) Komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 26 artiklan b alakohta: Luottolaitoksen tulisi esittää todiste lakiin, sääntelyyn tai sopimukseen perustuvasta sitoumuksesta.
- (4) Komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 26 artiklan c alakohdan i alakohtaa sovellettaessa luottolaitoksen tulisi ottaa huomioon seuraavat seikat:
 - (i) Maksujärjestelmässä tapahtuvat viivästykset saattavat estää komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 26 artiklan c alakohdan i alakohdan mukaisen edellytyksen täyttymisen.
 - (ii) Jos sisäänvirtauksen ja ulosvirtauksen välillä on viive, sisäänvirtauksesta peräisin olevat varat tulisi pitää erillään komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 II osaston 2 luvussa tarkoitettuina varoina, ja jos sisäänvirtaus syntyy ennen maksuvalmiusvaatimuksen raportoinnin viitepäivämäärää, sitä ei tulisi ottaa huomioon missään muussa osassa maksuvalmiusvaatimuksen laskentaa.
- (5) Komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 26 artiklan c alakohdan ii alakohtaa sovellettaessa: valtioneuvosto sekä sisäänvirtausten ajoitus on määritelty selkeästi laissa, sääntelyssä tai sopimuksessa. Olemassa olevia maksukäytäntöjä ei pidetä riittävinä tämän edellytyksen täyttämiseksi. Komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 26 artiklan c kohdan ii alakohdan perusteella huomioon tulisi ottaa myös toisistaan riippuviin sisään- ja ulosvirtauksiin liittyvät maksujärjestelmäviiveet.

Jotta EKP voi arvioida edellä esitettyjen ehtojen täyttymisen ja tehdä EPV:lle komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 26 artiklan viimeisessä kohdassa tarkoitetun ilmoituksen, ennakkohyväksyntää hakevan luottolaitoksen odotetaan myös toimittavan EKP:lle ennakkotiedot 1) sellaisten varojen, velkojen ja taseen ulkopuolisten sitoumusten saldoista, joita koskevien likviditeettivirtausten katsotaan riippuvan toisistaan ja 2) mahdollisesta vaikutuksesta likviditeetin nettoulosvirtaukseen ja maksuvalmiusvaatimukseen, jos EKP sallisi luottolaitoksen soveltaa etuoikeutettua kohtelua.

- **Erityisnäkökohdat sovellettaessa komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 26 artiklaa velka- ja hyvityssaldoihin, jotka liittyvät laskennallisten konsernitilijärjestelyjen (notional cash pooling) alaisiin tileihin**

Jos luottolaitokset täyttävät edellä kohdissa i–v esitetyt edellytykset, EKP aikoo antaa niiden soveltaa komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 26 artiklaa myös laskennallisten konsernitilijärjestelyjen alaisten tilien velka- ja hyvityssaldoihin eli nettouttaa velkasaldojen käytännössä kuittaamat hyvityssaldot, mikäli luottolaitokset täyttävät seuraavat lisäedellytykset:

- (i) Järjestelyihin liitetyt tilejä pidetään samassa yksittäisessä ennakkohyväksyntää hakevassa luottolaitoksessa tai tilanteen mukaan samassa ennakkohyväksyntää hakevassa maksuvalmiusalaryhmässä, jota tarkoitetaan vakavaraisuusasetuksen 8 artiklassa.
- (ii) Konsernitilijärjestely täyttää vakavaraisuusasetuksen 429 b artiklan 3 kohdassa tarkoitetut edellytykset.
- (iii) Käytössä on sopimusjärjestelyt, joilla taataan, että järjestelyn yhteenlaskettu nettosaldo voi muuttua negatiiviseksi vain, mikäli se syntyy järjestelyyn liitetyn tilinylitysmahdollisuuden käytön myötä.
- (iv) Luottolaitos pystyy osoittamaan, että sillä on operatiiviset valmiudet siirtää minkä tahansa yksittäisen laskennallisen konsernitilijärjestelyn kaikkien osapuolten velka- ja hyvityssaldot yhdelle ainoalle erillistilille milloin tahansa.
- (v) Yksikään konsernitilijärjestelyä käyttävä asiakas ei ole vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa tarkoitettu luottolaitos.

EKP aikoo jättää komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 26 artiklan soveltamisalan ulkopuolelle valuuttamääräiset saldot, joiden muuntamisessa ilmenee tai voi ilmetä ongelmia.

Jos komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 26 artiklan soveltaminen konsernitilijärjestelyyn hyväksytään, luottolaitoksen tulisi ottaa huomioon seuraavat seikat:

- (i) Nettouttamista tulisi soveltaa vain laskennallisiin konsernitilijärjestelyihin liitettyjen yksittäisten tilien kulloisiinkin velka- ja hyvityssaldoihin. Sen

sijaan konsernitilijärjestelyyn tai siihen liitettyihin yksittäisiin tileihin lisättyjä, käyttämättömiä tilinylitysmahdollisuuksia ei nettouteta, vaan luottolaitoksen tulisi pitää käyttämättömiä määriä komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 23 tai 31 artiklan mukaisena ulosvirtauksena.

- (ii) Jäljelle jäävä velka- tai hyvityssaldo tulisi silti ottaa huomioon maksuvalmiusvaatimuksen laskennassa, ja saldon laskennassa tulisi olettaa, että velka- tai hyvityssaldot nettoutetaan siinä järjestyksessä, miten korkeaa ulosvirtausastetta ja/tai alhaista sisäänvirtausastetta niihin sovelletaan.
- (iii) Jos luottolaitoksen sallitaan soveltaa komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 26 artiklaa useiden eri valuuttojen määräisiä tilejä sisältäviin laskennallisiin konsernitilijärjestelyihin, sen tulisi jatkaa eri valuuttojen määräisten saldojen käsittelyä bruttoperusteisesti, jotta se voi raportoida eriä sellaisen valuutan määräisenä, josta on tehtävä erillinen ilmoitus 415 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
- (iv) Jos luottolaitos tai maksuvalmiusalaryhmä, jonka EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos sijaitsee euroalueella, soveltaa komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 26 artiklaa konsernitilijärjestelyyn, yksittäisen laitoksen tai maksuvalmiusalaryhmän tasolla hyväksytyt nettouttaminen voidaan ottaa huomioon myös laskettaessa maksuvalmiusvaatimus konsolidoidusti.

10. ETUOIKEUTETTU KOHTELU RYHMÄN TAI LAITOSTEN SUOJAJÄRJESTELMÄN SISÄLLÄ (komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 29 artikla)

- **Yleiset ehdot**

EKP katsoo, että vakavaraisuusasetuksen 422 artiklaan ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 29 artiklaan perustuvaa eriytettyä käsittelyä voidaan soveltaa luottolaitosryhmän sisäisiin ulosvirtauksiin tapauskohtaisen arvioinnin jälkeen. Tarkemmin sanottuna tällaista käsittelyä voidaan soveltaa luottojärjestelyistä ja likviditeettisopimuksista johtuviin ulosvirtauksiin ainoastaan komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 29 artiklan nojalla ja vain tapauksissa, joissa vakavaraisuusasetuksen 8 tai 10 artiklan mukaisia vapautuksia ei ole myönnetty tai ne on myönnetty vain osittain. Tämä periaate pätee sekä samaan jäsenvaltioon sijoittautuneisiin luottolaitoksiin että eri jäsenvaltioihin sijoittautuneisiin luottolaitoksiin.

Suurittaessaan vakavaraisuusasetuksen 422 artiklan 8 kohtaan ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 29 artiklan 1 kohtaan perustuvaa arviointia samaan jäsenvaltioon sijoittautuneiden luottolaitosten osalta EKP ottaa huomioon, täytyvätkö seuraavat sovellettavan lainsäädäntökehyksen mukaisia edellytyksiä täsmäntävät kriteerit:

- (i) Sen arvioimiseksi, onko 30 seuraavan kalenteripäivän aikana syytä odottaa pienempää ulosvirtausta myös valvottavakohtaisen ja markkinakohtaisen stressiskenaarion yhdistelmää käyttäen, EKP

edellyttää osoitusta siitä, että sopimuksen peruutusehtoihin sisältyy vähintään kuuden kuukauden irtisanomisaika.

- (ii) Sen arvioimiseksi, soveltaako saajapuoli vastaavaa symmetristä tai konservatiivisempaa sisäänvirtausta tapauksissa, joissa luottojärjestelyihin tai likviditeettisopimukseen sovelletaan alhaisempaa ulosvirtausastetta, EKP edellyttää osoitusta siitä, että kyseisen järjestelyn tai sopimuksen perusteella mahdollisesti syntyvä sisäänvirtaus otetaan asianmukaisesti huomioon saajapuolena olevan luottolaitoksen vararahoitussuunnitelmassa.
- (iii) Sen arvioimiseksi, soveltaako tallettaja vastaavaa symmetristä tai konservatiivisempaa sisäänvirtausta tapauksissa, joissa talletuksiin sovelletaan vakavaraisuusasetuksen 422 artiklan 8 kohtaa varten alhaisempaa ulosvirtausastetta, EKP edellyttää vakavaraisuusasetuksen 422 artiklaa sovellettaessa osoitusta siitä, ettei vastaavia talletuksia oteta huomioon likviditeetin antajayhteisön maksuvalmiuden palauttamissuunnitelmassa.

- **Hakemukseen sovellettavat lisäehdot vastapuolen sijaitessa eri jäsenvaltiossa kuin hakijana oleva luottolaitos**

Suorittaessaan vakavaraisuusasetuksen 422 artiklan 9 kohtaan ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 29 artiklan 1 ja 2 kohtaan perustuvaa arviointia eri jäsenvaltioihin sijoittautuneiden luottolaitosten osalta EKP ottaa huomioon, täytyvätkö seuraavat komission delegoituun asetukseen (EU) 2017/1230³⁰ perustuvat, lainsäädäntökehyksen mukaisia edellytyksiä täsmentävät kriteerit:

11. LUOTTOLUOKITUKSEN HEIKKENEMISESTÄ TAI YLIMÄÄRÄISISTÄ VAKUUSTARPEISTA JOHTUVA LISÄULOSVIRTAUS (komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 30 artiklan 2 kohta)

EKP odottaa, että luottolaitokset laskevat, kuinka paljon niille aiheutuisi vakuustarpeita tai sopimusperusteisia käteisen ulosvirtauksia sopimuksista, joiden ehdot johtavat 30 päivän kuluessa likviditeetin ulosvirtauksiin, jos luottolaitoksen ulkoinen luottoluokitus heikentyy kolmella pykälällä. Jos luottolaitoksella ei ole ulkoista luottoluokitusta, sen edellytetään selvittävän, miten likviditeetin ulosvirtauksiin vaikuttaisi sellainen luottokelpoisuuden olennainen heikkeneminen, joka vastaa luottoluokituksen alenemista kolmella pykälällä. Jos vaikutus on suuruudeltaan vähintään 1 % likviditeetin bruttoulosvirtauksista, luottolaitoksen odotetaan ilmoittavan tällaiset ulosvirtaukset vakavaraisuusasetuksen 415 artiklan mukaisen säännöllisen valvontaraportoinnin yhteydessä. Tässä kohdassa likviditeetin bruttoulosvirtauksina tulisi pitää delegoidun asetuksen (EU) 2015/61

³⁰ Delegoitu asetus (EU) 2017/1230, annettu 31 päivänä toukokuuta 2017, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä objektiivisia lisäkriteereitä täsmentävillä teknisillä sääntelystandardeilla likviditeetin etuoikeutetun ulos- tai sisäänvirtausasteen soveltamiseksi rajatylittävissä käyttämättömissä luottojärjestelyissä tai likviditeettisopimuksissa ryhmän tai laitosten suojajärjestelmän sisällä (EUVL L 177, 8.7.2017, s. 7).

22 artiklassa tarkoitettua likviditeetin ulosvirtausten kokonaismäärää, johon sisältyvät luottoluokituksen heikkenemisestä johtuvat likviditeetin lisäulosvirtaukset.

12. SISÄÄNVIRTAUSTEN YLÄRAJA (komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 2 kohta)

EKP:n tiedossa on, että tietyissä olosuhteissa tämän maksuvalmiusvaatimuksia koskevan vaihtoehdon soveltaminen yhdessä komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 34 artiklaan sisältyvän vaihtoehdon kanssa saattaisi likviditeetin saajan kannalta tuottaa vakavaraisuusasetuksen 8 artiklassa säädettyyn vapautukseen verrattavan vaikutuksen (eli vapautuksen saaneen luottolaitoksen maksuvalmiusvaatimus pienenee nollaan tai lähelle nolaa tapauksessa, jossa näitä vaihtoehtoja sovelletaan yhdessä), vaikka nämä kaksi vapautusta perustuvat eri kriteereihin.

EKP aikoo siis varmistaa, että näiden vaihtoehtojen yhtäaikainen soveltaminen ja niihin liittyvien vapautuksien myöntäminen eivät ole ristiriidassa niiden periaatteiden kanssa, joita EKP noudattaa vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan mukaisen vapautuksen myöntämisessä samoilla saman konsolidoinnin piiriin kuuluville samoille yhteisöille.

Näiden 33 artiklan 2 kohdassa ja 34 artiklassa säädettyjen vapautusten yhtäaikaista soveltamista sekä niiden ja vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan mukaisen vapautuksen yhteisvaikutusta käsitellään myös alla 33 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen sisäänvirtausten arviointia koskevassa kohdassa.

EKP:n yleinen kanta on, että luottolaitokselle voidaan myöntää täydellinen tai osittainen vapautus komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 1 kohdassa säädetyn sisäänvirtausten ylärajan soveltamisesta mainitun asetuksen 33 artiklan 2 kohdan nojalla toimitetun lupahakemuksen tapauskohtaisen arvioinnin perusteella. Arvioinnissa otetaan huomioon alla esitetyt kuhunkin vastuutyypin liittyvät seikat.

- **Komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaiseen sisäänvirtausten ylärajan soveltamisesta myönnettävään vapautukseen liittyvä arviointi**

Kyseinen vapautus koskee sisäänvirtauksia, joissa likviditeetin tarjoaja on luottolaitoksen emoyritys tai tytäryritys tai saman emoyrityksen toinen tytäryritys taikka direktiivin 83/349/ETY³¹ 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa yhteydessä luottolaitokseen. Emoyrityksellä tarkoitetaan tällöin vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 15 alakohdassa määriteltyä yritystä ja tytäryrityksellä tarkoitetaan 4 artiklan 1 kohdan 16 alakohdassa määriteltyä yritystä.

³¹ Seitsemäs neuvoston direktiivi 83/349/ETY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 1983, perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla, konsolidoiduista tilinpäätöksistä (EYVL L 93, 18.7.1983, s. 1).

Lisäksi molempien yhteisöjen on kuuluttava vakavaraisuusasetuksen 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun konsolidoinnin piiriin, paitsi jos ne ovat direktiivin 83/349/ETY 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa yhteydessä luottolaitokseen.

EKP aikoo sallia vapautuksen vain niille luottolaitoksille, joiden nykyisten sisäänvirtausten määrä ylittää 75 % niiden bruttoulosvirtauksista tai joiden sisäänvirtausten määrän voidaan kohtuudella odottaa ylittävän 75 % niiden bruttoulosvirtauksista lähitulevaisuudessa, kun myös maksuvalmiusvaatimuksen mahdollinen vaihtelu otetaan huomioon.

- (1) EKP aikoo kiinnittää erityistä huomiota tapauksiin, joissa tätä vaihtoehtoa käytetään yhdessä komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 34 artiklassa säädetyn vaihtoehdon kanssa silloin, kun ryhmän sisäisiä luottojärjestelyjä ja likviditeettisopimuksia koskeva etuoikeutettu kohtelu on myönnetty.

Näiden kahden vaihtoehdon samanaikaisen soveltamisen seurauksena likviditeetin saajan likviditeetin nettoulosvirtaukseksi saattaisi tulla nolla. Tällöin vaikutus likviditeetin saajaan saattaisi tietyissä olosuhteissa olla sama kuin vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan mukaisella vapautuksella. EKP:n tulee siis varmistaa, että näiden kahden vaihtoehdon samanaikaista soveltamista koskevan hakemuksen hyväksyminen tai komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisen vapautuksen hyväksyminen yksittäin ei aiheuta ristiriitaa vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan mukaista vapautusta koskevien hyväksytyjen periaatteiden kanssa, kun kyseessä ovat samat yhteisöt.

Tapauksissa, joissa vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan mukaisen vapautuksen ehdot eivät täyty luottolaitoksesta tai ryhmästä riippumattomista syistä tai joissa EKP:n näkemyksen mukaan 8 artiklan mukaista vapautusta ei voida myöntää, EKP voi sen sijaan harkintansa mukaan myöntää samanaikaisesti komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 34 artiklassa tarkoitetun etuoikeutetun kohtelun ja 33 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetun vapautuksen sisäänvirtausten ylärajan soveltamisesta.

- (2) Tapauksissa, joissa samoille sisäänvirtauksille haetaan sekä komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaista poikkeusta että 34 artiklan mukaista poikkeusta, EKP noudattaa johdonmukaisuuden vuoksi käyttämättömistä luottojärjestelyistä ja likviditeettisopimuksista johtuvien sisäänvirtausten arvioinnissa saman asetuksen 34 artiklaa koskevia ehtoja.

Jos komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 2 kohdan mukaista vapautusta ei haeta yhdessä mainitun asetuksen 34 artiklan mukaisen etuoikeutetun kohtelun kanssa, EKP ottaa huomioon haetun vapautuksen mahdollisen vaikutuksen luottolaitoksen maksuvalmiusvaatimukseen ja likviditeettipuskuriin sekä sellaisiin ryhmän sisäisiin sisäänvirtauksiin, jotka vapautettaisiin sisäänvirtauksia koskevan ylärajan soveltamisesta. EKP myös katsoo, että tietyissä olosuhteissa tämä vapautus yksittäin myönnettynä saattaisi vaikuttaa vapautettuun luottolaitokseen samalla tavoin kuin vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan mukainen vapautus.

EKP:n näkemyksen mukaan kyseisten sisäänvirtausten olisi siksi täytettävä seuraavat vähimmäisvaatimukset, jotta EKP saa riittävän varmuuden siitä, että vapautusta hakeva luottolaitos voi rahoitusvaikeuksiin joutuessaan turvata likviditeetinsä sisäänvirtausten avulla.

- (i) Sisäänvirtausten käyttöönottoa ei ole rajoitettu sopimusehtoihin sisältyvillä erityisillä vaatimuksilla.
- (ii) Sisäänvirtausten tarjoajana toimivalla ryhmän sisäisellä vastapuolella ei ole säännöksiin perustuvaa mahdollisuutta vetäytyä sopimusvelvoitteistaan tai asettaa lisäehtoja.
- (iii) Sisäänvirtausta koskevia sopimusehtoja ei voida muuttaa olennaisesti ilman EKP:n etukäteishyväksyntää. Etukäteishyväksyntää ei tarvita sopimusten pidentämiselle tai uusimiselle, jos itse sopimusehtoja ei muuteta. Sopimusten pidentämisestä tai uusimisesta on kuitenkin ilmoitettava EKP:lle.
- (iv) Ryhmän sisäinen vastapuoli soveltaa sisäänvirtauksiin nähden symmetristä tai varovaisempaa ulosvirtausastetta oman maksuvalmiusvaatimuksensa laskennassa. Jos ryhmän sisäisiä talletuksia vastaanottava luottolaitos soveltaa 100 prosentin sisäänvirtausastetta, vapautusta hakevan yhteisön tulee erityisesti osoittaa, että ryhmän sisäinen vastapuoli ei kohtelee talletusta toiminnallisena talletuksena (komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 27 artiklan määritelmän mukaan).
- (v) Vapautusta hakeva luottolaitos pystyy osoittamaan, että sisäänvirtaukset on otettu asianmukaisesti huomioon ryhmän sisäisen vastapuolen vararahoitussuunnitelmassa tai, milloin vastapuolella ei ole vararahoitussuunnitelmaa, vapautusta hakevan luottolaitoksen vararahoitussuunnitelmassa.
- (vi) Vapautusta hakevan luottolaitoksen tulee pystyä osoittamaan, että ryhmän sisäinen vastapuoli on täyttänyt maksuvalmiusvaatimuksensa vähintään vuoden ajan.
- (vii) Vapautusta hakevan luottolaitoksen tulisi valvoa sisäisen vastapuolen maksuvalmiusasemaa säännöllisin väliajoin ja osoittaa, että se myös sallii sisäisen vastapuolen valvoa omaa maksuvalmiusasemaansa säännöllisesti. Vaihtoehtoisesti vapautusta hakevan luottolaitoksen tulisi osoittaa, millä tavoin se saa käyttöönsä asiaankuuluvat tiedot ryhmän sisäisen vastapuolen maksuvalmiusasemasta.
- (viii) Vapautusta hakevan luottolaitoksen tulisi ottaa myönnetyn vapautuksen vaikutus huomioon riskienhallintajärjestelmissään vakavaraisuusdirektiivin 86 artiklan kannalta. Lisäksi sen tulisi kyetä valvomaan, miten vapautuksen mahdollinen peruminen vaikuttaisi laitoksen likviditeettiriskiin ja maksuvalmiusvaatimukseen.

- **Komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaiseen sisäänvirtausten ylärajan soveltamisesta myönnettävään vapautukseen liittyvä arviointi**

On syytä muistaa, että laitosten suojajärjestelmään kuuluville laitoksille tämän vapautuksen vaikutus saattaa tietyissä olosuhteissa olla käytännössä sama kuin vaikutus, joka laitosten suojajärjestelmään kuuluvalla talletusyhteisölle (tallettajalle) aiheutuu talletuksen kohtelusta komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 16 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tason 1 likvideinä varoina. Vaikka 16 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukainen kohtelu koskeekin maksuvalmiusvaatimuksen suhdeluvun osoittajaa, 33 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisen sisäänvirtausten ylärajaa koskevan vapautuksen myöntäminen talletuksen osalta saisi suhdeluvun nimittäjän pienenemään samassa suhteessa, kun ulosvirtaukset ja sisäänvirtaukset kompensoivat toisensa. Vaikutus olisi siten lopulta sama kuin jos kyseinen talletus määritettäisiin kokonaan korkean luottoluokan likvideiksi varoiksi, jolloin suhdeluvun osoittaja kasvaa. Näin ollen EKP:n kantana on, että vapautusta sisäänvirtausten ylärajan soveltamisesta ei tulisi myöntää sellaisten laitosten suojajärjestelmiin kuuluvien yhteisöjen tekemille talletuksille, jotka täyttävät vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdan mukaisen kohtelun ehdot ja kaikki komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 16 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisen kohtelun ehdot.

Tällöin luottolaitoksia kehoitetaan hakemaan suoraan komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 16 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädettyä kohtelua maksuvalmiusvaatimuksen määrittämiseksi.

Muihin talletuksiin, jotka eivät täytä komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 16 artiklan 1 kohdan a alakohdan ehtoja, voidaan soveltaa vapautusta ainoastaan seuraavissa tapauksissa.

- (1) Jos talletuksen vastaanottava yhteisö on kansallisen lainsäädännön tai oikeudellisesti sitovien säännösten mukaan velvoitettu pitämään talletukset komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 10 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa määritellyissä tason 1 varoissa tai sijoittamaan talletukset näihin varoihin,

tai
- (2) jos seuraavat ehdot täyttyvät:
 - (i) Sisäänvirtausten käyttöönottoa ei ole rajoitettu sopimusehtoihin sisältyvillä erityisillä vaatimuksilla.
 - (ii) Laitosten suojajärjestelmään kuuluvalla vastapuolella ei ole säännöksiin perustuvaa mahdollisuutta jättää sopimusvelvoitteitaan täyttämättä tai asettaa talletuksen nostamiselle lisäehtoja.
 - (iii) Talletukseen liittyviä sopimusehtoja ei voida muuttaa olennaisesti ilman EKP:n etukäteishyväksyntää.

- (iv) Laitosten suojajärjestelmään kuuluva vastapuoli soveltaa sisäänvirtauksiin nähden symmetristä tai varovaisempaa ulosvirtausastetta oman maksuvalmiusvaatimuksensa laskennassa. Jos talletuksia vastaanottava luottolaitos soveltaa 100 prosentin sisäänvirtausastetta, vapautusta hakevan yhteisön tulee erityisesti osoittaa, että laitosten suojajärjestelmään kuuluva vastapuoli ei kohtelee talletusta toiminnallisena talletuksena (komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 27 artiklan määritelmän mukaan).
- (v) Sisäänvirtaukset on otettu asianmukaisesti huomioon myös laitosten suojajärjestelmään kuuluvan vastapuolen vararahoitussuunnitelmassa.
- (vi) Vapautusta hakeva luottolaitos pystyy osoittamaan, että ryhmän sisäinen vastapuoli on täyttänyt maksuvalmiusvaatimuksensa vähintään vuoden ajan.
- (vii) Laitosten suojajärjestelmä valvoo ja arvioi likviditeettiriskiä vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettujen järjestelmien avulla riittävästi ja ilmoittaa arvioinnin tulokset suojajärjestelmään kuuluville yhteisöille.
- (viii) Vapautusta hakeva luottolaitos pystyy ottamaan myönnetyn vapautuksen vaikutuksen huomioon riskienhallintajärjestelmissään ja valvomaan vapautuksen mahdollisen perumisen vaikutusta laitoksen likviditeettiriskiin ja maksuvalmiusvaatimukseen.

Toisessa ylärajaa koskevan vapautuksen ehdot täyttävässä talletusluokassa käytetty sanamuoto, ”muut yhteisöryhmään sisältyvät luottolaitokset, joihin voidaan soveltaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 6 kohdassa säädettyä kohtelua” merkitsee vapautuksen ehtona olevan, että vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 6 kohdassa mainitut ehdot on täytetty ja vapautus ryhmän sisäisiä vastuita koskevista riskiperusteisista omien varojen vaatimuksista on myönnetty. Niinpä yhteisöille, jotka on jätetty vakavaraisuusasetuksen 19 artiklan nojalla varovaisuusperiaatteen mukaisen konsolidoinnin soveltamisalan ulkopuolelle, ei tulisi sallia sisäänvirtausten ylärajaa koskevaa vapautusta, koska niille ei voida myöntää 113 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua vapautusta. Tästä seuraa, että myöskään komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaista vapautusta sisäänvirtausten ylärajan soveltamisesta ei sallita.

Tällaisessa tapauksessa muihin ryhmän sisäisiin talletuksiin voitaisiin soveltaa vapautusta vain, jos luottolaitosten ryhmiin sovellettavien kansallisen lainsäädännön tai muiden oikeudellisesti sitovien säännösten mukaan talletuksen vastaanottava yhteisö on velvoitettu pitämään talletukset komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 10 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa määritellyissä tason 1 laadukkaissa likvideissa varoissa tai sijoittamaan talletukset näihin varoihin.

- **Komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaiseen sisäänvirtausten ylärajan soveltamisesta myönnettävään vapautukseen liittyvä arviointi**

EKP:n kanta on, että sisäänvirtaukset, joihin jo sovelletaan komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 26 artiklassa tarkoitettua etuoikeutettua kohtelua, tulisi vapauttaa myös saman asetuksen 33 artiklan 1 kohdassa määritetystä ylärajasta.

Harkitessaan komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 31 artiklan 9 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja sisäänvirtauksia koskevaa vapautusta EKP aikoo arvioida sisäänvirtauksia saman asetuksen 31 artiklan 9 kohdassa tarkoitettujen edistämislainan määritelmän kannalta ja saman asetuksen 26 artiklassa asetettujen kriteerien kannalta.

13. ERIKOISTUNEET LUOTTOLAITOKSET (komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 3–5 kohta)

EKP:n mielestä on tarkoituksenmukaista, että erikoistuneet luottolaitokset saavat eri kohtelun sisäänvirtaustensa hyväksymisen osalta komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 3–5 kohdassa säädetyin edellytyksin.

Tämä tarkoittaa seuraavaa:

- (i) Luottolaitokset, jotka harjoittavat pääasiallisena toimintanaan leasing- ja myyntilaskuliiketoimintaa, voidaan vapauttaa kokonaan sisäänvirtausten ylärajan soveltamisesta.
- (ii) Luottolaitokset, jotka harjoittavat pääasiallisena toimintanaan moottoriajoneuvohankintojen rahoittamista ja kuluttajaluototusta, siten kuin se määritellään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2008/48/EY³², voivat soveltaa sisäänvirtauksiin korkeampaa, 90 prosentin ylärajaa.

EKP:n mielestä etuoikeutettua kohtelua voivat odottaa saavansa ainoastaan luottolaitokset, joiden liiketoimintamalli vastaa täysin yhtä tai useampaa komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 3 ja 4 kohdassa määriteltyä toimintaa.

Tässä arvioinnissa EKP tutkii myös, onko liiketoiminnan likviditeettiriskiprofiili alhainen, ottaen huomioon seuraavat tekijät:

- (i) sisäänvirtausten ajoitusten tulisi täsmätä ulosvirtausten ajoituksen kanssa. EKP tutkii tässä yhteydessä erityisesti, toteutuvatko seuraavat seikat:
 - (a) Sisään- ja ulosvirtaukset, joihin ei sovelleta ylärajaa tai sovelletaan 90 prosentin ylärajaa, käynnistetään tiettyjen vastapuolten antamalla yhdellä päätöksellä tai yhdellä päätössarjalla, ja ne eivät kuulu raportoivan luottolaitoksen arviointivaltaan tai harkinnanvaraiseen päätösvaltaan.

³² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/48/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2008, kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta (EUVL L 133, 22.5.2008, s. 66).

- (b) Vapautetut sisään- ja ulosvirtaukset koskevat toisiaan lakiin, asetukseen tai sopimukseen perustuvan sitoumuksen nojalla. Vapautusta hakevan luottolaitoksen on esitettävä todiste tästä sitoumuksesta. Jos vapautetun sisäänvirtauksen aiheuttaa sopimukseen perustuva sitoumus, luottolaitoksen edellytetään osoittavan, että sitoumuksen voimassaoloa on jäljellä yli 30 päivää. Jos liiketoiminnassa ei voida osoittaa sisään- ja ulosvirtausten välistä yhteyttä liiketoimikohtaisesti, vapautusta hakevien luottolaitosten tulisi vaihtoehtoisesti toimittaa maturiteettitaulukot, jotka osoittavat sisään- ja ulosvirtausajankohdat 30 päivän aikana vähintään vuoden kattavalta ajanjaksolta.
- (ii) Yksittäistä luottolaitosta ei rahoiteta merkittävässä määrin vähittäistalletuksilla. EKP aikoo tutkia tässä yhteydessä erityisesti, onko vähittäistallettajien talletusten osuus yli 5 prosenttia luottolaitoksen kokonaisveloista ja onko yksittäisen laitoksen pääasiallisen toiminnan osuus yli 80 prosenttia sen taseen loppusummasta. Jos luottolaitokset harjoittavat yksittäisen laitoksen tasolla monia erilaisia liiketoimintoja, joihin sisältyy yksi tai useampi komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 3 tai 4 kohdassa mainituista toiminnoista, 90 prosentin ylärajan piiriin katsotaan kuuluvan ainoastaan sisäänvirtaukset, jotka vastaavat 33 artiklan 4 kohdan mukaisia toimintoja. EKP aikoo tutkia tässä yhteydessä myös, ovatko 33 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaiset luottolaitoksen toiminnat yhdessä tarkasteltuina yksittäisen laitoksen tasolla yli 80 prosenttia luottolaitoksen taseen loppusummasta. Laitoksen edellytetään osoittavan, että sillä on käytössä raportointijärjestelmä, jolla tällaiset sisään- ja ulosvirtaukset ovat jatkuvasti tarkasti määritettävissä.
- (iii) Poikkeuksista ilmoitetaan vuosikertomuksissa.

EKP aikoo lisäksi tutkia, ovatko ylärajan soveltamisesta vapautetut sisäänvirtaukset konsolidointitasolla suuremmat kuin samasta erikoistuneesta luottolaitoksesta peräisin olevat ulosvirtaukset, ja että niillä ei voida kattaa muuntyyppisiä ulosvirtauksia.

14. RYHMÄN SISÄISET LIKVIDITEETIN SISÄÄNVIRTAUKSET (komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 34 artikla)

- **Yleiset ehdot**

EKP haluaa myös sallia ryhmän sisäisten sisäänvirtausten erilaisen käsittelyn vakavaraisuusasetuksen 425 artiklassa ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 34 artiklassa asetetuin edellytyksin ja tapauskohtaisen arvioinnin jälkeen. Luottojärjestelyistä ja likviditeettisopimuksista johtuvien sisäänvirtausten erilaista käsittelyä voidaan harkita, jos maksuvalmiusvaatimuksen osalta ei ole myönnetty vakavaraisuusasetuksen 8 tai 10 artiklan mukaisia vapautuksia tai jos ne on myönnetty vain osittain. Tämä periaate pätee sekä samaan jäsenvaltioon että eri jäsenvaltioihin sijoittautuneisiin luottolaitoksiin.

Suorittaessaan tällaisen vakavaraisuusasetuksen 425 artiklan 4 kohtaan ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 34 artiklan 1 kohtaan perustuvan arvioinnin samaan jäsenvaltioon sijoittautuneiden luottolaitosten osalta EKP ottaa huomioon, täytyvätkö seuraavat sovellettavan lainsäädäntökehyksen mukaisia edellytyksiä täsmentävät kriteerit:

- (i) Sen arvioimiseksi, onko syytä odottaa suurempaa sisäänvirtausta myös valvottavakohtaisen ja markkinakohtaisen stressiskenaarion yhdistelmää käyttäen, EKP edellyttää osoitusta siitä, että peruutusehtoihin sisältyy vähintään kuuden kuukauden irtisanomisaika ja että sopimuksiin ja sitoumuksiin ei sisälly lausekkeita, joiden nojalla likviditeetin antajajyhteisö voisi
 - (a) asettaa ehtoja, jotka on täytettävä ennen likviditeetin tarjontaa;
 - (b) perua kyseisten sopimusten ja sitoumusten täyttämismuutoksia;
 - (c) muuttaa huomattavasti sopimusten ja sitoumusten ehtoja pyytämättä tähän etukäteen lupaa asiaankuuluvilta toimivaltaisilta viranomaisilta.
- (ii) Sen arvioimiseksi, soveltaako vastapuoli vakavaraisuusasetuksen 422, 423 ja 424 artiklasta poiketen vastaavaa symmetristä tai konservatiivisempaa ulosvirtausta, EKP edellyttää osoitusta siitä, että vastaavat luottojärjestelyistä tai likviditeettisopimuksista johtuvat ulosvirtaukset otetaan huomioon likviditeetin antajajyhteisön maksuvalmiuden palauttamissuunnitelmassa.
- (iii) Likviditeetin antajajyhteisön likviditeettiprofiilin moitteettomuuden arvioimiseksi luottolaitoksen edellytetään osoittavan, että se on täyttänyt maksuvalmiusvaatimuksensa laitospohjaisella ja (tarvittaessa) konsolidoidulla tasolla vähintään yhden vuoden ajan. Likviditeetin saajan edellytetään ottavan etuoikeutetun kohtelun ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan nojalla myönnetyn vapautuksen vaikutuksen huomioon maksuvalmiusvaatimusta koskevassa laskelmassaan.

- **Hakemukseen sovellettavat lisäehdot vastapuolen sijaitessa eri jäsenvaltiossa kuin hakijana oleva luottolaitos**

Suorittaessaan tällaisen vakavaraisuusasetuksen 425 artiklan 5 kohtaan ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 34 artiklan 1–3 kohtaan perustuvan arvioinnin eri jäsenvaltioihin sijoittautuneiden luottolaitosten osalta EKP ottaa huomioon, täytyvätkö seuraavat komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2017/1230 säädetyt lainsäädäntökehyksen mukaisia edellytyksiä täsmentävät kriteerit:

15. VALUUTTAEROJEN RAJOITTAMINEN (vakavaraisuusasetuksen 428 b artiklan 5 kohta)

Vakavaraisuusasetuksen 428 b artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan luottolaitoksen on varmistettava, että sen rahoitusprofiilin jakautuminen valuuttayksiköittäin vastaa yleisesti sen varojen jakautumista eri valuuttoihin. Tämä ei kuitenkaan tarkoita, että luottolaitosten olisi täytettävä pysyvän varainhankinnan vaatimus sataprosenttisesti merkittävien valuuttojen määräisen pysyvän varainhankinnan vaatimuksen osalta (kuten vakavaraisuusasetuksen 415 artiklan 2 kohdassa määritellään). Sen sijaan EKP arvioi mahdollisia valuuttaeroja vertaamalla niitä vakavaraisuusasetuksen 428 b artiklan 5 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin seikkoihin. Arvioinnin perusteella EKP voi määrätä, kuinka suuri osuus vaaditusta tietyn valuutan määräisestä pysyvästä rahoituksesta voidaan kattaa käytettävissä olevalla muun valuutan määräisellä pysyvällä rahoituksella.

EKP aikoo lisäksi seurata varojen ja velkojen välisiin valuuttaeroihin liittyviä riskejä yleisemminkin tarkastelemalla myös valuuttaeroja sellaisten varojen ja velkojen välillä, joiden tosiasiallinen jäljellä oleva maturiteetti on pysyvän varainhankinnan vaatimuksessa mainittua yhden vuoden aikajännettä pitempi.

16. KESKINÄISESTI RIIPPUVAISET VARAT JA VELAT (vakavaraisuusasetuksen 428 f artiklan 1 kohta)

Vakavaraisuusasetuksen 428 f artiklan 1 kohdan yhteydessä EKP aikoo antaa luottolaitoksille tapauskohtaisesti luvan käsitellä tiettyä omaisuuserää ja tiettyä velkaa keskinäisesti riippuvaisina, mikäli seuraavat lainsäädäntökehyksen mukaisia edellytyksiä täsmentävät kriteerit täyttyvät:

- (1) Vakavaraisuusasetuksen 428 f artiklan 1 kohdan a–c ja f alakohdan osalta lupaa hakevan luottolaitoksen odotetaan esittävän laaja kuvaus varoista ja veloista, joita käsitellään keskinäisesti riippuvaisina, sekä niihin liittyvistä vastapuolista. Kuvauksesta tulisi käydä ilmi, että
 - (i) luottolaitos toimii yksinomaan pass through -yksikkönä ja kanavoi velasta saatavan rahoituksen vastaavaksi omaisuuseräksi;
 - (ii) yksittäiset keskinäisesti riippuvaiset varat ja velat ovat selvästi yksilöitävissä ja niillä on sama pääomamäärä;
 - (iii) omaisuuserän ja siitä riippuvaisen velan maturiteetit vastaavat suurin piirtein toisiaan niin, että omaisuuserän maturiteetin ja velan maturiteetin välillä on enintään 20 päivän viive;
 - (iv) kunkin keskinäisesti riippuvaisista varoista ja veloista muodostuvan parin vastapuolet eivät ole samat.
- (2) Vakavaraisuusasetuksen 428 f artiklan 1 kohdan d ja e alakohdan osalta luottolaitoksen odotetaan toimittavan riippumattoman ulkopuolisen kolmannen osapuolen tai luottolaitoksen sisäisen lakiasiainosaston antama oikeudellinen lausunto, jonka emoyrityksen ylin hallintoelin on hyväksynyt ja jossa vahvistetaan, että sopimusjärjestelyt sekä lainsäädäntö- ja sääntelykehys varmistavat, että keskinäisesti riippuvaista velkaa ei voida käyttää muiden

varojen rahoittamiseen eikä omaisuuserästä saatavia rahavirtoja voida käyttää muuhun tarkoitukseen kuin keskinäisesti riippuvaisen velan takaisinmaksuun.

Luottolaitoksen odotetaan lähettävän EKP:lle ennakkotietoa 1) maksamattomista varoista ja veloista, joita voitaisiin käsitellä keskinäisesti riippuvaisina, ja 2) mahdollisesta vaikutuksesta pysyvän varainhankinnan vaatimukseen, jos EKP sallisi luottolaitoksen pitää tiettyä omaisuuserää ja tiettyä velkaa keskinäisesti riippuvaisina.

17. ETUUSKOHTELU RYHMÄN TAI LAITOSTEN SUOJAJÄRJESTELMÄN SISÄLLÄ (vakavaraisuusasetuksen 428 h artikla)

EKP aikoo sallia vakavaraisuusasetuksen 428 h artiklan nojalla ja tapauskohtaisesti, että luottolaitokset soveltavat korkeampaa käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerrointa tai alhaisempaa vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa varoihin, velkoihin ja sitoviin luottojärjestelyihin tai likviditeettisopimuksiin, mikäli seuraavat lainsäädäntökehyksen mukaisia edellytyksiä täsmentävät kriteerit täyttyvät.

- **Yleiset ehdot**

(1) Luottolaitoksen edellytetään toimittavan seuraavat tiedot:

- (i) toimesta vastapuolena olevan yhteisön nimi, tiedot mahdollisen etuuskohtelun piiriin kuuluvasta omaisuuserästä, velasta taikka sitovasta luottojärjestelystä tai likviditeettisopimuksesta sekä, jos kohtelu sallitaan, luottolaitoksen ja vastapuolen pysyvän varainhankinnan vaatimuksesta;
- (ii) jos hakemus on tehty ennen 28. kesäkuuta 2021 ja jos luottolaitoksella tai vastapuolella ei vielä ole vähintään 100 prosentin pysyvän varainhankinnan vaatimusta: suunnitelmat toimista, joilla vaatimukset aiotaan täyttää (myös tilanteessa, jossa etuuskohtelua ei sallita). EKP arvioi suunnitelmien luotettavuutta ja ottaa tällöin myös huomioon luottolaitoksen liiketoimintamallin.

(2) Vakavaraisuusasetuksen 428 h artiklan 1 kohdan a alakohdassa asetettu vaatimus koskee sitä, millaisten vastapuolten ollessa kyseessä etuuskohtelu voidaan sallia. Tässä yhteydessä luottolaitosten tulisi ottaa huomioon seuraavat seikat:

- (i) Sovellettaessa vakavaraisuusasetuksen 428 h artiklan 1 kohdan a alakohdan i tai ii alakohtaa emoyrityksellä tarkoitetaan vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 15 alakohdassa määriteltyä yritystä ja tytäryrityksellä tarkoitetaan saman asetuksen 4 artiklan 1 kohdan 16 alakohdassa määriteltyä yritystä. Luottolaitoksen ja vastapuolen tulisi tällöin kuulua vakavaraisuusasetuksen 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun konsolidoinnin piiriin.
- (ii) Sovellettaessa vakavaraisuusasetuksen 428 h artiklan 1 kohdan a alakohdan iv tai v alakohtaa etuuskohtelu voidaan sallia vain, jos saman asetuksen 113 artiklan 7 kohdassa tai 10 artiklassa tarkoitettut edellytykset

täyttyvät. EKP ei tällöin aio soveltaa etuuskohtelua vakavaraisuusasetuksen 428 g artiklassa tarkoitettuihin talletuksiin, joiden kohdalla jo sovelletaan erityiskohtelua, sillä niitä pidetään komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 nojalla likvideinä varoina.

- (3) Jos luottolaitos haluaa soveltaa korkeampaa käytettävissä olevaa pysyvän rahoituksen kerrointa vakavaraisuusasetuksen 428 h artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetulta vastapuolelta saamaansa sitovaan luottojärjestelyyn tai likviditeettisopimukseen, EKP odottaa sen osoittavan saman asetuksen 428 h artiklan 1 kohdan b alakohdassa asetetun vaatimuksen osalta, että sopimusten peruutusehtoihin sisältyy vähintään 18 kuukauden irtisanomisaika ja että sopimuksiin ja sitoumuksiin ei sisälly ehtoja, joiden nojalla rahoituksen tarjoaja voisi
- (i) asettaa ehtoja, jotka on täytettävä ennen rahoituksen tarjontaa;
 - (ii) perua kyseisten sopimusten ja sitoumusten täyttämiselvöllisyytensä;
 - (iii) muuttaa huomattavasti sopimusten ja sitoumusten ehtoja pyytämättä tähän etukäteen lupaa EKP:ltä.
- (4) Vakavaraisuusasetuksen 428 h artiklan 1 kohdan c alakohdassa asetetun vaatimuksen osalta luottolaitoksen tulisi osoittaa seuraavat asiat:
- (i) jos luottolaitos haluaa soveltaa korkeampaa käytettävissä olevaa pysyvän rahoituksen kerrointa vakavaraisuusasetuksen 428 h artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetulta vastapuolelta saamaansa sitovaan luottojärjestelyyn tai likviditeettisopimukseen: että tällaisen sopimuksen perusteella mahdollisesti syntyvät ulosvirtaukset otetaan huomioon vastapuolen maksuvalmiuden palauttamissuunnitelmassa ja vararahoitussuunnitelmassa;
 - (ii) jos luottolaitos haluaa soveltaa alhaisempaa käytettävissä olevaa pysyvän rahoituksen kerrointa vakavaraisuusasetuksen 428 h artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetulle vastapuolelle myöntämänsä sitovaan luottojärjestelyyn tai likviditeettisopimukseen: että tällaisen sopimuksen perusteella mahdollisesti syntyvät sisäänvirtaukset otetaan huomioon vastapuolen maksuvalmiuden palauttamissuunnitelmassa ja vararahoitussuunnitelmassa.

Jos luottolaitos on saanut tai voi saada rahoitusta turvautumalla vakavaraisuusasetuksen 428 h artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetulta vastapuolelta saamiinsa sitoviin luottojärjestelyihin tai likviditeettisopimuksiin, sille voidaan antaa lupa soveltaa korkeampaa käytettävissä olevaa pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on enintään vastapuolen soveltaman vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimen suuruinen. Jos luottolaitos on antanut rahoitusta tai myöntänyt sitovia luottojärjestelyjä tai likviditeettisopimuksia vakavaraisuusasetuksen 428 h artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetulle vastapuolelle, sille voidaan antaa lupa soveltaa alhaisempaa vaadittua pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on vähintään yhtä suuri kuin vastapuolen soveltama käytettävissä oleva pysyvän rahoituksen kerroin.

- **Hakemukseen sovellettavat lisäehdot vastapuolen sijaitessa eri jäsenvaltiossa kuin hakijana oleva luottolaitos**

Suorittaessaan vakavaraisuusasetuksen 428 h artiklan 2 kohtaan perustuvan arvioinnin eri jäsenvaltioihin sijoittautuneiden luottolaitosten osalta EKP ottaa huomioon, täytyvätkö seuraavat lainsäädäntökehyksen mukaisia edellytyksiä täsmentävät kriteerit:

- (1) Vakavaraisuusasetuksen 428 h artiklan 2 kohdan a alakohdassa asetetun vaatimuksen osalta luottolaitoksen tulisi osoittaa EKP:lle, että etuoikeutettua kohtelua koskevien hakemusten liitteenä on sekä luottolaitoksen että vastapuolen ylinten hallintoelinten antama muodollinen ja perusteltu päätös, jolla taataan, että osapuolet ymmärtävät täysin etuoikeutetun kohtelun seuraukset, jos se myönnetään, ja että peruutusehtoihin sisältyy vähintään kuuden kuukauden irtisanomisaika.
 - (2) Vakavaraisuusasetuksen 428 h artiklan 2 kohdan b alakohdassa asetetun vaatimuksen osalta luottolaitoksen tulisi osoittaa seuraavat asiat:
 - (i) Jos pysyvän varainhankinnan vaatimusta on sovellettu lainsäädännön nojalla koko vuoden: rahoituksen tarjoaja on tarvittaessa itse täyttänyt pysyvän varainhankinnan vaatimuksen vähintään vuoden ajan.
 - (ii) Jos pysyvän varainhankinnan vaatimusta ei ole sovellettu lainsäädännön nojalla täyttä vuotta: rahoituksen tarjoajan rahoitusasema on moitteeton. Moitteeton rahoitusasema katsotaan saavutetuksi, jos rahoituksen tarjoajan maksuvalmiuden ja varainhankinnan hallinta katsotaan SREP-arvioinnissa laadukkaaksi.
 - (3) Vakavaraisuusasetuksen 428 h artiklan 2 kohdan c alakohdassa asetetun vaatimuksen osalta luottolaitoksen tulisi osoittaa EKP:lle, että rahoituksen tarjoaja seuraa säännöllisesti rahoituksen saajan rahoitusasemaa.
18. PYSYVÄÄ VARAINHANKINTAA KOSKEVAN YKSINKERTAISTETUN VAATIMUKSEN SOVELTAMINEN (vakavaraisuusasetuksen 428 ai artikla)

EKP aikoo antaa vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 145 kohdassa määritellyille pienille ja rakenteeltaan yksinkertaisille laitoksille hakemuksesta luvan soveltaa saman asetuksen VI osaston 5 luvussa tarkoitettua yksinkertaistettua pysyvän varainhankinnan vaatimusta. Jos luvanhakijalaitos kuuluu ryhmään, jonka EU:n alueelle sijoittunut emoyritys ei vastaa vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 145 kohdan mukaista pienen ja rakenteeltaan yksinkertaisen laitoksen määritelmää, EKP aikoo antaa luvanhakijalaitokselle luvan soveltaa yksinkertaistettua pysyvän varainhankinnan vaatimusta vain, jos se osoittaa, ettei soveltaminen estä ryhmää täyttämästä saman asetuksen kuudennen osan IV osaston 1 luvussa määriteltä pisyvän varainhankinnan vaatimusta.

Luku 7

Velkaantuneisuus

1. Tässä luvussa esitetään velkaantuneisuutta koskevat EKP:n periaatteet.
2. Sovellettavan lainsäädäntökehyksen muodostaa vakavaraisuusasetuksen seitsemäs osa.
3. LUOTTOLAITOSTEN YKSIKÖIDEN KOHTELU JULKISENA KEHITYSLUOTTOLAITOKSENA VÄHIMMÄISOMAVARAISUUSASTEEN LASKENNASSA (vakavaraisuusasetuksen 429 a artiklan 2 kohta)

Arvioidessaan luottolaitosten hakemuksia vakavaraisuusasetuksen 429 a artiklan 2 kohdassa sallitun harkintavaltansa nojalla EKP aikoo ottaa huomioon jäljempänä esitetyt seikat sen varmistamiseksi, että sääntelykehyksen täytäntöönpanossa noudatetaan varovaisuusperiaatetta.

Arvioinnilla pyritään etenkin varmistamaan, että vakavaraisuusasetuksen 429 a artiklan 2 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät ja ettei luottolaitoksen yksiköiden etuoikeutettu kohtelu vaikuta valvonnan tehokkuuteen.

Tätä arvioidessaan EKP aikoo ottaa huomioon ainakin seuraavat seikat.

- (1) Luottolaitoksen yksikön on perustanut jäsenvaltion keskushallinto, aluehallinto tai paikallisviranomainen. Tämän edellytyksen täytyminen tulisi osoittaa viittaamalla lakiin tai jäsenvaltion keskushallinnon, aluehallinnon tai paikallisviranomaisen toimeenpanopäätökseen, jolla yksikkö on perustettu, tai Euroopan komission valtioneuvoston päätökseen.
- (2) Yksikön toiminta on rajattu yksilöityjen rahoituksellista, sosiaalista tai taloudellista yleistä etua koskevien tavoitteiden edistämiseen muussa kuin kilpailutarkoituksessa kyseistä laitosta sääntelevien lakien ja määräysten mukaisesti, yhtiöjärjestys mukaan lukien. Yksikön tavoitteena ei ole voittojen tai markkinaosuuden maksimointi. Osoituksena näiden edellytysten täytymisestä lupaa hakevan luottolaitoksen tulisi toimittaa paitsi yhtiöjärjestyksensä myös täydellinen selvitys yksiköstä peräisin olevista varoista ja veloista sekä kuvaus sen tarjoamista asiakaspalveluista. Lisäksi lupaa hakevan luottolaitoksen tulisi toimittaa tiedot yksiköstä peräisin olevista varoista ja veloista vastaavan henkilöstön palkitsemisperiaateista. Asiakirjoista tulisi käydä ilmi, että yksikkö harjoittaa ainoastaan tämän kohdan ensimmäisessä virkkeessä esitettyä toimintaa ja että joko omaisuuserien, velkojen ja palvelujen hinnoittelu tapahtuu ilman kilpailutusta tai toiminnan tarkoituksena on poistaa markkinoilla Euroopan komission valtioneuvoston päätöksessä todettu puute.
- (3) Jollei unionin valtioneuvoston päätöksistä muuta johdu, keskushallinto, aluehallinto tai paikallisviranomainen on velvollinen turvaamaan yksikön tai luottolaitoksen elinkelpoisuuden tai se takaa suoraan tai välillisesti vähintään 90 % luottolaitoksen omien varojen vaatimuksista, varainhankinnan vaatimuksista tai myönnettyistä edistämislainoista. Osoituksena tämän edellytyksen täytymisestä

EKP:lle on toimitettava voimassa oleva laki tai oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoinen suojajärjestely, jossa keskushallinnon, aluehallinnon tai paikallisviranomaisen velvoitteet tuodaan selkeästi esiin. Asiakirjoihin tulisi liittää riippumattoman ulkopuolisen kolmannen osapuolen tai luottolaitoksen sisäisen lakiasianosaston antama oikeudellinen lausunto, jonka emoyrityksen ylin hallintoelin on hyväksynyt ja jossa vahvistetaan, että suoja- tai takausjärjestelyt ovat tehokkaat.

- (4) Yksikkö ei ota vastaan direktiivin 2014/49/EU 2 artiklan 1 kohdan 5 alakohdassa tai mainitun direktiivin täytäntöön panevassa kansallisessa lainsäädännössä määriteltyjä suojattuja talletuksia, jotka voidaan luokitella Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/48/EY 3 artiklan a alakohdassa määriteltyjen kuluttajien määräaika- tai säästötalletuksiksi.
- (5) Yksikkö on organisatorisesti, rakenteellisesti ja taloudellisesti riippumaton ja itsenäinen. Organisatorisen riippumattomuuden osoittamiseksi EKP:lle tulisi toimittaa organisaatiokaavio, joka osoittaa, että yksiköllä on oma henkilöstö ja lupaa hakevan luottolaitoksen ylimmälle hallintoelimelle suoraan raportoiva johto, sekä asiakirja (esim. luottolaitoksen yhtiöjärjestys/säännöt), joka osoittaa, että yksikkö kykenee laatimaan omat hallinto- ja ohjausjärjestelynsä. EKP pitää rakenteellisen riippumattomuuden osoituksena sitä, että yksiköstä peräisin olevat varat tai velat ovat yksilöitävissä sille ja erotettu luottolaitoksen muista varoista ja veloista (yksikkö julkaisee esimerkiksi omia tilinpäätöksiä, ja sillä on oma luottoluokitus). Taloudellisen riippumattomuuden osoituksena tulisi toimittaa asiakirjat, jotka osoittavat, että yksikön vastuut rahoitetaan ulkopuolisista lähteistä eli että yksikkö ei turvaudu ryhmän muista osista saatavaan ristiinrahoitukseen.

Jos luottolaitos saa EKP:ltä luvan pitää tiettyä yksikköä julkisena kehitysluottolaitoksena, sen tulisi huolehtia siitä, että EKP:llä on jatkuvasti käytävissä edellä 1–5 kohdissa tarkoitettujen asiakirjojen ajantasaisimmat versiot, jotta päätös olisi helpompi tarkistaa vuosittain. EKP:n päätöstä etuoikeutetun kohtelun myöntämisestä vakavaraisuusasetuksen 429 a artiklan 2 kohdan nojalla tulisi katsoa sovellettavan siihen saakka, kunnes EKP kumoaa sen.

4. LASKENNALLISTEN KONSERNITILIJÄRJESTELYJEN ETUOIKEUTETTU KOHTELU (vakavaraisuusasetuksen 429 b artiklan 3 kohta)

Luottolaitosten tulisi ilmoittaa EKP:lle aikomuksistaan soveltaa etuoikeutettua kohtelua laskennallisiin konsernitilijärjestelyihin vakavaraisuusasetuksen 429 b artiklan 3 kohdan nojalla. Aikeesta tulisi ilmoittaa luottolaitoksen yhteiselle valvontaryhmälle, ja ilmoitukseen tulisi liittää konsernitilijärjestelyn alaisesta tuotteesta yksityiskohtainen kuvaus, joka sisältää muun muassa tiedot siitä, kuinka usein siirtoja alkuperäiseltä tililtä yhdelle ainoalle erillistilille tehdään, sekä oma arvio vakavaraisuusasetuksen 429 b artiklan 3 kohdassa säädettyjen edellytysten täytymisestä.

Luku 8

Vakavaraisuusvaatimusten ja taloudellisten tietojen raportointi

1. RAPORTOINTIVAATIMUKSISTA VAPAUTTAMINEN PÄÄLLEKKÄISTEN TIETOPISTEIDEN TAPAUKSESSA (vakavaraisuusasetuksen 430 artiklan 11 kohta)

Vakavaraisuusasetuksen 430 artiklan 11 kohdassa sallitaan toimivaltaisten viranomaisten luopua vaatimuksesta toimittaa samassa artiklassa tarkoitetuissa teknisissä täytäntöönpanostandeissa määritettyjen raportointilomakkeiden tietopisteitä, mikäli ne ovat päällekkäisiä. Jotta vaatimuksesta voidaan luopua, päällekkäisillä tietopisteillä on oltava esimerkiksi samat määritelmät, konsolidoinnin soveltamisalat, mittarit ja kirjanpitosäännöt. EKP odottaa päällekkäisyyden olevan hyvin harvinaista, sillä valvontaraportointiin sovelletaan maksimaalisen yhdenmukaistamisen periaatetta. EKP siis odottaa, että myös tarvetta vakavaraisuusasetuksen 430 artiklan 11 kohdassa sallittuun vapautukseen ilmenee vain harvoin.

Luku 9

Luottolaitoksen liiketoiminnan harjoittamista koskevat yleiset vaatimukset

1. PYSYVÄSTI KESKUSLAITOKSEEN LIITTYNEITÄ LUOTTOLAITOKSIA KOSKEVA VAPAUTUS (vakavaraisuusdirektiivin 21 artiklan 1 kohta)
2. Vakavaraisuusasetuksen 10 artiklassa kuvattujen pysyvästi keskuslaitokseen liittyneiden luottolaitosten ei edellytetä täyttävän toimilupavaatimuksia, jotka asetetaan vakavaraisuusdirektiivin 10 ja 12 artiklan sekä 13 artiklan 1 kohdan täytäntöön panemiseksi annetussa kansallisessa lainsäädännössä, mikäli EKP katsoo, että vakavaraisuusasetuksen 10 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.
3. KOLMANNEN MAAN RYHMÄN HARKINNANVARAINEN LUPA PITÄÄ KAHTA VÄLIYHTIÖNÄ TOIMIVAA EU-EMOYRITYSTÄ UNIONISSA (vakavaraisuusdirektiivin 21 b artiklan 2 kohta)

EKP voi harkintansa mukaan ja tapauskohtaisesti sallia, että kolmannen maan ryhmällä on kaksi väliyhtiönä toimivaa EU-emoyritystä unionin alueella, sen jälkeen kun se on tarvittaessa tutkinut molemmat vakavaraisuusdirektiivissä tarkoitetut mahdolliset perustelut:

- (1) Jos kolmannen maan ryhmään sovelletaan – joko sen perimmäisen emoyrityksen pääkonttorin sijaintimaana olevan kolmannen maan yleisesti sovellettavien sääntöjen nojalla tai kyseisen kolmannen maan valvontaviranomaisen tekemän valvontapäätöksen nojalla – pakollista vaatimusta toimintojen erottamisesta: kyseisten sääntöjen noudattamista

valvovan tai valvontapäätöksen tekevän kolmannen maan viranomaisen suorittama arviointi;

- (2) väliyhtiönä toimivan EU-emoyrityksen toimivaltaisen kriisiratkaisuviranomaisen suorittama arviointi siitä, miten kaksi väliyhtiönä toimivaa emoyhtiötä käsittävä rakenne vaikuttaa kriisiratkaisun tehokkuuteen.

EKP voi myös vaatia laitoksia toimittamaan asiaankuuluvia asiakirjoja.

Luku 10

Määräosuuksien ehdotettujen hankintojen arvioinnin määräajat

1. Tässä luvussa esitetään EKP:n periaatteet suhteessa vakavaraisuusdirektiivin 22 artiklan 4 ja 7 kohdan erityissäännöksiin, jotka koskevat arvioita määräosuuksista luottolaitoksissa.
2. EKP aikoo säilyttää joustavan asenteen tapauksissa, joissa 22 artiklaan perustuvan arvioinnin täydentämiseksi tarvitaan lisätietoja, ja se aikoo pidentää tapauskohtaisesti määräosuuden hankintaa koskevien hakemusten arviointijakson keskeytystä 20 työpäivästä enintään 30 työpäivään vakavaraisuusdirektiivin 22 artiklan 4 kohdassa säädetyin edellytyksin. Jos direktiivin 22 artiklan 3 ja 4 kohtaan sisältyvät kriteerit täyttyvät, EKP katsoo, että arviointijakson keskeytys voidaan pidentää enintään 30 päivään, mikäli pidentäminen on mahdollista sovellettavan kansallisen lainsäädännön nojalla eivätkä erityisolosuhteet muuta edellytä.

Kuuden kuukauden tulisi pääsääntöisesti olla riittävä enimmäisaika ehdotettujen hankintojen loppuun saattamiseen, joskin tätä aikaa on mahdollista pidentää vakavaraisuusdirektiivin 22 artiklan 7 kohdan nojalla. Mahdolliset pidennykset arvioidaan tapauskohtaisesti.

Luku 11

Hallinnointi- ja ohjausjärjestelmät sekä vakavaraisuusvalvonta

1. Tässä luvussa esitetään luottolaitosten hallinnointi- ja ohjausjärjestelmiin ja vakavaraisuusvalvontaan sovellettavia erityissäännöksiä koskevat EKP:n periaatteet.
2. Sovellettavan lainsäädäntö- ja sääntelykehiksen muodostavat vakavaraisuusdirektiivin VII osasto (ja siihen sisältyvien säännösten kansallinen täytäntöönpanolainsäädäntö) sekä sovellettavat EPV:n ohjeet.
3. RISKIKOMITEAN JA TARKASTUSKOMITEAN YHDISTÄMINEN (vakavaraisuusdirektiivin 76 artiklan 3 kohta)

EKP katsoo, että kaikilla merkittävillä valvottavilla ryhmillä tulisi olla erilliset riski- ja valvontakomiteat emoyrityksen tasolla tai korkeimmalla konsolidointitasolla osallistuvissa jäsenvaltioissa. EKP katsoo, että vakavaraisuusdirektiivin 76 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu ei-merkittävä laitos voi yhdistää riskikomitean ja tarkastuskomitean tytäryrityksen tasolla. On syytä muistaa, että 76 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu merkittävyys on riippumaton siitä, onko luottolaitos YVM-asetuksen 6 artiklan säännöksen nojalla luokiteltu merkittäväksi valvottavaksi yhteisöksi. EKP arvioi tämän merkittävyyden tapauskohtaisesti.

Sen arvioinnissa – ja ainoastaan 76 artiklan 3 kohdan soveltamiseksi – EKP pitää luottolaitosta kyseisessä artiklassa tarkoitettuna merkittävänä, jos vähintään yksi seuraavista seikoista ilmenee:

- (i) Luottolaitoksen varat ovat joko laitoskohtaisesti tai konsolidoidusti laskettuna vähintään 5 miljardia euroa.
- (ii) Luottolaitos on määritetty ”muuksi järjestelmän kannalta merkittäväksi laitokseksi” (O-SII).
- (iii) Kriisinratkaisuviranomainen on havainnut kriittisiä toimintoja tai kriittisiä yhteisiä palveluja ja kaavailee laitoksen kohdalla kriisinratkaisuvälineiden käyttöä hallitun selvityksen sijasta.
- (iv) Luottolaitos on laskenut liikkeeseen säännellyillä markkinoilla noteerattuja haltijaosakkeita.
- (v) Luottolaitoksen luokittelu 76 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuksi merkittäväksi laitokseksi on laitoksen sisäisen organisaation sekä sen toimintojen luonteen, laajuuden ja monimuotoisuuden kannalta perusteltua.

4. YLIMMÄN HALLINTOELIMEN PUHEENJOHTAJAN JA LAITOKSEN PÄÄJOHTAJAN TEHTÄVIEN SAMANAIKAINEN HOITAMINEN (vakavaraisuusdirektiivin 88 artiklan 1 kohdan e alakohta)

EKP katsoo, että luottolaitosten tulee selkeästi eriyttää toimivan ja valvojan johdon toiminnot ja että ylimmän hallintoelimen puheenjohtajan ja laitoksen pääjohtajan tehtävien tulee pääsääntöisesti olla eri henkilöiden vastuulla. Hyvä hallintotapa edellyttää kummankin toiminnon toteuttamista niihin kuuluvien tehtävien ja tilivelvollisuusvaatimusten mukaisesti. Yrityksen toimintaa valvojan ylimmän hallintoelimen puheenjohtajan tehtävät ja tilivelvollisuusvaatimukset ovat erilaiset kuin yrityksen toimintaa hallinnoivan pääjohtajan.

Lisäksi pankkien hallinnointi- ja ohjausjärjestelmiä koskevien Baselin pankkivalvontakomitean ohjeiden³³ kohdassa 62 suositellaan, että valvontajärjestelmien edistämiseksi hallituksen puheenjohtajan tulisi olla riippumaton tai toimivaan johtoon osallistumaton hallituksen jäsen. Jos tietyn maan lainsäädännössä hallituksen puheenjohtajalle sallitaan myös toimivan johdon

³³ ”Guidelines: ”Corporate governance principles for banks”, Baselin pankkivalvontakomitea, heinäkuu 2015.

tehtäviä, pankilla on oltava käytössä toimenpiteitä, joiden avulla voidaan lieventää mahdollisia haitallisia vaikutuksia pankin valvontajärjestelmiin. Tällaisia menettelyjä voivat olla esimerkiksi hallituksen johtavan jäsenen tai johtavan riippumattoman jäsenen nimittäminen sekä toimivaan johtoon osallistumattomien hallituksen jäsenten määrän lisääminen.

Lupa toimivan ja valvovan johdon toimintojen yhdistämiseen tulisi siis myöntää vain poikkeustapauksissa ja vain korjaavien menettelyjen ollessa käytössä, jotta yhdistäminen ei vaaranna toimintoihin sisältyvien velvollisuuksien ja tilivelvollisuusvaatimusten täyttämistä. Arvioidessaan toimivan ja valvovan johdon toimintojen yhdistämistä koskevia hakemuksia EKP aikoo ottaa huomioon yllä mainitut Baselin pankkivalvontakomitean periaatteet sekä hallintoa ja ohjausta koskevat EPV:n ohjeet³⁴, joiden suosituksen mukaisesti ”laitoksella on oltava käytössä toimenpiteitä, joiden avulla voidaan lieventää tämän mahdollisia haitallisia vaikutuksia laitoksen valvontajärjestelmiin”, jos toimivan ja valvovan johdon toimintoja ei ole eriytetty.

Lisäksi EKP katsoo, että lupa tulisi myöntää vain sille jaksolle, jonka ajan vakavaraisuusdirektiivin 88 artiklan 1 kohdan e alakohdan edellyttämien perusteluina esitetyt olosuhteet jatkuvat. Kuuden kuukauden kuluttua EKP:n päätöksestä, jolla toimivan ja valvovan johdon toimintojen yhdistäminen hyväksytään, luottolaitoksen tulisi arvioida, jatkuvatko perusteluina esitetyt olosuhteet edelleen, ja ilmoittaa asiain tila EKP:lle. EKP voi peruuttaa luvan, mikäli se arvioinnin perusteella katsoo, että poikkeusolosuhteet eivät enää jatku.

Lupahakemusta käsitellessään EKP ottaa huomioon seuraavat tekijät:

- (1) Perustelut olosuhteiden poikkeuksellisuudelle (tässä kohden perusteluksi ei riitä, että toimivan ja valvovan johdon toimintojen yhdistäminen on sallittu kansallisessa lainsäädännössä).
- (2) Vaikutus luottolaitoksen hallinnoinnin ja ohjauksen valvontajärjestelmiin sekä keinot, joilla kyseistä vaikutusta lievennetään, kun otetaan huomioon seuraavat tekijät:
 - (i) toiminnan laajuus, luonne, monimutkaisuus ja vaihtelevuus; hallinnointijärjestelmän erityispiirteet sovellettavan yhtiölain tai laitoksen yhtiöjärjestyksen kannalta sekä se, miten ne edistävät tai estävät toimivan ja valvovan johdon toimintojen eriyttämistä;
 - (ii) mahdollisen rajat ylittävän toiminnan laajuus;
 - (iii) osakkeenomistajien määrä, laatu ja luonne: yleisperiaatteena on, että monipuolinen omistajarakenne tai listautuminen säännellyillä markkinoilla ei tue kyseisen luvan myöntämistä, kun taas hallituksen puheenjohtajan ja pääjohtajan tehtävät täysin eriyttäen ja tytäryhtiötä tarkasti valvovan

³⁴ Ohjeet hallinnosta ja ohjauksesta (EPV/GL/2017/11), Euroopan pankkivalvontaviranomainen, syyskuu 2017.

emoyrityksen sataprosenttinen määräysvalta yhteisöön saattaa tukea luvan myöntämistä.

On selkeästi luottolaitoksen vastuulla osoittaa EKP:lle, että laitoksella on käytössä sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaiset tehokkaat toimenpiteet, joilla lievennetään luottolaitoksen hallinnoinnin ja ohjauksen valvontajärjestelmiin mahdollisesti aiheutuvia haittoja.

5. YLIMÄÄRÄINEN LIIKKEENJOHTOON OSALLISTUMATTOMAN JOHTAJAN TEHTÄVÄ (vakavaraisuusdirektiivin 91 artiklan 6 kohta)

EKP aikoo antaa luottolaitoksen ylimmän hallintoelimen jäsenille tapauskohtaisesti luvan hoitaa lisäksi yhtä ylimääräistä liikkeenjohtoon osallistumattoman johtajan tehtävää vakavaraisuusdirektiivin 91 artiklan 6 kohdan nojalla.

Tässä arvioinnissa EKP tutkii, täyttyvätkö seuraavat lainsäädäntökehyksen mukaisia edellytyksiä täsmentävät kriteerit:

- (i) työskenteleekö henkilö kokoaikaisesti vai toimivan johdon toimeksiannosta;
- (ii) onko henkilöllä muita lisätehtäviä, kuten jäsenyys komiteoissa (henkilö on esimerkiksi valvottavan yhteisön tarkastus-, riski- palkitsemis- tai nimityskomitean puheenjohtaja);
- (iii) onko yhtiö säännelty tai noteerattu, mikä on sen kansallisten liiketoimintojen tai kansalliset rajat ylittävien liiketoimintojen luonne, mitkä ovat sen konsernin sisäiset rakenteet ja onko niiden välillä synergioita;
- (iv) saako henkilö jo etuoikeutettua kohtelua johtajana;
- (v) onko toimi vain väliaikainen eli lyhyempi kuin jäsenen koko toimikausi;
- (vi) onko henkilöllä ylimmästä hallintoelimestä tai itse yrityksestä kokemusta, jonka ansiosta hän kykenee suorittamaan tehtävänsä perehtyneemmin ja tehokkaammin.

6. KESKUSLAITOKSEEN PYSYVÄSTI LIITTYNEITÄ LUOTTOLAITOKSIA KOSKEVA SISÄISEN PÄÄOMAN RIITTÄVYYDEN ARVIOINTIPROSESSI (vakavaraisuusdirektiivin 108 artiklan 1 kohta)

Vakavaraisuusdirektiivin 108 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa annetaan toimivaltaisille viranomaisille mahdollisuus vapauttaa vakavaraisuusasetuksen 10 artiklassa määritetyt luottolaitokset (keskuslaitos ja siihen liittyneet laitokset) sisäisen pääoman riittävyyden arviointiprosessin (ICAAP) vaatimusten noudattamisesta yksittäisen laitoksen tasolla.

EKP katsoo, että tällainen vapautus voidaan myöntää tapauksissa, joissa kyseiselle luottolaitokselle on jo myönnetty vakavaraisuusasetuksen 10 artiklan mukainen pääomaa koskeva vapautus. Vakavaraisuusasetuksen 10 artiklan mukaisen pääomaa koskevan vapautuksen ehtoja käsitellään näiden ohjeiden luvussa 1.

7. KONSOLIDOINTIRYHMÄN VALVOJAN MÄÄRITTÄMINEN (vakavaraisuusdirektiivin 111 artiklan 6 kohta)

EKP pitää joissain tapauksissa tarkoituksenmukaisena hyväksyä, että konsolidointiryhmän valvojaksi nimetään jonkin osallistumattoman jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen tai että EKP ottaa konsolidointiryhmän valvontavastuun joltakin toiselta viranomaiselta vakavaraisuusdirektiivin 111 artiklan 6 kohdan nojalla.

8. KAHDENVÄLINEN SOPIMUS OSALLISTUMATTOMISSA JÄSENVALTIOISSA SIJAITSEVIEN LUOTTOLAITOSTEN VALVONNASTA

Jos emoyrityksenä toimivan luottolaitoksen toimiluvan hyväksyneenä toimivaltaisena viranomaisena on EKP, se pyrkii osallistumattoman jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa tekemällä kahdenvälisellä sopimuksella ottamaan vastuun kyseisessä jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen, tytäryrityksenä toimivan luottolaitoksen valvonnasta siirtämällä tytäryrityksenä toimivan luottolaitoksen toimivaltaisen viranomaisen valvontavastuun vakavaraisuusdirektiivin 115 artiklan 2 kohdan nojalla.

9. YHTEISTYÖVELVOITTEET (vakavaraisuusdirektiivin 117 ja 118 artikla)

EKP on vakavaraisuusdirektiivin 117 ja 118 artiklan mukaisten yhteistyövelvoitteiden yhteydessä kiinnostunut saamaan mahdollisuuden tarkastaa muissa jäsenvaltioissa sijaitsevia yhteisöjä koskevat tiedot ja osallistumaan niihin liittyviin tarkastuksiin varsinkin silloin, kun toimivaltainen kansallinen viranomainen pyrkii tarkistamaan tietoja esimerkiksi paikalla tehtävin tarkastuksin.

10. RAHOITUSALAN SEKAHOLDINGYHTIÖIDEN VALVONTA (vakavaraisuusdirektiivin 120 artiklan 1 ja 2 kohta)

Koska EKP vastaa rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden konsolidoidusta valvonnasta, se pitää aiheellisena olla soveltamatta tällaisiin yhtiöihin vakavaraisuusdirektiiviä, mikäli niihin kohdistetaan vastaavaa ja erityisesti riskiperusteista valvontaa finanssikonglomeraattidirektiivin³⁵ (FICOD) nojalla. EKP pitää sitä vastoin aiheellisena sisällyttää rahoitusalan sekaholdingyhtiöt pankkisektoria koskevien vakavaraisuusdirektiivin osien soveltamiseen siinä tapauksessa, että pankkisektori on merkittävin finanssiala, joilla tällaiset yhtiöt toimivat. Päätös siitä, kumpaa menettelytapaa sovelletaan, tehdään tapauskohtaisen arvioinnin jälkeen ja asiaan liittyvät delegoidut säädökset huomioon ottaen.

11. RAHOITUSALAN HOLDINGYHTIÖIDEN TAI RAHOITUSALAN SEKAHOLDINGYHTIÖIDEN PERUSTAMINEN (vakavaraisuusdirektiivin 127 artiklan 3 kohta)

³⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/87/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2002, finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta sekä neuvoston direktiivien 73/239/ETY, 79/267/ETY, 92/49/ETY, 92/96/ETY, 93/6/ETY ja 93/22/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 98/78/EY ja 2000/12/EY muuttamisesta (EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1).

Soveltaakseen vakavaraisuusvaatimuksia konsolidoinnin perusteella EKP saattaa lisäksi pitää aiheellisena edellyttää tapauskohtaisesti, että osallistuvaan jäsenvaltioon perustetaan rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö YVM-asetuksen nojalla ja vakavaraisuusdirektiivin 127 artiklan 3 kohdassa säädetyin edellytyksin. Tällöin otetaan huomioon asiaankuuluvat delegoidut säädökset (12. joulukuuta 2014 annettu komission täytäntöönpanopäätös³⁶ siihen tehtyine mahdollisine muutoksineen).

12. PÄÄOMAN YLLÄPITÄMISSUUNNITELMAT (vakavaraisuusdirektiivin 142 artikla)

EKP aikoo sallia jonkin verran joustoa vakavaraisuusdirektiivin 142 artiklan nojalla esitettävän pääoman ylläpitämissuunnitelman osalta. EKP katsoo, että saattaa olla hyvä pyytää lisätietoja ja ottaa huomioon pankin oma tilanne ja pankin toimittaman pääomasuunnitelman sisältö. EKP päättää tapauskohtaisesti pääomapuskureiden tai tilanteen mukaan vähimmäisomavaraisuusastepuskureiden parantamisaikataulun. Pääsääntönä kuitenkin on, ettei se saa olla pidempi kuin kaksi vuotta. EKP saattaa myös ryhtyä vakavaraisuusdirektiivin 142 artiklan 4 kohdassa säädetyin kaltaisiin ja YVM-asetuksen 16 artiklan 2 kohtaan perustuviin toimenpiteisiin, jos se katsoo, ettei suunnitelma puutteidensa vuoksi auta laitosta säilyttämään tai hankkimaan riittävästi pääomaa, jotta se voisi täyttää yhteenlasketut puskurivaatimuksensa tai tarvittaessa vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevat vaatimuksensa tarkoituksenmukaisessa ajassa. Sen jälkeen, kun havainto vaatimuksen täyttämättä jättämisestä on tehty, pääoman ylläpitämissuunnitelma tulisi joka tapauksessa toimittaa EKP:lle vakavaraisuusdirektiivin 142 artiklan 1 kohdassa säädetyssä ajassa.

³⁶ 2014/908/EU: Komission täytäntöönpanopäätös 2014/908/EU, annettu 12 päivänä joulukuuta 2014, tiettyjen kolmansien maiden ja alueiden valvonta- ja sääntelyvaatimusten vastaavuudesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisen vastuiden kohtelun soveltamiseksi (EUVL L 359, 16.12.2014, s. 155).

Osa III

EKP:n yleiset periaatteet vakavaraisuusasetukseen ja vakavaraisuusdirektiiviin sisältyvien vaihtoehtojen ja harkintavallan käytöstä lisätoimia tai -arviointia vaativissa tapauksissa

Tässä osassa esitetään EKP yleinen kanta siihen, miten tiettyjä vaihtoehtoja ja harkintavaltaa tulisi käyttää lisätoimenpiteitä tai -arviointia vaativissa tapauksissa. EKP antaa tästä ohjeistusta ja mahdollisesti myös yksityiskohtaisempia ehtoja sääntelyn tulevan kehityksen tai lisäarvioinnin perusteella ja tekee myös tarvittaessa yhteistyötä toimivaltaisten kansallisten viranomaisten kanssa. Tämän osan tarkoituksena on tuoda esiin EKP:n kanta ennen erityisten periaatteiden ja ehtojen laatimista.

Luku 1

Konsolidoitu valvonta ja vakavaraisuusvaatimuksia koskevat vapautukset

1. KONSOLIDOINTIMENETELMÄT DIREKTIIVIN 2013/34/EU³⁷ 22 ARTIKLAN 7 KOHDASSA TARKOITETTujen SIDOSYRITYSTEN TAPAUKSESSA (vakavaraisuusasetuksen 18 artiklan 3 kohta)

EKP:hen sovelletaan vakavaraisuusasetuksen 18 artiklan 9 kohdan nojalla annettavassa komission delegoidussa asetuksessa asetettavia velvoitteita. EKP laatii tarvittaessa tämän vaihtoehdon käyttöä koskevia ehtoja.

2. OMISTUSYHTEYKSIEN TAI MUIDEN KUIN VAKAVARAIUUSASETUKSEN 18 ARTIKLAN 1 JA 4 KOHDASSA TARKOITETTujen PÄÄOMAYHTEYKSIEN TAPAUKSESSA KÄYTETTÄVÄT KONSOLIDOINTIMENETELMÄT (vakavaraisuusasetuksen 18 artiklan 5 kohta)

EKP katsoo, että kun omistukset luottolaitoksissa, rahoituslaitoksissa tai oheispalveluyrityksissä eivät johda täydelliseen tai suhteelliseen konsolidointiin, on

³⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietäntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

hyvä käyttää pääomaosuusmenetelmää, mikäli se on yrityksestä saatujen tietojen perusteella mahdollista.

EKP:hen sovelletaan vakavaraisuusasetuksen 18 artiklan 9 kohdan nojalla annettavassa komission delegoidussa asetuksessa asetettavia velvoitteita. EKP laatii tarvittaessa tämän vaihtoehdon käyttöä koskevia ehtoja.

3. KONSOLIDOINTI HUOMATTAVAN VAIKUTUSVALLAN JA YHTEISEN JOHDON TAPAUKSISSA (vakavaraisuusasetuksen 18 artiklan 6 kohta)

EKP:hen sovelletaan vakavaraisuusasetuksen 18 artiklan 9 kohdan nojalla annettavassa komission delegoidussa asetuksessa asetettavia velvoitteita. EKP laatii tarvittaessa tämän vaihtoehdon käyttöä koskevia ehtoja.

4. KONSOLIDOINTI (vakavaraisuusasetuksen 18 artiklan 8 kohta)

EKP:hen sovelletaan vakavaraisuusasetuksen 18 artiklan 9 kohdan nojalla annettavassa komission delegoidussa asetuksessa asetettavia velvoitteita. EKP laatii tarvittaessa tämän vaihtoehdon käyttöä koskevia ehtoja.

Luku 2 Omat varat

1. VIRANOMAISTEN KRIISITILANTEISSA MERKITSEMIEN PÄÄOMAINSTRUMENTTIEN HYVÄKSYTTÄVYYS (vakavaraisuusasetuksen 31 artikla)

EKP aikoo arvioida EPV:n kanssa tehtävän tiiviin ja oikea-aikaisen yhteistyön avulla, voidaanko ydinpääomaan sisällyttää viranomaisten kriisitilanteissa merkitsemiä pääomainstrumentteja vakavaraisuusasetuksen 31 artiklan 1 kohdan nojalla, jos tulevaisuudessa ilmenee siihen tarve.

Luku 3 Pääomavaatimukset

1. NETTOUTTAMINEN (MARKKINARISKI) (vakavaraisuusasetuksen 327 artiklan 2 kohta)

Salliakseen vaihtovelkakirjan ja sen kohde-etuutena olevan rahoitusvälineen vastakkaismerkkisen position välisen nettouttamisen EKP aikoo määrittää periaatteet ja laatia mahdollisesti ehtoja, jotka koskevat vakavaraisuusasetuksen 327 artiklan 2 kohdassa säädettyä vaihtoehtoa ja perustuvat vakavaraisuusasetuksen 327 artiklan 2 kohdan nojalla annettaviin EPV:n ohjeisiin.

Luku 4

Maksuvalmius

1. TALLETUSTEN VAKUUSJÄRJESTELMÄN PIIRIIN KUULUVIIN VÄHITTÄISTALLETUKSIIN SOVELLETTAVA KERROIN (komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 24 artiklan 4 ja 5 kohta)

EKP kannattaa yleisesti ottaen komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 24 artiklan 4 ja 5 kohdassa sallittua harkintavaltaa, mutta se ei ole vielä viimeistellyt sitä koskevia periaatteitaan. EKP aikoo seurata tarkkaan kyseisiin artikloihin perustuvan sääntelyn kehitystä, kuten sitä, missä määrin talletusten vakuusjärjestelmät euroalueella täyttävät komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 24 artiklan 4 kohdan mukaiset edellytykset, sekä uusia tietoja siitä, että stabiileista vähittäistalletuksista johtuvat ulosvirtausasteet olisivat alle 3 % minkä tahansa stressikauden aikana saman asetuksen 5 artiklassa tarkoitettujen skenaarioiden mukaisesti.

2. TALLETUSTEN VAKUUSJÄRJESTELMÄN PIIRIIN KUULUVIIN VÄHITTÄISTALLETUKSIIN SOVELLETTAVA KERROIN (komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 24 artiklan 6 kohta)

EKP aikoo antaa luottolaitokselle luvan kertoa kolmannessa maassa sijaitsevan talletusten vakuusjärjestelmän piiriin kuuluvien talletusten määrän 3 prosentilla konsolidointitasolla komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 24 artiklan 6 kohdan nojalla, mikäli

- (i) EKP on antanut luottolaitokselle luvan käyttää 3 prosentin ulosvirtausastetta direktiivin 2014/49/EU mukaisen talletusten vakuusjärjestelmän piiriin kuuluviin stabiileihin vähittäistalletuksiin komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 24 artiklan 4 kohdan nojalla;
- (ii) kolmas maa sallii tällaisen käsittelyn ja kolmannessa maassa sijaitsevan talletusten vakuusjärjestelmän on arvioitu vastaavan komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 24 artiklan 1 kohdassa lueteltuja järjestelmiä ja täyttää komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 24 artiklan 4 kohdan a–c alakohdassa luetellut edellytykset.

© Euroopan keskuspankki, 2021

Postiosoite 60640 Frankfurt am Main, Germany
Puhelin +49 69 1344 0
Internet www.ecb.europa.eu

Kaikki oikeudet pidätetään. Kopiointi on sallittu opetuskäyttöön ja ei-kaupallisiin tarkoituksiin, kunhan lähde mainitaan.

Termien selityksiä on EKP:n pankkivalvontasivuilla olevassa (englanninkielisessä) [sanastossa](#).